

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta

Fixace na nasálním užití pervitinu

diplomová práce

Autor práce: Bc. Lucie Větrovská
Studijní program: Rehabilitace
Studijní obor: Rehabilitační a psychosociální péče o postižené děti, dospělé a seniory

Vedoucí práce: Mgr. Alena Kajanová, Ph.D.

Datum odevzdání práce: 15.8.2013

Abstrakt

Téma diplomové práce **Fixace na nasálním užití pervitinu** jsem si vybrala na základě svého dlouhodobého zájmu o tuto problematiku. Každý člověk se setkává ve svém životě se závislostí, jelikož užívání drog provází lidstvo v celé jeho historii. Už i starověké civilizace používaly drogy k různým náboženským, iniciačním a socializačním rituálům, které se kvůli svým léčebným účinkům v některých kulturách využívají dodnes.

Jedním z činitelů, který může být významným v oblasti drogové problematiky, je rituál. Rituál zde může figurovat v několika rovinách – může se podílet na vzniku a udržení závislosti, při samotné aplikaci (tvoření „čar“ na zrcadle, použití občanky, šňupání bankovkou, atp.) a může mít různé formy (např. skupinové či individuální) (Holzbachová, 1999).

Problematika rituálů u uživatelů drog byla zpracována především u intravenózních uživatelů (fenomén fixace na jehle, jak píše např. Pešek, 2013), u ostatních spíše ojediněle. Například chybí ucelený popis rituálů nasálních uživatelů pervitinu.

Pro svou práci jsem vybrala metodu kvalitativního výzkumu. Mezi základní přístupy kvalitativního výzkumu patří i zakotvená teorie. Je užitečná především v oblastech výzkumu a v oblastech, které jsou málo teoreticky zpracované. Při zakotvené teorii není normální členění práce, ale zde začínáme cílem a metodikou. Další kapitola zahrnuje vymezení základních pojmů. Je zaměřena na popis drogy pervitin, na její účinky, aplikaci, historii a dopady užívání. Je zde také popsán rituál a rituální aspekty u uživatelů drog. Následují výsledky kódování a závěr.

V rámci kvalitativního výzkumu jsem využila metodu dotazování a jako hlavní techniku jsem použila narativní rozhovor. Při tomto typu rozhovoru není subjekt konfrontován se standardizovanými otázkami, ale je povzbuzován k volnému vyprávění.

Výzkumný soubor představovali 2 informantky a 2 informanti ze Středočeského kraje, kteří jsou příležitostní uživatelé pervitinu, ve věkovém rozmezí 23 až 33 let.

Po získání rozhovorů byla prvním krokem interpretace výsledků, jejich doslovný písemný přepis. Dalším krokem byla podrobná studie a opakované čtení rozhovorů, kdy jsem se snažila zjistit, v jakých tématech se shodují. Vypsala jsem pojmy, které se opakují a na jejich základě vytvořila kategorie, které jsem rozdělila do tří témat.

Na základě vytvořených kategorií jsem rozpoznala vztahy mezi nimi a popsala jsem je v rámci axiálního kódování. Na závěr jsem stanovila centrální kategorii, která se prolíná všemi tématy. Pro lepší znázornění jsem u každého kódování vytvořila grafické schéma.

Cílem diplomové práce je analýza a popis jednotlivých aspektů rituálního chování nasálních uživatelů drog.

Výzkumnou otázkou bylo zjistit, jaké rituální aspekty se objevují u nasálních uživatelů drog. A jak samotná literatura popisuje, všichni uživatelé drog v určité míře ritualizují aplikaci drogy. Představuje to stylizované a ustálené chování, které se objevuje při užití drogy. Jedná se zde o situace opatřování drogy, způsoby jejího užití, aktivity následující po užití drogy a také způsoby jak předcházet negativním účinkům drogy (Grund, 1993).

Ustálené chování provází všechny tři témata. V prvním nazvaném před požitím, jde především o vyprazdňování, stravu, vysmrkání se a také o nervozitu neboli předjezd, který se u čekání na drogu vyskytuje.

V tématu při požití jde o postup přípravy a aplikaci drogy, která je vesměs u všech dotazovaných stejná. Připraví si drogu do tvaru čáry a za pomoci šňupátka drogu aplikují. Jako různé odchylky můžeme uvést výběr nosní dírky pro aplikaci, výběr šňupátka (bankovka, brčko) či delší a preciznější příprava čar, a to hlavně u žen.

V třetím tématu po požití se všichni dotazovaní pozastavili nad pálením drogy, přičemž většina říká, že je to známka kvality drogy. V průběhu doby po aplikaci vyhledávají všichni dotazovaní bezpečná místa a neradi se vyskytují mezi neintoxikovanými lidmi.

Po šňupnutí drogy nastávají u jedinců různé aktivity, provázené „zásekem“, který může být různě dlouhý. Při těchto aktivitách dochází ke kombinaci drog, jejichž účinky však uživatel pocítí až na konci účinku pervitinu.

Dva z dotazovaných uvedli při rozhovoru slovo rituál. Cyril bere jako rituál aktivity, které předchází šňupnutí. Jsou to aktivity spojené se shánkou po droze, cestou pro drogu a s „předjezdem“, který je podle něj silnější, než pocit při aplikaci drogy.

Dana popisuje postup aplikace jako rituál, avšak rituální chování uvádí i při koupi dostatečné zásoby cigaret pro intoxikaci a pokud aplikuje drogu na záchodovém prkénku, uvádí jako rituál, že otírá prkénko před samotnou přípravou drogy pro aplikaci.

Zbývají dva dotazovaní sice ve svých výpovědích nepoužili přímo slovo rituál, ale určité rituální prvky se známkami ustáleného chování při užití drogy se u nich objevují také.

V obecné rovině předpokládáme, že diplomová práce by mohla přispět k diskuzi o rituálních aspektech uživatelů drog. Práce přinese nové informace o rituálech nasálních uživatelů drog. Předpokládáme publikaci v odborném periodiku.

Klíčová slova:

Pervitin, rituál, fixace, šňupání

Abstract

The diploma thesis theme, which I have chosen, Addiction to the nasal use of pervitin, is based on my long-term interest in this subject. Everyone encounters dependencies in his lifetime, especially since the use of drugs has accompanied mankind throughout history. Even ancient civilizations have used drugs in the different religious initiations and socialization rituals. Some cultures use them today because of their therapeutic effects.

One of the factors that may be important in the study of any drug problem is the ritual. Rituals here may appear on several levels – it may contribute to the formation and maintenance of a dependency, in the application itself (creation of “lines” on the mirror, the use of identity cards, sniffing with a rolled banknote, etc.) and can take various forms (e.g., group or individual) (Holzbachova, 1999).

The ritualistic issue among drug users has been elaborated mainly in the case of intravenous users (the phenomenon of needle fixation, according to Pesek, 2013), but only rarely with respect to other users. A comprehensive description of nasal drug use rituals is absent.

For my thesis, I have chosen the method of qualitative research. The basic approach of qualitative research includes the grounded theory. It is particularly useful in the field of research and in fields that are not theorized enough.

In grounded theory, the segmentation of work is not standard, but it is here that we begin with objectives and methodology. The next chapter includes the definition of basic concepts. It focuses on the description of the drug methamphetamine, its effects, application, history and the consequences of use. It also describes ritual and ritual aspects of drug users. It is followed by the results of coding and a conclusion. In qualitative research, I applied the method of inquiry and, as the main technique, I used a narrative interview. In this type of interview, the subject is not confronted with standardized questions, but is encouraged to free narration.

The research group consisted of two female informants and two male informants from the Central Bohemian Region who are occasional users of pervitin, in the age range of 23 to 33 years old.

After conducting the interviews, the first step was to interpret the results, their verbatim transcript in writing. The next step was a detailed study and repetitive reading of the interviews in which I tried to find similar contents for them. I have noted the recurring concepts and on that basis I have identified categories, which I have divided into three themes.

On the basis of the defined categories, I have recognized a relationship between them and described them with axial coding. Finally, I have determined a central category pervading all topics. For a better illustration, I created a graphic diagram for every coding.

The aim of the thesis is to analyze and describe the different aspects of ritual behavior of nasal drug users.

The research question was to discover, which aspects of ritual occur in nasal drug users. As it is described in literature, all drug users ritualize the drug application to some extent. This represents stylized and routine behavior that occurs during drug use. There are situations, like the procurement of drugs, methods of taking, activities following the use of drugs and the ways to prevent the negative effects of drugs (Grund, 1993).

Routine behavior accompanies all three themes. In the first step, called before taking, it includes evacuation, eating, blowing and also nervousness or “before trip” that occurs in the waiting for the drug.

The theme taking, is a process of preparation and the application of the drug that is mostly similar in all respondents. They arrange the drug in lines and apply it with the help of a snorter. As to the different variations, we can mention the selection of a nostril for application, the choice of a snorter (a banknote, a straw) or longer and precise lines in preparation, especially by women.

In the third theme, after taking, all the interviewees wondered at the burning of the drug, which the majority say is a sign of drug quality. During the period after

its application, all the interviewees seek a safe place and do not like to come between non-intoxicated people.

After drug sniffing, the subjects have various activities, accompanied by “tweaking”, which may be of different lengths. During these activities, a combination of drugs occurs, the effects of which, however, will be felt by the user at the end of the pervitin action.

During an interview, two of the interviewees said the word “ritual”. Cyril considers it a ritual and the activities precede sniffing. These are activities associated with the hunt for the drug, the journey to the drug and the nervousness “before trip”, which according to him is stronger than the feeling of drug application.

Dana describes the application procedure as a ritual. However, she describes as ritualistic her behavior during the purchase of a sufficient supply of cigarettes for intoxication or when applying the drug on the toilet seat, wiping the toilet boards before the actual preparation of the drug for application.

Although the other two interviewees did not use the word ritual in their answers directly, some ritualistic elements signaled a routine behavior in conducting the drugs process by them as well.

In general, we assume that the thesis can contribute to the discussion about the ritual aspects of drug users. This work brings in new information about the rituals of nasal drug users. We anticipate publication in a professional periodical.

Keywords:

Pervitin, ritual, addiction, sniffing

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracoval(a) samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 15.8.2013

.....

Bc. Lucie Větrovská

Poděkování

Touto cestou chci poděkovat především vedoucí diplomové práce paní Mgr. Aleně Kajanové, Ph.D. za odborné připomínky, cenné rady a velmi vstřícný přístup při psaní této práce. Další poděkování patří informantům/kám za to, že se ochotně podíleli na výzkumné části a mé rodině za podporu a obětavost při úpravě stylu a gramatické správnosti mé práce.

Obsah

Obsah	10
Seznam použitých zkratek	11
Úvod.....	12
1 Cíl práce.....	13
2 Metodika	14
2.1 Použité metody a techniky sběru dat	14
2.2 Vlastní sběr dat	16
2.3 Charakteristika výzkumného souboru	17
2.4 Průběh kódování	17
3 Vymezení základních pojmů	19
3.1 Droga	19
3.2. Pervitin.....	19
3.2.1 <i>Definice pervitinu</i>	19
3.2.2 <i>Historie pervitinu</i>	20
3.2.3 <i>Drogová scéna v ČR</i>	21
3.2.4 <i>Účinky, aplikace, dávkování</i>	21
3.2.5 <i>Sociální, psychické a zdravotní dopady užívání pervitinu</i>	24
3.3 Rituál.....	26
3.3.1 <i>Rituál</i>	26
3.3.2 <i>Rituál a drogy</i>	27
4 Výsledky a jejich interpretace.....	30
4.1 Výsledky otevřeného kódování	30
4.1.1 <i>Před požitím</i>	30
4.1.2 <i>Při požití</i>	37
4.1.3 <i>Po požití</i>	55
4.2 Výsledky axiálního kódování	74
4.3 Výsledky selektivního kódování.....	78
5 Závěr	81
Seznam použitých zdrojů.....	83
Přílohy.....	89

Seznam použitých zkratk

Atp. – A tak podobně

Např. - Například

Tzv. - Takzvaný

Per os – Ústy

i.v. - Intravenozní

USA - United States of America

Min. - Minimálně

AIDS - Acquired Immune Deficiency Syndrome

THC - Tetrahydrocannabinol

Úvod

Téma diplomové práce **Fixace na nasálním užití pervitinu** jsem si vybrala na základě svého dlouhodobého zájmu o tuto problematiku.

Témata týkající se závislostí jsou v České republice populární, protože jsou předmětem zájmu médií i odborného studia. V rámci drogové problematiky působí řada vládních i nevládních organizací. Toto téma je společensky angažované a hodně diskutované, a tak nenabízí vždy záruku nových pohledů. Tomuto riziku se práce vyhýbá specifikací zkoumaného fenoménu.

Cílem této práce je analýza a popis jednotlivých aspektů rituálního chování nasálních uživatelů pervitinu. Pokud se u dotazovaných objeví určité rituální prvky, které vznikají na základě ustáleného chování, mohli bychom mluvit o určité fixaci na tento způsob aplikace. Tato práce se zabývá zkoumáním rituálních prvků v celém procesu intranasální aplikace, a to od fáze shánění a přípravy drogy, přes samotnou aplikaci, až po následné účinky a aktivity vykonané po aplikaci drogy.

Pro svou práci jsem vybrala metodu kvalitativního výzkumu. Mezi základní přístupy kvalitativního výzkumu patří i zakotvená teorie. Je užitečná především v oblastech výzkumu a v oblastech, které jsou málo teoreticky zpracované. V rámci své práce jsem zvolila metodu dotazování a jako hlavní techniku jsem použila narativní rozhovor. Při tomto typu rozhovoru není subjekt konfrontován se standardizovanými otázkami, ale je povzbuzován k volnému vyprávění. Výzkumný soubor představovali 2 informantky a 2 informanti ze Středočeského kraje, kteří jsou příležitostní uživatelé pervitinu, ve věkovém rozmezí 23 až 33 let.

Další kapitola zahrnuje vymezení základních pojmů, je zaměřena na popis drogy pervitin, na její účinky, aplikaci, historii a dopady užívání. Je zde také popsán rituál a rituální aspekty u uživatelů drog. Následují výsledky kódování a závěr.

Praktickou část tvoří poznatky a údaje mého kvalitativního výzkumu. Má práce je vytvořena na základě Grounded theory, a tak jsou zde popsány výsledky otevřeného, axiálního a selektivního kódování.

1 Cíl práce

Cílem práce je analýza a popis jednotlivých aspektů rituálního chování nasálních uživatelů pervitinu. Tato práce se zabývá zkoumáním rituálních prvků v celém procesu intranasální aplikace, a to od fáze shánění a přípravy drogy, přes samotnou aplikaci, až po následné účinky a aktivity vykonané po aplikaci drogy.

Na základě cíle práce byla stanovena následující výzkumná otázka:

1) Jaké rituální aspekty se objevují u nasálních uživatelů pervitinu?

2 Metodika

2.1 Použité metody a techniky sběru dat

Pro diplomovou práci jsem si zvolila strategii **kvalitativního výzkumu**, který je považován za pružný typ výzkumu. V jeho průběhu vznikají výzkumné otázky, hypotézy i nová rozhodnutí pro námi zvolený výzkumný plán. Mezi výhody kvalitativního výzkumu patří získání hlubokého popisu případů. Poskytuje tak podrobné informace, proč se daný fenomén objevil (Hendl, 2005).

Mezi základní přístupy kvalitativního výzkumu patří i **zakotvená teorie**. Určuje strategii výzkumu a způsob analýzy získaných dat. Cílem výzkumu, dle této teorie, je návrh teorie pro fenomény v určité situaci, na niž se zaměřuje výzkumník. Je užitečná především v oblastech výzkumu a v oblastech, které jsou málo teoreticky zpracované (Hendl, 2005).

Zakotvená teorie je odvozena z procesu zkoumání jevu. Je tady vytvořena a ověřena prostřednictvím systematického shromažďování údajů o námi zkoumaném jevu a následné analýzy údajů. Fáze shromažďování údajů, analýza a samotná teorie se tak vzájemně doplňují. Zde nezačínáme teorií, což je obvyklé, ale začínáme zkoumaným fenoménem a necháváme, aby se v průběhu výzkumu mohlo objevit co je v námi zkoumané oblasti významné, aniž to dopředu předjímáme nebo označujeme (Mioviský, 2006).

Na tuto metodu jsou kladeny čtyři základní požadavky: shoda mezi pozorovanými a kódovanými, srozumitelnost, obecnost a kontrola. Je třeba věnovat pozornost určitým pojmům, jejichž významu je třeba porozumět. Důležitá, je také teoretická citlivost, což je schopnost výzkumníka vhlédnout do souvislostí výskytu, vývoje a do charakteru zkoumaného jevu. Znamená to tedy schopnost dát údajům význam a umět oddělit související od nesouvisejícího či podstatné od nepodstatného. Dalším pojmem je významová jednotka, což je určitý vymezený úsek textu, který je nositelem nějaké informace (Mioviský, 2006).

Základní prvky zakotvené teorie jsou koncepty, kategorie a propozice. Koncepty představují základní jednotky analýzy, neboť pouze porovnáním událostí

a pojmenováním podobných událostí stejným označením, může výzkumník shromážďovat základní jednotky teorie. Kategorie jsou druhým prvkem a jsou na vyšší a abstraktnější úrovni než koncepty. Generují se stejným procesem, a tak se ukáží podrobnosti a rozdíly. Pomocí kategorií se může teorie integrovat. Dalším prvkem jsou propozice, které formulují vztahy mezi kategoriemi a koncepty, a mezi kategoriemi (Hendl, 2005).

V zakotvené teorii sledujeme data, která oddělujeme, třídíme a syntetizujeme prostřednictvím kvalitativních kódování. **Kódování** znamená, že dáváme štítky na segmenty dat, které uvádí, o čem daný segment je. Kódování třídí data a dává nám možnost pro srovnání s ostatními segmenty dat (Charmaz, 2006).

Kódování, tedy znamená rozkrytí dat směrem k jejich interpretaci, vede k doporučení, která data nebo případy je nutné ještě zahrnout do analýzy a jakými metodami se provede sběr dat. Rozlišují se tři procedury zacházení s analyzovaným textem: otevřené kódování, axiální kódování a selektivní kódování. **Otevřené kódování** se provádí při prvním průchodu daty, kdy lokalizuje téma v textu a přiřazuje jim označení. Pročítá poznámky a přepisy rozhovorů a všímá si kritických míst. Tato fáze vede k seznamu témat, a tak pomáhá výzkumníkovi vidět témata v celku, což ho stimuluje při hledání dalších témat (Hendl, 2005).

U **axiálního kódování** jde o soubor postupů, kterými jsou údaje po otevřeném kódování znovu uspořádány prostřednictvím vytvářených spojení mezi kategoriemi. Subkategorie a kategorie se snažíme uvádět do vzájemného vztahu, neboli nacházet a popsat v jakém vztahu jsou. To se děje pomocí kladení různých typů otázek cílených na zjišťování kvalitativních a kvantitativních vlastností tohoto vztahu. Zjištěné vztahy a jejich znaky formulujeme pomocí výroků (Miovský, 2006).

Selektivní kódování je proces, kdy po výběru centrální kategorie, uvádíme tuto kategorii systematicky do vztahu s ostatními kategoriemi a tyto vztahy dále ověřujeme. Můžeme také dále rozvíjet jejich popis a výklad. Centrální kategorie je jev, okolo kterého se integrují všechny ostatní kategorie (Miovský, 2006).

V rámci kvalitativního výzkumu jsem využila **metodu dotazování** a ve výzkumném šetření jsem jako hlavní techniku použila **narativní rozhovor**. Při tomto typu rozhovoru není subjekt konfrontován se standardizovanými otázkami,

ale je povzbuzován k volnému vyprávění. Vychází z určitého předpokladu, že existují subjektivní významové struktury o jistých událostech, které se objeví při volném vyprávění a také neobjeví při cíleném dotazování. Při přípravě na narativní rozhovor hledáme subjekt, který bude schopen vyprávět a určujeme předmět vyprávění (Hendl, 2005).

Rozhovor se dělí do čtyř fází: stimulace, vyprávění, kladení otázek na vyjasnění nejasností a zobecňující otázky. Prvním krokem je stimulace, kdy daného informanta seznamujeme s tématem a jeho významem. Také se snažíme získat jeho důvěru. Poté ho požádáme, aby začal vyprávět. Po ukončení vyprávění se tazatel snaží objasnit dosud nejasné otázky a vyjasnit rozpory. Při každém upřesnění se rekonstruuje okamžik, kdy se nejasnost objevila. Čtvrtá fáze využívá vypravěčovi schopnosti vysvětlování a abstrakce jako experta na jeho osobní záležitosti. Klíčovým kritériem tohoto interview je, aby se opravdu jednalo o vyprávění (Hendl, 2005).

Vnější prostředí pro narativní rozhovor nehraje obvykle důležitou roli, neboť důraz klademe především na to, abychom měli na práci klid a nebyli rušeni. Cílem tohoto interview je získat co nejvíce autentický materiál (Miovský, 2006).

2.2 Vlastní sběr dat

Výzkumné šetření bylo provedeno v časovém období od července 2012 do října 2012. Na počátku rozhovorů byli informanti/informantky seznámeni s účelem rozhovoru a s následným využitím získaných dat pro diplomovou práci. Všichni souhlasili s nahráváním jejich narace na diktafon a s jejich následným přepisem v rámci zajištění doslovných informací.

Informanti a informantky byli poučeni o zachování anonymity v rámci mé práce. Jednotlivé citace informantů/informantek jsou označovány jmény: Adam, Beáta, Cyril a Dana. Jakákoliv podobnost s jinými osobami je čistě náhodná. Rozhovory probíhaly na různých místech, přičemž se všechny odehrály na území města Nymburk a s ohledem na počasí jsme se sešli buď v nestranném prostředí (příroda) či v domácnosti informantů/informantek. Rozhovory trvaly mezi 30-50 minutami a probíhaly v přátelském duchu. Všichni informanti/informantky byli vstřícní, ochotní

a zcela otevření, což bylo dobré vzhledem k mojí snaze od nich zjistit co nejvíce informací využitelných k danému tématu mé diplomové práce.

2.3 Charakteristika výzkumného souboru

Výzkumný soubor představovali 2 informantky a 2 informanti ze Středočeského kraje, kteří jsou příležitostní uživatelé pervitinu.

Prvním informantem byl Adam, který dříve užíval pervitin injekčně, ale nyní, ze zdravotních důvodů, užívá intranasálně. Je mu 32 let a je nezaměstnaný, v současné době je v invalidním důchodu. Jeho drogová historie je velmi dlouhá a pestrá. Adam je z těch toxikomanů co rád vyzkouší vše. Nyní je však po výkonu trestu odnětí svobody a snaží se nadále abstinovat.

Beáta je 25 letá studentka, která užívá drogy příležitostně většinou na různých akcích. Stejně tak i Dana 23 letá studentka. Obě ženy nikdy nezkusily injekční užití drogy.

Cyril je 33 letý muž, který je evidován na úřadu práce, ale přivydělává si na stavbách. Dříve preferoval injekční podání drogy, nyní kvůli změně rodinné situace užívá drogu jen příležitostně a intranasálně.

Uživatelé pervitinu jsou skrytou částí populace, a tak není snadné se k nim dostat tradičními metodami. Využila jsem tedy techniku snowball sampling (sněhová koule). Zde jde o získávání nových informantů/tek, což je lavinový výběr na základě procesu postupného označování dalších uživatelů již známými informanty/ami. K výběru prvního informanta jsem si zvolila důvěrně známého člověka (Miovský, 2006).

2.4 Průběh kódování

Po získání rozhovorů byl prvním krokem jejich doslovný písemný přepis. Dalším krokem byla podrobná studie a opakované čtení rozhovorů, kdy jsem se snažila zjistit, v jakých tématech se shodují. Vypsala jsem pojmy, které se opakují a na jejich základě vytvořila kategorie. Tyto kategorie jsem zasadila do jim nadřazených témat.

Na základě vytvořených kategorií jsem rozpoznala vztahy mezi nimi a popsala jsem je v rámci axiálního kódování.

Na závěr jsem stanovila centrální kategorii, která se prolíná všemi tématy. Pro lepší znázornění jsem u každého kódování vytvořila grafické schéma.

3 Vymezení základních pojmů

3.1 Droga

Termín droga, podobně jako termín závislost, má pejorativní nádech a mnoho definic. V Úmluvách OSN a v Deklaraci snižování poptávky po drogách označuje drogy látky, které jsou podřízené mezinárodní kontrole. V medicíně se takto nazývají některé látky, které jsou užívány pro předejití či vyléčení nemoci. Farmakologie takto nazývá některé chemické činitele upravující biochemické nebo fyziologické procesy v organismu. Drogou se také rozumí psychoaktivní látka, a také se používá jako synonymum pro drogy nezákonné (Kalina, 2001).

Světovou zdravotnickou organizací byla droga definována jako jakákoliv látka, která, je-li vpravena do živého organismu, může pozměnit jednu či více jeho funkcí (Zábranský, 2003).

Drogou se rozumí látka přírodní nebo syntetická, která splňuje dva základní požadavky: má psychotropní účinek (ovlivňuje prožívání okolní reality) a může vyvolat závislost (Presl, 1995).

O drogách se v rámci legislativy České republiky píše jako o omamných a psychotropních látkách, a to v zákoně č. 167/1998 Sb. Jsou zde definovány jako látky, u kterých vzniká nebezpečí chorobného návyku nebo psychických změn nebezpečných pro společnost nebo pro jedince, který drogy opakovaně a bez lékařského dohledu používá (zákon 167/1998 Sb.).

3.2. Pervitin

3.2.1 Definice pervitinu

Metamfetamin, (S)-N-methyl-1-fenylpropan-2-amin, prochází díky svému složení a struktuře skrze hemato-encefalickou bariéru. V centrální nervové soustavě zvyšuje koncentraci mediátoru-monoaminů (dopaminu, noradrenalinu a serotoninu) v interneuronálních synapsích, a také v cytosolu nervové buňky (zejména dopaminu).

Působí také jako inhibitor zpětného vychytávání a ve vysokých koncentracích jako inhibitor monoaminoxidáz. Po odeznění účinku dochází k nedostatku neuromediatorů a to je příčinou nepříjemného stavu, neboli tzv. „dojezdu“. U dlouhodobého užívání dochází k nevratným změnám v metabolismu (Léčba a následná péče, 2011).

Metamfetamin, je mezi kruhy toxikomanů spíše znám pod názvem pervitin, což je název převzatý od západoněmecké firmy pro tablety s obsahem metamfetaminu jako účinné látky (Metamfetamin, 2013).

Pervitin patří do skupiny nekokainových stimulancií. Jeho zdrojem je výhradně domácí produkce, kde se vyrábí v malých domácích laboratořích. Pro výrobu pervitinu slouží především léky s obsahem pseudoefedrinu. Tyto léky jsou dováženy především z Polska, Německa a Slovenska. České Budějovice spolu s Helsinkami a Oslem patřily k městům s nadprůměrnou konzumací metamfetaminu (Mravčík, 2012).

3.2.2 Historie pervitinu

Použití amfetaminů bylo nejdříve vysloveně terapeutické. Používaly se k léčbě narkolepsie, impotence, nebo tlumení hyperaktivních dětí. Byly však objeveny vedlejší účinky těchto léčiv, a to hlavně výrazný psychostimulační účinek (pocit síly, sebedůvěry, neunavitelnosti). Tyto stimulantia tak našla své uplatnění ve vojenských operacích (dálkové lety, ponorková služba, zvýšení bojeschopnosti), u řidičů dálkových tahačů, ale i u sportovců, studentů, umělců, nebo manažerů (Liba, 2001).

Pervitin byl poprvé syntetizován v Japonsku v roce 1888 a na Západ se dostal až v roce 1929, kde ho používali za druhé světové války němečtí parašutisté. Češi však dokázali tento přípravek později znovu objevit a rozvinout jeho výrobu v podmínkách domácích laboratoří (Metamfetamin, 2013).

Pervitin se u nás oficiálně nevyráběl, pokud se od roku 1976 vyskytoval při kontrolách, šlo o látku připravenou toxikomany. V domácích laboratořích se používá modifikace s principem redukce efedrinu jodovodíkem. Protože nebyl pervitin uveden mezi omamnými látkami (vyhlášky č. 57/1967 Sb. tehdy platné), legislativa nepředvíдалa přípravu pervitinu, a tak jeho výroba zůstávala bez postihu až do roku 1985, kdy byl metamfetamin dodatečně zařazen mezi látky omamné (Prokeš, 2005).

3.2.3 Drogová scéna v ČR

Před rokem 1990 byla výhradním zdrojem drog domácí produkce, a to pěstování marihuany, výroba hydroconu a pervitinu. Šíření drog postupovalo v okruhu „známých“ s příslušnou skupinou, přičemž kritériem výběru byla schopnost poskytovat skupině nějaké služby (propůjčovat byt). V současnosti se tento typ drogové scény vyskytuje na venkově, ale i ve velkých městech můžeme najít uzavřené skupinky (Kalina, 2003).

Do roku 1994 sice dominuje domácí produkce, ale je zpestřována dovezenými drogami (jde o tzv. přepad z tranzitu). Uzavřené skupinky se vzájemně propojovaly a vznikl typický trh se stranou nabídky a poptávky. Dochází tak k vytvoření rozsáhlejší populace experimentátorů a rekreačních uživatelů (Kalina, 2003).

Od roku 1994 do roku 2000 se Česká republika stala z hlediska mezinárodního nezákonného obchodu cílovou zemí. Vzniká otevřená drogová scéna, která má značný finanční obrat, hierarchii distributorů, konkurenční boje s významnou drogovou kriminalitou. Věková hranice uživatelů se snižuje a droga je všeobecně dostupnější (Kalina, 2003).

V současnosti se mezi začínajícími uživateli heroínu i pervitinu více objevují neinjekční formy aplikace (šňupání, kouření, inhalace). Tito uživatelé však z úsporných důvodů obvykle přecházejí na injekční formu aplikace. Po zásazích policie proti domácím laboratořím (výroba pervitinu) došlo k rozpadu posledních zbytků tradiční „vaříčské“ subkultury a tím pádem se trhu ujímají nezákonné mezinárodní organizace (Kalina, 2003).

Mezi žadateli o léčbu dlouhodobě dominují uživatelé stimulancií a u většiny z nich je základní drogou pervitin. V České republice se vyrábí převážně v malých domácích laboratořích, kterých v roce 2011 policie odhalila 338. Pro výrobu pervitinu slouží zejména léky s obsahem pseudoefedrinu (Mravčík, 2012).

3.2.4 Účinky, aplikace, dávkování

Charakteristické účinky při nízké dávce drogy jsou: zvýšená srdeční činnost, zvýšený krevní tlak a tělesná teplota, pocení, sucho v ústech, průjem a ztráta chuti k jídlu. Vyšší

dávku zintenzivníme výše uvedené a vyskytuje se hovornost, pocit síly, bdělost, ostražitost a nespavost (Sotolář a kol., 2003).

Právě účinky pervitinu jako je ztráta chuti k jídlu a průjem, mohou za to, že byl v historii používán jako lék při obezitě a proti nadměrné chuti k jídlu. (Šustková-Fišerová, 2013).

Tato látka se stimulačním účinkem zvyšuje vyplavení dopaminu, což vyústí v pocity euforie, vzrušení a bdělosti, a také brání jeho zpětnému vychytávání, což posléze vede k opačným pocitům rozvíjejícím potřebu další stimulace (jsou základem cravingu). Takové zacházení je jaksi na dluh, neboť se později projeví depresí a komplexem odvykacích stavů (Kalina, 2003).

Mezi projevy psychostimulancí patří tedy hlavně odstranění únavy, urychlení myšlení, usnadnění asociací a zvýšení hovornosti. Vyvolává pocit síly a energie, neboť se aktivuje osa sympatiku (Kalina, 2008).

Mezi krátkodobé nežádoucí účinky patří pohybové stereotypy spojené s intoxikací (vykroucennost), strach, úzkostné prožívání, pocity pronásledování, mydriáza. Také nadměrná koncentrace na nějakou činnost (záseky) a urychlení myšlení, související s poklesem jeho kvality (Kalina, 2008).

Klinické účinky intoxikace se mohou lišit, a to v závislosti na dávce, způsobu užití, době trvání a četnosti užití (Schep, Slaughter, 2010).

Při prvním užití pervitinu je zvýšené riziko předávkování. U osob, které nikdy podobnou drogu neužily, bývá doba působení i o několik hodin delší a nejsou schopni přesně určit dávku (Léčba a následné péče, 2011).

Pervitin může způsobovat abúzus, který je charakterizován jako nadměrné užívání, nebo zneužívání drog s negativními důsledky na fyzickou i psychickou výkonnost jedince. V rovině medicínsko-právní jde o neoprávněné užívání drog, které je nesouvisející či neslučitelné s medicínskou praxí. Abúzus se může vyskytovat v různých formách, a to bez návyku, s návykem, jednorázový, příležitostný, opakovaný, pravidelný, nebo periodický (Liba, 2001).

U závislých na pervitinu byly popsány „flashbacky“. U předávkování jedinec pociťuje těžkou bolest na hrudi, může upadnout do bezvědomí na 1 až 2 hodiny. Pervitin je neurotoxický pro dopaminergní nervová zakončení, a tak může způsobit

postupné poruchy motorických funkcí a paměti. I když je poškození reverzibilní, nemusí dojít ke komplexní normalizaci funkcí mozku (Kalina, 2008).

Odvykací stav u stimulancií je obecně méně výrazný a méně subjektivně nepříjemný, než například u opioidů. Pokud bychom rozdělovali tyto stavy na psychické a fyzické, tak u stimulancií nazýváme odvykací stav jako psychický. Hlavní příznaky jsou úzkost, únava, dráždivost, bolesti hlavy, noční můry, poruchy spánku, hlad. Vrcholí za 2-4 dny. Může se vyvinout v depresi, která může vyústit v sebevražedné tendence (Kalina, 2008).

Typická aplikace užití je intranasální nebo injekční. Běžná dávka se pohybuje od 50 do 250 mg. Celková denní dávka dosahuje až 1 gram. U intravenózní aplikace nastupuje účinek ihned, u intranasálního za 5-10 minut a při užití per os do 1 hodiny (Kalina, 2008).

U uživatelů drog se projevuje carving. Ten lze vyvolat různými podněty, kterým se říká spouštěče, které u uživatelů zhoršují sebekontrolu. Může jím být hudba, kterou má klient s užíváním drog spojenou, riziková prostředí, známí, kteří berou drogy, nebo pohled na návykovou látku, či pomůcky k užití (Sotolář a kol., 2003).

3.2.5 Sociální, psychické a zdravotní dopady užívání pervitinu

Zdravotní dopady

Při užití pervitinu většinou nedochází k akutnímu předávkování, které by způsobilo vážné zdravotní problémy. Předávkovaný jedinec si může způsobit přehřívání organismu, provázené následnou dehydratací. Také kvůli neustálé stimulaci, může vést ke křečím, srdečnímu selhání, či mozkové příhodě. (Curtis, Gutermanová, 2010).

Mezi brzké zdravotní varovné známky užití pervitinu patří: zrychlený tep, rozšířené zornice, neposednost, bdělost, podrážděnost, vzrušení, třes. Mezi pozdní známky užívání pervitinu patří nespavost, horečky, pocení, vyrážky, větší náchylnost k nemocem, bolesti hlavy, poruchy vidění, častější úrazy, poškození srdce a jater a riziko smrtelných otrav (Nešpor, 2003).

Nejvíce ohroženým systémem v souvislosti s užíváním pervitinu je kardiovaskulární systém. Může dojít k infarktu myokardu nebo hypertenzní krizi. Tato látka se také spojuje s agresivním chováním a rizika s ním spojená vycházejí i z prostředí pervitinu, neboli z laboratoří (varen). Často jsou umístěny v obytných budovách, kde hrozí nebezpečí výbuchu, popáleniny a chemické poškození (Methamphetamine:History, 2012).

Psychické dopady

Obvyklými důsledky intenzivního užívání jsou ale také behaviorální problémy (extrémní neklid, paranoie, úzkost) (Curtis, Gutermanová, 2010).

Při vysazení pervitinu se obvykle dostaví únava, deprese a pocity skleslosti (Srisurapanont, 2010).

Mezi brzké psychické varovné známky užití pervitinu patří: podezíravost, úzkosti, útlum a deprese po doznění účinku drogy. Mezi pozdní známky užívání pervitinu patří nespavost, halucinace, pocity pronásledování, slyšení neexistující osoby, podivné chování, zvyšování dávek a také častější zneužívání drogy (Nešpor, 2003).

Existují dlouhodobí uživatelé pervitinu, kteří mají užívání pod kontrolou tak, že neztrácejí kontrolu a neklesají do hlubin závislosti vedoucích k naprostému vyčerpání. Po určité době se dostávají do fáze, kdy s pervitinem skončí nebo přejdou k užívání opiátů, které mají nižší riziko toxických psychóz, ale vyšší závislostní potenciál (Presl, 1995).

Ukončení užívání amfetaminů se skládá ze tří faktorů. Prvním je faktor nadměrného podráždění (cravingu, rozčilení, nepříjemných snů), dále obrácený růstový faktor (snížená energie, zvýšená chuť k jídlu, zvýšená spánková potřeba) a v neposlední řadě úzkostný faktor (ztráta zájmu, potěšení, pocity úzkosti, zpomalené pohyby) (Srisurapanont, 2010).

Sociální dopady

Pokud jde o sociální dopady užívání drog, tak první nepříjemnou zkušeností jedince bývá výpověď ze zaměstnání. Dochází k tomu, protože závislý jedinec má sníženou schopnost se soustředit, nekontroluje své výstupy a nedbá o svůj zevnějšek. Často tedy dojde ze strany zaměstnavatele k ukončení pracovního poměru (Klinika adiktologie).

Dalším dopadem je odcizení se od rodiny, rozchod s přítelem či přítelkyní a ztráta kamarádů a přátel. Svě staré přátele jedinec vymění za nové z řad dalších uživatelů drog, a tak hrozí riziko vtažení závislého hlouběji do problémů (Klinika adiktologie).

Tím, že jedinec přijde o podporu rodiny, se z něho lehce stane bezdomovec nebo sguatter. Závislí jedinci jsou také rizikovou skupinou ohledně trestných činů, prostituce a je u nich výrazně vyšší procento sebevražd (Klinika adiktologie).

Jsou to právě krádeže, které jsou významným zdrojem rozpočtu uživatelů drog. Nejčastěji jde o krádeže oblečení, potravin, parfémů, které jsou zpeněžitelné. Dalším způsobem krádeží je vloupání a kapesní krádeže. Jak už bylo výše uvedeno, řada uživatelů drog si vydělá na drogu pouliční prostitucí. Sex se v tomto případě odehrává v autech zákazníků, v křovích na ulici či na privátech (Herzog, 2012).

3.3 Rituál

3.3.1 Rituál

Rituálem nazýváme inscenované události, které se pokaždé řídí stejnými předpisy (Červinková, 2004).

Rituálem rozumíme také techniku, jejíž nepřítomnost vede jedince k tomu, že ještě více pociťuje její potřebu. Rituální touha je velmi významnou součástí vytváření ritu (Holzbachová, 1999).

Rituál jako termín pochází z latiny, kde znamená obřadný. Je velmi blízko termínu obřad a ceremoniál. Završuje a uvádí změny sociálního statusu, pracovního cyklu a vyjadřuje náboženské hodnoty. Je kolektivní záležitostí a je událostí, která se pokaždé řídí stanovenými předpisy. Účastníci rituálu jsou součástí procesu blízkého věcem posvátným a musí být na tento stav připraveni. Součástí těchto stavů je potlačení nebo pokoření sebe sama (Skarupská, 2006).

Rituály mají mnoho funkcí, jak na úrovni jedince, tak i skupin. Některé dokážou zprostředkovat a vyjádřit city, prosazovat způsoby chování, vyvolávat změny, obnovovat soulad a rovnováhu a také mají velmi důležitou léčivou úlohu. Využívaly se k udržení životních sil či úrodnosti půdy a zajišťují správné vztahy s neviditelným světem. Také mají důležitou úlohu při předávání hodnot od jednoho pokolení k druhému. Rituál je definován jako specifický pohled na svět a na jeho organizaci. Veškerý rituál je zakotven v každodenním lidském světě. Neexistuje jediný typ činnosti nazývané rituál, který by byl hned rozpoznatelný a univerzální (Bowie, 2004).

Rituály lze rozlišit na manuální, ústní (modlitba) a negativní (tabu). Významným okamžikem celého rituálu, který nabízí komplexnější až obřadnou podobu, je ritus, jehož význam je pouze náboženský. Může se objevovat v základu celé religiózní stavby, kdy ritus existuje, je pozorovatelný a představuje se v symbolické podobě (Skalník, 2001).

Rozdělujeme rituály také na přechodové, výroční a revitalizační. Přechodové rituály sebou přináší změnu role v sociální struktuře, mění se očekávané chování, a tak dochází k narušení a změně vztahů mezi jedincem a okolím. Určuje průběh přechodu a udává, jak se má člověk dostat do nové role. Za účelem psychologické

podpory a za účelem veřejného oznámení změny, shromažďuje všechny lidi v jeho okolí (Skarupská, 2006).

Přechodový rituál se člení na tři samotné části, přičemž je jedinec nejprve na určitou dobu odloučen od zbytku skupiny, kdy prodělá určité zkoušky, školení či je jen izolován. Dále je období pomezí, kdy zasvěcenec podstoupí veřejný rituál uvádějící ho formálně do nového postavení. Závěrem je znovupřijetí nového změněného člověka do společnosti (Červinková, 2004).

Výroční rituály tvoří v průběhu lidského a společenského života dělicí bod. Tvoří instituci svátků přerušující jednotvárný a všední průběh roku a života. Zvyšuje také společenskou solidaritu a oslavuje důležité aspekty života. Umožňují v tuto dobu lidem prožívat svátečno, vymanit se z každodenní všednosti, dostat se blíže k posvátným silám a dělí pravidelný čas (Skarupská, 2006).

Poslední typ rituálů bývá provozován při zvláštních příležitostech, kterými mohou být nepříznivé podnební podmínky či přírodní a společenské pohromy. Mohou být předzvěstí náboženských hnutí, která se rodí z nových společenských okolností (Skarupská, 2006).

U náboženského rituálu neboli obřadu je účast skupiny hlavní složkou probíhajících událostí a také klíčovým prvkem v uvádění shromážděných ve vztahu k posvátným silám. Všechny výše uvedené rituály jsou kolektivní záležitosti a ve všech představuje skupina lidí zvláštní, posvátný rámeček a podmínku rituálu (Červinková, 2004).

Užitečnost těchto rituálů spočívá v tom, že transformují konflikty neškodným směrem. Mají-li být rituály možné, musí účastníkům přinášet silné prožitky, neboli zde vnímáme interakci mezi individuální motivací a společenskou funkcí (Loupová, 2008).

3.3.2 Rituál a drogy

Studie uvádí, že při kontrolovaném a kompulsivním užívání drogy všichni uživatelé v určité míře ritualizují aplikaci drogy. Rituál je tak definován jako stylizované a ustálené chování při užívání drogy. Užívání drog jako sociální rituál

popisuje literatura jako následnost v chování, není tím myšleno každé chování, ale specifický druh pozorovatelného chování, nebo také určitá následnost v chování a jednání, která nepřipouští žádnou volbu či nejistotu. Toto ustálené neboli fixní chování je označováno také jako determinované mody v chování či stereotypní komunikace intra nebo interpersonální. Můžeme tedy říci, že každé jednání má v rituálu určitý význam, pokud je pro konkrétního jedince důležité. Můžeme sem zahrnout metody opatřování drogy, způsob jejího užití, aktivity následující po užití drogy nebo také způsoby zabraňující nežádoucím účinkům drogy, Také zde chápou sociální normy jako pravidla týkající se toho jak má být daná droga užitá (Grund, 1993).

Dnešní uživatelé drog užívají spíše nekontrolovatelně než kontrolovaně. Proces užívání drog v sobě může skrývat podvědomé modely, důležité samy o sobě. Rituály pod vlivem drog vznikají spontánně (Zola, 2000).

Ve své práci Grund stanovuje okolnosti, které mají na ritualizaci a její vznik přímý dopad. Je to dostupnost drog, deviance a subkultura. Dostupnost drogy nejvíce ovlivňuje právní status. Nezákonost držení a užití drogy má dopad na jejich cenovou dostupnost, dosažitelnost i kvalitu. Ilegálnost drogy je spojena s jejím nedostatkem, což zvyšuje její ekonomickou hodnotu a může vést k rozvinutí symbolické roviny. Tento fakt vytváří rituální hodnotu a pomáhá rozvoji procesu ritualizace (Grund, 1993).

Zbylé dvě okolnosti spolu úzce souvisí, protože subkultury uživatelů drog bývají majoritní společností označovány jako deviantní. Deviance je tedy tvořena společností a deviantní společenské skupiny se řídí podle vlastních pravidel chování. Čím větší tlak vytváří majoritní skupina na deviantní, tím více se skupina profiluje a je posilováno stereotypní deviantní chování, jejich normy a hodnoty. Fakt, že je skupina takto separována, způsobuje, že její členové nedůvěřují mainstreamové kultuře. Z toho můžeme odvodit, že ritualizace je procesem reakce na mainstreamovou kulturu (Grund, 1993).

V současnosti můžeme vidět rituální užívání drog například u žvýkání listů kachu v Jemenu, nebo žvýkání listů koky v určitých andských kulturách, a také užívání tekutého extraktu z pražených kávových bobů. Podle Grunda mohou být všechny výše uvedené příklady interpretovány jako rituál, i když se od sebe intenzita stylizace a symbolický význam liší (Grund, 1993).

Podobně i v jiných kulturách je při různých příležitostech běžné nabídnout kávu a čaj, což vede k odbourání bariér a lepší komunikaci. Také indiáni v Jižní Americe zacházejí rituálně s alkoholem. Ten má dle nich vysoce posvátný status. Ritualizace i.v. aplikace u uživatelů heroinu byla popsána v šedesátých letech v New Yorku Agarem, který detailně popsal samotnou aplikaci, rituální sekvence, výsledné stavy změněného vědomí a také jejich význam pro samotného jedince (Grund, 1993).

Termín závislost na jehle, který používají samotní uživatelé drog i odborníci je známý po celém světě. V USA se tato závislost nazývá „needle freaks“, v Austrálii „the feel for the steel“ a v Německu „nadelgeilheit“. Tato fixace může představovat významný faktor znemožňující injekčním uživatelům přejít k méně rizikovému způsobu užití drog (Pešek, 2013).

Při výzkumu týkají se zacházení s injekčními jehlami, vznikla díky Richardovi Patese a jeho kolegům definice závislosti na jehle, která jí popisuje jako, opakující se porušování integrity kůže injekcí, a to s i bez psychoaktivní látky. Jedná se o cestu žilní, podkožní a svalovou, přičemž zde nejde o očekávaný efekt účinné látky (Pešek, 2013).

I britský lékař Allbutt v 70 letech 19. století si všiml podivného chování svých pacientů při léčbě neuralgie. Ikdyž injekční aplikace léku neměla na průběh žádný vliv, pacienti uváděli, že bez stříkačky by byl jejich život nesnesitelný (Pates a kol., 2005).

Na základě výzkumů můžeme říci, že závislost na jehle není konkrétním typem chování, ale jde zde o souhrnný název pro různé projevy chování, kterým uživatelé připisují určitou důležitost. Fakt, že jedinci kladou větší důležitost formě a průběhu aplikace, než samotnému účinku drogy, může vést ke vzniku fixace na jehle. Jako příklad je uvedena opakovaná aspirace krve. Další z typů chování, které mohou odkazovat na fixaci na jehle je aplikace jiných látek než drog, výběr vhodné žíly pro aplikaci a častější aplikace po menších dávkách (s menšími efektivními účinky). Oblíbenost injekční aplikace drog můžeme přisuzovat hospodárnosti s drogou a okamžitému nástupu účinku (Pešek, 2013).

4 Výsledky a jejich interpretace

Důsledným opakovaným pročitáním všech narativních rozhovorů jsem stanovila následující témata, která se objevovala ve všech rozhovorech. Jednotlivá témata obsahovala určité kategorie.

a) Před požitím

b) Při požití

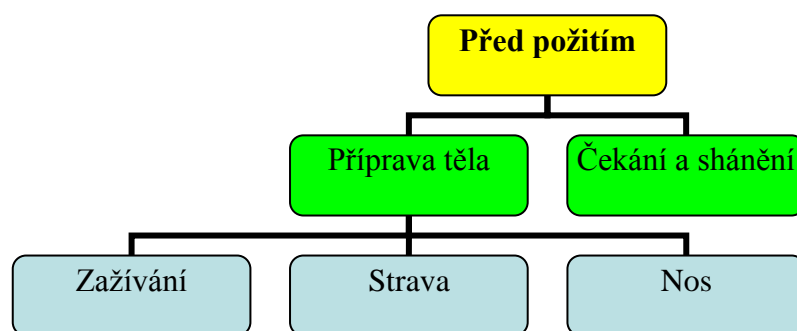
c) Po požití

V následující kapitole jsou přehledně rozčleněné citace informantů/ informantek, neboť takto zpřehledněné a rozdělené výpovědi umožňují lepší orientaci v datech.

4.1 Výsledky otevřeného kódování

4.1.1 Před požitím

Diagram č. 1 První téma - Před požitím

Zdroj: Vlastní výzkum

Prvním tématem, které jsem z rozhovorů identifikovala je **Před požitím**, ve kterém jsou zaznamenány různé aktivity, které se dějí před užitím drogy. Vyšly

mi zde čtyři kategorie, které se zabývají sháněním drogy a čekáním na ni, dále pak přípravu těla dotazovaných na užití.

Příprava těla

První kategorií v tématu Před požitím je Příprava těla. Tato kategorie v sobě zahrnuje podkategorie: zažívání, stravu a nos.

Zažívání

V rámci zažívání jsou v rozhovorech uvedeny časové intervaly. Přičemž Beáta, jakmile se dozví, že již bude mít pervitin, jde automaticky do půl hodiny na toaletu. Potřebuje cítit své tělo prázdné.

*„ já už třeba, když se dozvim, že bude, tak automaticky do půl hodky jdu na záchod se vyprázdnit....protože prostě jsem na tom vždycky prázdná, nemůžu na tom jíst, vždycky se rychle vyprázdním, aby ve mně nic nebylo, tak to na mě funguje, nooo...“
(Beáta)*

Dana uvádí, že ještě před užitím drogy jde na toaletu. Také jde u ní o automatickou reakci jako u Beáty. Připisuje to pocitům jako je tréma, přičemž se jí potí ruce studeným potem, ale neví jak by to popsala.

„ale každopádně eště předtim než si to dám, tak...většinou teda jdu okamžitě na velkou, protože to ve mně úplně nastartuje ty pochody všechny který.., jako když je člověk nervózní nebo má trému, najednou se mu potí jakoby ruce takovym studenym potem, nevím jak to jako popsat no...“ (Dana)

Strava

Beáta například ztrácí chuť k jídlu, neboť již pociťuje stav, který nazývá předjezd. Ten je podobný stavu intoxikace samotné.

*„to už má člověk prostě předjezd, má už ten stav, je to takový už..už nechcete jíst“
(Beáta)*

Beáta dále uvádí, že už půl dne před aplikací nejí, protože má pocity sevřeného žaludku a zrychlení. Uvědomuje si, že se již na drogu těší.

„nejím třeba už půl dne předtim, protože to prostě už nejde..už mám sevřenej žaludek, jsem rychlejší, natěšenější“ (Beáta)

Dana také uvádí, že před aplikací pociťuje ztrátu chuti k jídlu.

„ale každopádně ještě předtim než si to dám, tak cejtim v břiše už to, že už nemám v ten moment už chuť k jídlu“ (Dana)

Také k tomuto Dana uvedla, že dává velkou váhu tomu, aby se před intoxikací najedla. Částečně tak předejde poškození sliznic. Podobně to uvádí webové stránky www.extc.cz: Při požití psychoaktivních látek, může dojít k podráždění sliznice trávicího traktu, a tak se doporučuje před plánovanou konzumací se mírně najíst, a tak se částečně předejde jejímu poškození (EXTC: prevence zneužívání syntetických drog, 2009). Dana však říká, že se nají, jen když ví, že bude intoxikace následovat ještě ten den. Sní vždy větší porce teplého jídla.

„Ještě jsem si vzpomněla na to, že předtim, že když vim, že to prostě bude a je to po delší době třeba, tak se hodně soustředim na to abych byla najedená, že radši se jdu prostě najíst ten den i třeba i víc a něco teplýho a pořádnýho aaa pak až si to dávám“ (Dana)

Dana si uvědomuje, že jen málokdy se stane, že by se před intoxikací nenajedla. Dává si na to pozor, protože v případě nenajedení je jí špatně a má také lepší pocit, když má plný žaludek.

„nikdy jakoby po delší době když si to jdu dát tak málokdy se stane že bych si to dala, aniž bych se najedla, že na to docela to, protože pak je člověku blbě a aaaa pak je to prostě takový, mám lepší pocit, když je ten žaludek plnej no“ (Dana)

Nos

Zde se Beáta, Cyril a Dana shodují na nutnosti přípravy dutiny nosní před aplikací, a to vysmrkáním. Dana si myslí, že je to tak stejné u všech lidí, kteří při intoxikaci preferují intranasální užití. A také pocítuje následek z užívání, chronickou rýmu. Jak uvádí následující literatura:

Šňupání je oproti intravenóznímu způsobu užití méně rizikové a je při něm menší pravděpodobnost předávkování. Negativně působí hlavně na nosní přepážku, a proto jsou tito uživatelé náchylnější k infekcím horních cest dýchacích (Pervitin, perník, piko, péčko, párnó, peří, bílý, sníh, ice, czecho, speed, hromady, čáry, 2008).

„Jinak před šňupáním se většinou vždycky vysmrkám, že jo“ (Beáta)

„vysmrkám se“ (Cyril)

„Většinou je to prostě furt stejný a u všech.....vysmrkáš se“ (Dana)

„Se většinou jakože vysmrkám, protože mi poslední dobou přijde, že už mám z toho chronickou rýmu.“ (Dana)

Beáta má potřebu si před aplikací vyčistit nos. Říká, že přemýšlela nad tím, proč to tak dělá. Potřebuje docílit pocitu čistého nosu, ve kterém se vdechnutý pervitin hned nalepí na sliznici, a tak se látka rychleji přenesení do krve a stav intoxikace tak nastane rychleji. Literatura uvádí, že se účinek při intranasálním užití dostaví do 5-10min (ŠUSTKOVÁ-FIŠEROVÁ). Je tedy možné, že pokud si jedinec před aplikací vyčistí nos, vdechnutá droga se dříve dostane do těla.

„...a třeba se mi stává, že když už vim že to bude, tak se začnu šťourat v nosu, já jsem takhle přemýšlela, proč to dělám a vono to je asi kvůli tomu, aby byl ten nos co nejčisčí, aby se to hnedka nalepilo na tu sliznici a tak se to přeneslo do té krve a začlo to co nejrychleji fungovat...“ (Beáta)

Dana si vzpomněla, že se před aplikací vysmrká.

„Udělej se čáry prostě, člověk se vysmrká teda předtim, to sem zapomněla říct“ (Dana)

Čekání a shánění

Důležitou etapou pro všechny informanty je čekání a shánění. Zahrnuje se sem doba od počátku shánění drogy po samotné sehnání drogy. Informanti mají pocit, jako kdyby již byli intoxikovaní. Je to část, kdy už informanti/informantky pociťují pseudoeforii, flashback, nebo podle některých předjezd, který bych přirovnala k bažení, které popisuje následující literatura:

Bažení neboli dychtění je velmi silná touha nebo pocit puzení užívat látku nebo látky. Nejsilnější je v situaci, kdy je jeho předmět dostupný. Pervitin vyvolává velmi silné bažení. Bažení se rozlišuje na tělesné a psychické. Tělesné bažení nastává po odeznění intoxikace návykovou látkou. Psychické bažení vzniká po delší abstinenci, pohledem na návykovou látku nebo setkáním s typickým prostředím (Nešpor, Csémy, 1999).

Dana tuto silnou chuť na drogu pociťuje, již když drogu jen drží, nebo když si pro pervitin jde. Pociťuje to hlavně psychicky, je už dle svých slov „nakopnutá“, takže se již cítí jako po intoxikaci, kdy se objevuje euforie z toho, že drogu již má. Dle mého názoru zde Dana pociťuje stav, který výše nazvali dotazovaní jako předjezd.

„už má člověk tu chuť no, už jakoby už když to držím, nebo teda už když si proto du, anebo vim že to bude, tak už cejtim, už jsem prostě nakopnutá, už mám psychicky ...psychicky už vim, že to bude a už jsem daná, jakoby už se dostanu do té euforie toho,

že už to bude a už mám tu energii a teďka se na to už prostě těším a teď tak tady to je prostě.....“ (Dana)

Pervitin vyvolává jen závislost psychickou, která se vyznačuje dychtěním po látce a jejímu účinku. Je to vážný následek užívání této látky, který je důvodem k dlouhodobé léčbě (Pervitin-eDekontaminace, 2012). Toto dychtění se může projevat, jako například u Cyrila, silným pocitem euforie při shánění drogy. Tento pocit dle Cyrila zastiňuje pocit při aplikaci.

„Ta euforie byla obrovská prostě no.....možná právě v týhle euforii z toho, že už to mám nebo budu kupovat, že už to všechno dopadlo tak možná v ní zanikl ten, takovej ten z tý drogy z toho účinku, že už jsem byl vlastně předtím prostě.. v tý euforii.“ (Cyril)

Přímo ze šňupání silné požitky nemá. Pociťuje jen euforii, kterou však pociťoval již před aplikací drogy.

„...jinak nějaký silný prožitky ze šňupání...no měl jsem radost, euforie, ale ta už probíhala v tý chvíli když jsem věděl že si to jdu koupit“ (Cyril)

Adam při čekání na drogu cítí nervozitu a přeje si, aby ji už měl a pociťoval účinky drogy.

„Při čekání cítíš nervozitu...uuuuž aby to bylo, už aby to něco dělalo, sakra co je proč to nic nedělá? (Adam)

Beáta popisuje předjezd při čekání jako nejlepší stav a tehdy už pociťuje, že nechce jíst.

„nejlepší je když ...to čekání...to už má člověk prostě předjezd, má už ten stav, je to takový už..už nechcete jíst“ (Beáta)

Cyril zdůrazňuje, že shánění je to, co se neustále opakuje a dostane ho to do euforie. Říká, že poté, co se vyspal, měl hned nutkání zavolat svému dealerovi a objednat si drogu, pro kterou si následně zajel (a z toho měl euforický pocit). Beáta popisuje tuto fázi za nejlepší stav, Cyril to považuje za nejsilnější pocit.

„a po tom vyspání sem samozřejmě už měl jako nutkání volat svému dýlerovitomu jsem samozřejmě zavolal aměl jsem pak opět euforický pocit, jako že si můžu pro to zajet (Cyril)

„vlastně takhle pořád dokola, takžemožná tyjo..nejsilnější pocit je z toho, když někdo řekne že má, než ten pocit z tý drogy.“ (Cyril)

Můžeme si všimnout, že tato kategorie je pro Cyrila důležitá, neboť v této problematice používá pojem „rituál“, který je popsán v kapitole vymezení pojmů. Cyril mluví o rituálu, když zmiňuje shánku po pervitinu, říká: *„víš, se tento proces neustále opakuje“ (Cyril)*, což popisuje i následující literatura: Rituálem nazýváme inscenované události, které se pokaždé řídí stejnými předpisy (Červinková, 2004).

„U mě převládá ta schánka po tom dýlerovi a po tom zboží, to je takovej můj rituál“ (Cyril)

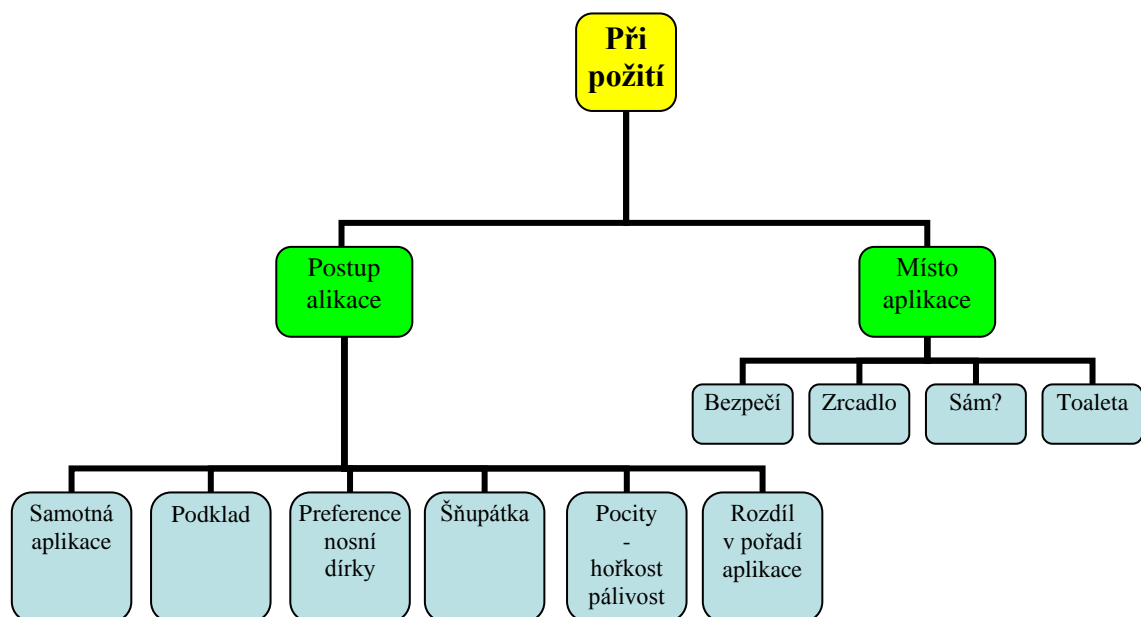
Jak ale uvádí, způsob aplikace intranasální cestou – šňupnutí, pro něho rituální znaky nemá. Na rozdíl od, jak už se zmínil, shánění drogy. Vždy musí nejdříve někomu zavolat, zjistí, zda je droga k dispozici, musí obstarat peníze a pak následuje jistá cesta pro drogu.

„To je pro mě takovej ten rituál, ale šňupnutí je pro mě jen takovýto jednoduchý užití, nic kolem toho. Tomu musím zavolat, támhle tomu musím zavolat, no a teďka vím, že musím támhle a támhle. A teďka si to musím všechno voběhnout, peníze, tohle všechno, zajistit a pak když už to všechno mám zajištěný a všechno klape, tak vlastně ta cesta pro to.“ (Cyril)

4.1.2 Při požití

Téma Při požití se rozděluje do kategorií Postup aplikace a Místo aplikace. Postup aplikace má podkategorie: Samotná aplikace, Podklad, Preference nosní dírky, Šňupátka, Pocity, Rozdíl v pořadí aplikace. Místo aplikace pak zahrnuje podkategorie Bezpečí, Zrcadlo, Sám? a Toaleta.

Diagram č. 2 Druhé téma - Při požití

Zdroj: Vlastní výzkum

Postup aplikace

Samotná aplikace

Adam, Beáta, Cyril i Dana popisují skoro stejně postup přípravy čar. O tomto se zmiňuje i publikace, ve které je popsán kokainový rituál, který je v podstatě u všech uživatelů stejný. Kokain si koupíte v lahvičce nebo v psaníčku. Droga se vyndá na zrcátko, nebo jiný hladký předmět, kde se naseká čepelkou nebo žiletkou, pro odstranění krystalů, na jemný prášek. Vytvoří se několik čárek, kolejí nebo bulvárů (vydatných čárek) (Ševl, 2010).

Následně jde tedy o absorpci drogy skrz nosní sliznici. Tento způsob aplikace je znám jako sniffing neboli šňupání. Uživatel vdechne drogu v syčkém složení nosem a zde se látka vstřebá přes nosní sliznici do krevního oběhu (Kalina, 2003).

Z rozhovorů vyplývá, že Adam a Cyril nad přípravou různých čar moc nepřemýšlí, ne že by to dělali jinak než ženy, ale tak to neprožívají. Ženy tedy přípravu drogy i samotnou aplikaci řeší daleko více a podrobněji než muži. Například Adam nepřikládá způsobu užití nějaké rituální prvky. On způsob aplikace nějak podrobně neřešil, hlavně co nejrychleji aplikoval a to čímkoliv i jízdenkou od vlaku.

„bral jako pěkný dobytek, žádný rituál normálně jsem to shrabal v tom psaníčku nn... doprostředka a vyfrknul jsem to nějakou smotanou jízdenkou od vlaku (smích). Jakože hrudky tam.“ (Adam)

Cyryl popisuje průběh aplikace tak, že přímo v psaníčku, v kterém drogu obdržel, si vyrobil šňupací trubičku a tak si nepřipravené množství pervitinu aplikoval.

„takže většinou to probíhalo tak, že přímo v psaníčku, když jsem to dostal, tak jsem si udělal ruličku a přímo z psaníčka jsem si ...vlastně...neovladatelné množství šňupnul.....“ (Cyril)

Cyryl přímo uvádí, že ho různé připravování a upravování pervitinu nebaví. Všimá si však, jak nad tím ostatní uživatelé přemýšlí. Popisuje, že oni drogu drtí a dělají nejdlejší čáry. Dle Cyrila je to kvůli tomu, že si myslí, že toho mají větší množství. On to na rozdíl od nich neřeší, jeho cílem je, aby měl pervitin co nejdříve v sobě.

„nebavilo mě ale samozřejmě připravování různých čar, kterých jsem viděl u svých kamarádů, kteří si to různě rozdrcovali, dávali si z toho co nejdlejší čárky, pravděpodobně si mysleli že je toho třeba víc, když udělaj větší čárku a já jsem prostě to jenom tak, jakože roztáhnul a šňupnul, takže.....“ (Cyril)

„já jsem to moc neřešil, jako...co stim... dělat...nebo...zkoumat, prostě hlavně aby to bylo ve mně co nejdřív“ (Cyril)

Při rozhovoru bylo na Cyrilovi patrné, že ho překvapují dlouhé přípravy jeho kamarádů. Říkal, že aby je popohnal, odebral si drogu hned pro sebe a před nimi ji aplikoval. Cyril tedy neřeší přípravu drogy.

„prostě dlouhý dlouhý, převeliký přípravy, většinou jsem si odebral a bez přípravy jsem si to hned dal. Vono je to trošku i popohnalo, když viděli mě (smích).“ (Cyril)

„ale náč jako neřeším právě jako náčej....nevím...přípravy velký a tak jako...mše bych moch říct, (smích)“ (Cyril)

Beáta popisuje, že si připraví čáru, která je co nejtenčí a rozmělní jí, aby v ní nebyly velké krystaly, které u ní po šňupnutí vytvoří bolest.

„Tak...si to tam připravíš, na co nejtenčí čárku na co nejmíň to...nejmíň to rozmělnit aby tam nebyli velký krystálky aby to nebolelo tolik...“ (Beáta)

„člověk si připraví tu čáru...“ (Beáta)

Dana, jak sama říká, si s přípravou pohraje. Pozastavuje se nad tím, že někteří lidé drogu šňupnou hned, ale to ona nedovede, raději si to nechá „stéct postupně“.

„takže to rozbalím žejoo, ted' si to tam naberu a tak si s tím pěkně pohraju.... to tam nejde vidět tohleto co tady ukazuju (smích).“ (Dana)

„některý lidi to dělaj tak, že to normálně, že si to prostě frknou žejoo a naráz si to tam popotáhnou a spolknou, ale to já třeba nedělám, protože...nemám...ne...prostě si to tam nechávám stéct postupně.“ (Dana)

Před aplikací si Dana s drogou pohraje a vytvaruje jí do tenké a dlouhé čáry. Tento tvar jí vyhovuje při aplikaci, neboť má pocit, že to jde lépe a myslí si, že droga putuje rovnou do krku a tím přeskočí pocit polykání, který, jak jinde uvádí, ji nejvíce vadí.

„pak si to jakože aplikuju normálně nosem žejo, udělám si čáru pěkně si s tím pohraju, jak jsem říkala, ja si teda většinou dělám tenkou a dlouhou, protože mám prostě, protože mám takovej pocit že to jde pak tím nosem líp, nebo že to jde prostě rovnou do krku já nevím, prostě to tak dělám“ (Dana)

Dále popisuje, že dle jejího názoru je postup aplikace u všech stejný.

„Většinou je to prostě furt stejný a u všech.....vysmrkáš se, vyndáváš si to brčkem z toho dýleráku aaaa nevím mě přijde že akorát, je to asi u všech stejný“ (Dana)

Cyril si naopak všiml různosti příprav u jiných uživatelů, kteří se v přípravě drogy dle jeho slov vyžívají. Pervitin si různě rozmačkají a vytvořené čáry si rozličně prodlužují a kontrolují.

„Znám spoustu lidí, který to maj teda, který se v tom úplně vyžívaj. Já nemám...všímám si u druhých...právě ta příprava tý drogy jako že si jí různě rozmačkaj, prodlužujou si ty čárky z jedný na druhou furt to přehazujou, kontrolujou, prohlížej jestli to jo...“ (Cyril)

Dana označuje postup aplikace pojmem „rituál“:

„A co se týče toho jak to jako probíhá notak celkově je to jako rituál.....“ (Dana)

„.....rituál no prostě ten postup“ (Dana)

Dana se zamýšlí i na tom jak se chová, když jí dochází pervitin. V tomto případě rozstříhne pytel, ve kterém se pervitin nacházel podél stran a za pomoci karty odstraní zbytek drogy. Když došlo na krizi, takovýmto způsobem odstranila i zbytky pervitinu z vnitřku brčka.

*„Až potom ten pytel je prázdný tak se ještě dělá to, že to rozstříhnu podél stran a vlastně kartičkou vymetu jakoby ten zbytek a dělávala jsem to teda i u brčka no když už byla krize, že jsem si rozstříhla brčko i a vyškrábala z toho když už byla fakt nouze.“
(Dana)*

Dana uvádí, že občanku neolizuje, což naznačuje, že to u některých uživatelů viděla. Ona jen seškrábne zbytek drogy, která se zachytí na kraj karty. To však dělá jen v případě, že drogy u sebe nemá dost. Pokud má drogy dostatek, tak kartu otře o kalhoty.

„občanku teda neolizuju, ale seškrabávám brčkem z toho ten prášek. Podle toho kolik toho u sebe mám, když hodně tak to jenom otřu o kalhoty a když třeba se to blíží už ke konci tak pak člověk každou až do mrtě to vysát. ...“ (Dana)

Podklad

Adam popisuje, jak pervitin vysype z psaníčka či ze sáčku na občanský průkaz a narýsuje si drogu kartičkou od pojišťovny. Také si zde všiml, jak se mu hodí jeho osobní doklady, a to v přípravě drogy. Největší význam má dle něho občanský průkaz, který se nejvíce používá jako podklad, na který se vysype pervitin. Jako podklad pro přípravu drogy zde tedy uvádí občanský průkaz, kreditní kartu a průkaz pojištění.

„viť si vysypeš z toho psaníčka, nebo z toho sáčku, si to vysypeš na tu občanku a pěkně si to tam rýsuješ tou kartičkou od té pojišťovny...je ty doklady jak se hoděj. Já jsem si furt myslel, že je to k ničemu a ono se to hodí...“ (Adam)

„Stačí třeba kreditka, nebo..kartička od pojišťovny je dobrá, cokoliv...no občanka....spíš na občance, občanku ta se spíš, jako podklad používá“ (Adam)

Dana v rámci této podkategorie popisuje, že si drogu vyndá z pytlíčku pomocí brčka na kartičku.

„mám pytel u sebe žejo....v tom mám bílej prášek, brčko, kartičku. Vyndám si to prostě na brčko...“ (Dana)

Beáta při silné touze po droze aplikuje drogu i na záchodovém prkénku, na které si dá jako podklad občanku, na ni si připraví čáru pervitinu, z které ho aplikuje za pomoci trubičky.

„třeba když je hodně velká chuť, tak třeba na záchodovym prkénku, občanku na to to nasypat, kartičkou od pojišťovny to rozetřít, smotat trubičku, že jo vyfrknou to.“(Beáta)

Preference nosní dírky

O vdechnutí drogy hovoří i následující literatura: Šňupání je proces, kdy pervitin nasypete na hladkou plochu do tvaru linky tzv. ‚lajna‘ nebo čára a vdechnete pomocí trubičky do jedné nosní dírky, zatímco druhá je ucpaná (Valnoha, 2009).

Adam říká, že si vše aplikoval do jedné nosní dírky najednou, myslel jen na co nejrychlejší aplikaci.

„někdy jen do jedny dírky úplně celý to psaničko úplně rychle rychle rychle to bylo“ (Adam)

Dále Adam uvádí, že si připraví dvě čáry, které následně šňupne. Každá čára do jedné dírky. Vždy když jednou šňupe tu druhou si ucpe, a tak to popisuje i literatura: Při šňupání jde o prosté ucpání nosní dírky, přičemž druhou nosní dírkou se vdechne prášek. U druhé čárky se postupuje opačně (Ševl, 2010).

„uděláš si tam ty čárky dvě na vyfrknutí nejdřív jednou dírkou, jednu si zacpeš, no a nasaješ i tou druhou dírkou“ (Adam)

Beáta i Dana se shodly na upřednostňování pravé nosní dírky pro aplikaci. Beáta používá levou nosní dírku, jen když chce drogu opravdu pocítit, neboť jí přijde, že je citlivější.

„Já upřednotňuju pravou nosní dírku, že když si to dám levou tak už to dávám jenom když...to chci opravdu hodně pocejtit, protože jí mám hodně jako citlivou. Že když si to dám levou, tak to je mazec no...“ (Beáta)

Dana si také nerada aplikuje drogu do levé nosní dírky. Dělá to pouze v případech, kdy jí aplikaci do pravé nosní dírky znemožňuje bolák pod nosem. Přijde ji totiž, že její levá dírka má jinou stavbu a droga jí tudy putuje jinak než pravou nosní dírkou.

„No a dávám si to většinou do jedné díry, do pravý dírky si to dávám, to už musí bejt fakt jakože, mám třeba nákej bolák v nose, nebo pupínek pod nosem, nebo něco, takže si to dám do té druhý., ale to jen hodně hodně výjmečně. Přijde mi i že když si to dám do té druhý, tak že tam mám tu stavbu, nebo že to prostě jinak polykám hned, že mi to tam vletí úplně jinak než v tý, než v tý jak si to dávám normálně.“ (Dana)

Šňupátka

Ke šňupání se nejčastěji používají trubičky z bankovek či skla. Pokud nastane situace, že jedinec má narušenou nosní sliznici (při šňupání dochází k jejímu poškození, až protržení) a použije k aplikaci trubičku od infekčního jedince, vystavuje se tak riziku nakažení stejnou nemocí (Hejda, 2006).

Adam šnupe drogu něčím, co si smotá do ruličky.

„smotáš to do ruličky vit“ (Adam)

Cyril také šnupe ruličkou, nebo pokud u sebe má tak použije brčko. Nejdříve se tedy vysmrká a pak nasaje drogu, kterou zde nazývá práškem. Ten ho zapálí a následkem toho si zabřečí. Říká, že nějaké přípravy před šňupnutím neřeší.

„Jinak prostě udělám ruličku, nebo jestli..když mám u sebe brčko , cokoliv takovýhleho, vysmrkám se a prostě pak nasátím tý drogy...“ (Cyril)

Když má Beáta připravenou čáru, vytvoří si šňupátko ze smotané stovky a šňupne.

„noo a pak si smotáš nákou tu stovku nebo něco aa...vyfrknete to.“ (Beáta)

Dana si nejdříve drogu rozbálí z pytlíčku, ve kterém má bílý prášek. Připraví si brčko a kartičku a drogu nabere. Jak sama říká, pohraje si s tím.

„mám pytel u sebe žejo....v tom mám bílej prášek, brčko, kartičku. Vyndám si to prostě na brčko...“ (Dana)

Adam je fixovaný na jedno užití dolarovou bankovkou a upřednostňuje tuto formu trubičky. Pokud není dolarovka, stačí dle jeho názoru stakoruna, protože má také zelenou barvu. Říká, že euro bankovka není vhodná, protože při jejím používání k nasální aplikaci se rozpadá.

O šňupání dolarovou bankovkou se píše i v literatuře, kde doporučují i zlatou či jakoukoliv trubičku, neboť čím hladší nástroj na šňupání, tím méně se v něm zachytí drogy (Ševl, 2010). V případě Adama může být dolarová bankovka symbol, který odkazuje za sebe, na něco co obsahuje hlubší význam nebo více rovin, než se může na první pohled zdát. V tom případě by se jednalo o statusový symbol, který může odkazovat na něco neviditelného, jako je třeba pozice člověka ve struktuře společnosti nebo na jeho prestiž (Keller, 2011).

„doporučuji tu dolarovku nebo kilo to je taky zelený“ (Adam)

„normálně třeba bankovku, hlavně né euro, ať se nerozpadne“ (Adam)

„Nó a pak si sroluješ tu stovku, když nemáš tu dolarovku, aby to aspoň tak vypadalo, tak z dálky by to třeba nemusel nikdo poznat, že to není dolar (smích).“ (Adam)

Opět se vrací k dolarové bankovce a uvádí, že při jejím použití k aplikaci to mělo určitou úroveň. Přirovnával to k aplikaci kokainu, který je znám jako droga bohatých.

„Ale tím dolarem to mělo opravdu, to bylo, jakože opravdu na úrovni asi jako v těch amerických filmech jak šňupou ten koks, když teda ovšem nemaj ty speciální trubičky.“ (Adam)

Dana upřednostňuje brčko, pokud není, tak bankovku nebo účtenku. Dokonce i brčko nosí pořád u sebe.

„Nooo a když není brčko, ale brčko většinou mívám jako u sebe pořát brčko, ale samozřejmě může to být jakákoliv prostě rulička, může to bejt účtenka, může to bejt eee může to bejt bankovka, ale to teda jako úplně nemám ráda no.“ (Dana)

Pro aplikaci a ve společnosti se o něj dělí. A problematiku půjčování šňupátek upravuje následující text: Při šňupání může dojít k porušení sliznice a při půjčování šňupátek (bankovek, jízdenek, brček), může dojít k přenosu různých onemocnění (např. žloutenka) (Pervitin, perník, piko, péčko, párno, peří, bílý, sníh, ice, czecho, speed, hromady, čáry, 2008).

Hlavním rizikem u nasální aplikace pervitinu je možnost nakažení se infekčním onemocněním, jako je hepatitida B, C nebo AIDS (Hejda, 2006).

„Jinak tak většinou, když jdem šňupat ve více lidech, tak se dělíme o brčko, většinou (smích)“ (Dana)

Aspektem, o kterém se zmiňuje Adam, Beáta a Dana je aplikace na záchodové desce, dolarem.

„jsem šňupal to šel kamarád do kriminálu, jsem se s ním loučil a to jsem šňupal dolarem , too ze záchodový desky“ (Adam)

Z počátku její drogové kariéry si Beáta aplikovala drogu s lidmi, kterým bylo jedno, čím a kde si drogu aplikují.

„ze začátku to totiž taky bylo s lidma kterejm je to jedno jestli šňupou jízdou nebo jenom papírem náky a na čem vlastně...“ (Beáta)

Pocity - hořkosti, pálení, nevolnosti

Cyril pociťuje pálení po aplikaci drogy.

„prostě dostanu do sebe prášek, který mě zapálí, zabrečím si, ale ňák jako neřeším právě jako“ (Cyril)

Zde si můžeme opět všimnout, jak se Dana na pocit pálení těší. Ten podle ní ukazuje na kvalitu.

„Tak se s tím jako pomazlím no, protože se prostě na to těším, že to bude dobrý, že to bude pálit, že to bude nechutně hořký“ (Dana)

Když si připraví drogu do tvaru čáry, tak si jí ihned neaplikuje, ale ještě chvíli si představuje pocit hořkosti. Nad chutí pervitinu se Dana pozastavila již několikrát, avšak nyní přemýšlí i o přeměně hořkosti drogy na jinou příchut'.

„.....takže si udělám takhle tu čáru.....a pak teda chvilku přemejšlim nad tím, že to bude fakt jako hnusný, že to jemohli by tam dát nějakou...nákou příchut', třeba do toho...“ (Dana)

Beáta a Dana pociťují nauseu. Dana pociťuje nauseu po šňupnutí, ale když drogu nemá u sebe, tak se těší na pocity spojené s užitím, jako je štípání. V případě, že už však má

drogu u sebe, nejraději by vynechala fázi štípání a polykání. Avšak ví, že tyto fáze k tomu patří.

„a jak si to zase dá a jak si to šňupne tak hned se mi to zase zvedne kufr, ale přitom, když to nemám, tak se úplně těším až toaž mě to bude štípat.a když to vidím před sebou tak bych nejradši vynechala tu fázi toho štípání a polykání, ale přitom to k tomu patří“ (Dana)

Beáta tvrdí, že má občas u sebe takové množství drogy, že když to vidí ve tvaru narýsovaných čar před sebou, tak má pocity na zvracení, a to hlavně při představě, že do sebe má to množství šňupnout. Také jí občas tato droga smrdí chemií a i z toho se jí dělá nevolno. Pokud to však do sebe už šňupne, tak už je to dobré.

„ale vobčas to jsou takový hromady, že když to vidím prostě ty čáry před sebou, tak se mi normálně zvedá kufr už z toho, že to mám všechno do sebe nafutrovat a jak to smrdí tou chemií, tak z toho se mi jako vobčas zvedne kufr ale jako když už to do sebe dostanu, tak už je to v pohodě. ...“ (Beáta)

Rozdíl v pořadí aplikace

Dana uvádí, že existuje rozdíl v tom, kolikátou dávkou v pořadí si aplikuje. Před první aplikací se na to těší. Pak se dostaví nepříjemné pocity spojené s aplikací a nechut' k aplikaci další dávky stoupá. Dana říká, že má ráda ten stav, který tato droga způsobuje, ale samotnou fázi aplikace by raději vynechala. Je zajímavé, že při první dávce v pořadí se na pocit pálení při aplikaci těší.

„A jinak jako rituál samozřejmě poprvý když si to člověk dává jakoby, né poprvý v životě, ale jakoby první dávku tak samozřejmě se na to člověk těší že jo, těší se jak ho to bude pálit, a že ho to našlápne a nakopne, no a při těch dalších dávkách prostě už ta nechut' stoupá k tomu, že člověk už se těší až to bude mít v sobě až ho to zase jako nakopne ale netěší seradši bych úplně vynechala tu fázi toho přemlouvání se ať už to mám jako za sebou, tu aplikaci.“ (Dana)

Cyril už při své první aplikaci její způsob neřešil.

„Už vlastně poprvý, když jsem šel se svým kamarádem, kterýho jsem požádal, jestli by mi něco takovýho sehnal, tak už to první šňupnutí jsem už ňák jako neřešil. Prostě jsem si šňupnul a hotovo.“ (Cyril)

Cyril zde také popisuje situaci, když už je pod vlivem drogy a chce si aplikovat další. Říká, že byl problém připravit si čáru nebo už jen vyjmout drogu z pytlíku. Konstatuje, že tomu tak bylo, protože se mu rozklepaly ruce, když si chtěl šňupnout. Občas se i stalo, že to vysypal a vyvolávalo to u něj vztek, ale nakonec se mu podařilo drogu aplikovat.

„situace, kdy už jsem měl něco našňupáno akdy jsem měl velkej problém to jako...připravit ňákou tu čáru, nebo pokud jsem to dostal v pytlíku, tak rozstříhat ten pytlík a vyjmout to z něho, protože se mi ...vlastně ve chvíli, když jsem měl tu drogu šňupat rozklepaly ruce, takže..... to pak i tak občas dopadalo i že jsem to buď vysypal nebo prostě....postrácel různě ..na ruce se mi to lepilo,na kalhoty padalo, prostě příšerný, což vyvolávalo ve mně vztek v tu chvíli... nakonec se mi to ňák teda povedlo (smích)“ (Cyril)

Místo aplikace

Dalším aspektem, který se objevuje v druhém tématu a o kterém mluvili všichni informanti, je místo aplikace. Často zmiňovaným místem pro aplikaci je zrcadlo a toaleta. Proto jsem zde určila tři podkategorie bezpečí, zrcadlo a toaleta. Čtvrtá podkategorie se věnuje problematice společnosti lidí, nazvala jsem ji Sám?

Bezpečí

Všichni informanti se shodují, že pokud je možnost, tak vyhledávají místa, která jsou pro ně bezpečná. Bezpečná místa jsou pro dotazované ta, kde je nemůže nikdo překvapit a vidět při aplikaci. Nejbezpečnější místo je pro ně doma, kde si mohou drogu v klidu připravit a aplikovat. Pokud nemají možnost aplikace doma, vyhledávají zastrčená místa, jako jsou třeba telefonní budky, schody nebo toalety.

Adam řekl, že bezpečná místa se musí naplánovat. Ale uvádí mezi ně i místa, jako jsou telefonní budky či schody někde zastrčené.

„A jó tak třeba telefoní budky, záchodky, schody někde zastrčený vid’..“ (Adam)

„u toho třeba ten záběr z tý perníkový věže na ty čáry zastavený na tom na tý kazetě a ted'ka ty brčka a tak to fakt muselo bejt jako dohodlý předem jakože“ (Adam)

Beáta si nejraději drogu aplikuje doma v obývacím pokoji, kde pociťuje jistotu, že ji při tom nikdo nemůže vidět.

„kde jako místa..no tak jak říkám, tak nejlepší je si to dám doma ve obýváku jako kde víš že všechno v pohodě jako že vás nikdo nevidí“ (Beáta)

Cyril vyhledá nejbližší skryté místo a tam si drogu aplikuje. Říká však, že byly i situace, kdy si mohl v klidu místo na aplikaci vybrat a tam se cítil bezpečně, protože věděl, že ho tam nemůže nikdo vidět.

„Takže co bylo nejbliž skrytý místo, tam jsem si došel“ (Cyril)

„samozřejmě občas byly situace kdy jsem si mohl šňupnout na klidným místě kde jsem si rád ...prostě sednul, viděl jsem, že mě nikdo nemůže vidět, takže jsem byl i klidnej“ (Cyril)

Nejraději má Cyril místa v přírodě, kde může po aplikaci drogy sledovat přírodu. Říká také, že se mu po aplikaci zlepšil sluch, a tak rád poslouchá zvuky přírody.

„Uplně nejradši místa který mám, tak v přírodě, třeba někde v parku jo, nebo někde u pole ...to je jako dobrý, to člověk pak vlastně může sledovat tu krajinu, najednou slyší líp ty ptákytak jak se říká vidí trávu růst.“ (Cyril)

Dana nemá ráda situace, kdy si drogu musí aplikovat rychle, ve stresu. Jako v případě, že si musí jít drogu aplikovat na toaletu. Raději si aplikuje drogu doma, kde si to může v klidu připravit a také má ráda, když si drogu dává sama, protože tak lépe určí okamžik nástupu drogy. Potřebuje na aplikaci drogy klid.

„já nevím sama jsem jako víc v klidu, protože když si to dávám sama tak vychytám dobrou okamžik, v klidu, protože to nemám ráda ve stresu, nemám ráda když tady teď hned musíme jít někam na záchod a tam si to prostě rozdělávat a dělat čáry z toho že jo. Mám to ráda v klidu, když jsem doma můžu si to dát na stůl, můžu si to v klidu prostě vyndat, joo udělat si pěknou prostě čáru prostě, tak jak to má bejt a ne někde na záchodovém prkýnku na rychlo ve stresu, že někdo venkuu....tam čeká aa čeká frontu.“ (Dana)

„na nějakým bezpečným místě pro mě, takže je to v klidu,“ (Dana)

Dana také uvádí, že si vybírá klidná místa dál od lidí také kvůli tomu, že jí dělá problém polykání po aplikaci. Kvůli tomu má ráda místa, kde jí nikdo nemůže vyrušit a má tam svůj prostor. Také nejde hned po aplikaci mezi lidi, protože se jí dělá po aplikaci nevolno.

„Nejradši mám místa, kde vim, že mě nikdo nemůže vyrušit, nebo že mě nikdo nemůžekde budu mít jakoby i prostor to spolknout, což mi dělá strašně velký problémy si to dát a hned někam jít mezi lidi, protože vim že to budu polykat a že se mi z toho zvedá žaludek.“ (Dana)

Důležité pro Danu je, aby jí na místě aplikace nikdo nevyrušil nebo nepřekvapil. Potřebuje se cítit v bezpečí a mít na to svůj čas.

„Takže já to ráda třeba doma, nebo nemusí to bejt doma, kdekoliv kde jsem prostě sama třeba, nikdo tam nemůže vyjít, nikdo mě nemůže přepadnout, překvapit a vim, že prostě tam mám bezpečí a tam si to vklidu pomalu vymazlim a pak že si to dám a můžu si tam vklidu jakože sedět a polykat a pít abych to do sebe jakoby dostala“ (Dana)

Dalším důvodem, proč si Dana vybírá tajná místa, je fakt, že nechce, aby to někdo věděl.

„Mám ráda prostě jistotu, že mě nikdo neuvidí, protože nechci, aby to nikdo věděl...“ (Dana)

Muži uvádí, že místo aplikace neřeší. Když to mají, rychle hledají místo k aplikaci. Pokud má Adam u sebe drogu, tak má potřebu co nejrychleji si ji aplikovat.

„já jsem takovej typ toxikomana kterej nad tim nepřemejšlí, kterýmu je jedno místo, který prostě když to má v ruce, tak co co nejrychleji...“ (Adam)

Uvádí, že místa jako jsou záchody či telefonní budky jsou pro rychlou aplikaci. On sám si mohl aplikovat kdekoliv.

„Tamty záchody a telefoní budky to bylo takový to rychle vyjednat a rychle vyšňupat“ (Adam)

„já jsem byl schopnej to brát uplně všude“ (Adam)

Také Cyril, pokud má u sebe drogu, myslí na co nejrychlejší aplikaci. Dále uvádí, že postupem času přestal i vyhledávat skrytá místa a drogu aplikoval kdekoliv.

„Takže...většinou, když jsem si koupil perník...tak jsem nevyhledával žádný nějaký skrytý místo, většinou jsem v hlavě myslel na to, co nejdřív ...prostě...to šňupnout „(Cyril)

„pak už jako nějaký postupem času jsem jako nevyhledával nějaký takovýhle svoje místa, neměl jsem, dá se říct, prostě kdekoliv kdykoliv v jakoukoliv dobu, když to mám u sebe tak prostě hned, co nejdřív (smích).“ (Cyril)

Zrcadlo

Tuto podkategorii jsem nazvala zrcadlo, protože se objevuje často ve výpovědích dotazovaných. Ženy se více zabývají vším okolo šňupnutí, toho si všiml i Adam. Popisuje, jak se ženy spíše staraly o rituály, přičemž popisoval spuštění filmu s drogovou tematikou a zastavený záběr ve chvíli, kdy se herci ve filmu chystali šňupat. Mluví zde o stavění drogy do tvaru čar na zrcadle:

„slečnama a ty se spíš staraly o rituálky, jakože si k tomu pustili perníkovou věž, zrovna ten záběr kde jsou ty lajny, připravili dvě... tři takovýhle lajny na zrcadlo“ (Adam)

Dle Adama probíhá hezká aplikace na velkém zrcadle v obývacím pokoji, avšak opět zdůrazňuje, že takto probíhá pouze naplánovaná aplikace.

„Ale aby to bylo fakt jakože hezký někde zrcadlo pěkný v koupelně velký sundaný“ (Adam)

„samozřejmě že v obýváku na zrcadle je to daleko jedno... daleko... ale to je fakt, jakože naplánovaný šňupání nebo tak“ (Adam)

Beáta, také popisuje aplikaci drogy ze skleněné desky stolu či zrcadla a uvádí, že když už tento způsob podkladu zkusí, tak už si to nedá jinde. Radši si počká, až dojde domů.

„když si to dáš na tom obýváku na tý skleněný desce stolu, nebo potom na tom zrcadle po a..už si to nedáváš jinak, protože počkáš že jo než dojdete domů, nepotřebuješ hnedka.“ (Beáta)

Sám-a?

Beáta by si nikdy nešňupala mezi lidmi:

„Třeba bych si nikdy nešňupala mezi lidma, jako aby na mě lidi viděli.“ (Beáta)

Společnost ostatních lidí vnímá Beáta a Dana kladně. Beáta však říká, že záleží na tom s kým.

„.....nooo....taky hodně záleží s kterejma lidma, většinou když se sešňupem, tak jak jsem říkala tak bud jako na nějaký akci když jedem, nebo právě potom jdeme jako kalit, přerovnávat půdu, něco dělat...“ (Beáta)

Také říká, že na různých venkovních akcích je jedno, s kým tam je. Většinou si sednou pospolu buď na zem, nebo do auta, kde si drogu aplikují. Podle ní toho k aplikaci moc nepotřebuje, ale zdůrazňuje, že na zrcátku a brčkem je to nejlepší. Beáta nejvíce užívá drogy o prázdninách na těchto víkendových akcích.

„Jinak na akci to už je tam většinou jedno, protože to je venku, takže si sednete někam do trávy, dokolečka, vždycky sebou má někdo nějaký podklad, nějakou knížku nebo cédéčko.... Do auta někam, všechno se dá vždycky splášit...nepotřebuje k tomu člověk moc, ale na tom zrcátku a tím brčkem je to prostě nejlepší. ...“ (Beáta)

Dana upřednostňuje společnost lidí při aplikaci, protože se bojí, že by byla při dojezdu sama. Pokud jde šňupat ve více lidech, dělí se o brčko.

*„dávám si to většinou ráda ve více lidech, protože prostě když si to dávám sama tak vim, že jsem sama, jakože když budu mít dojezd, tak v tom budeme všichni žejo.“
(Dana)*

„Jinak tak většinou, když jdem šňupat ve více lidech, tak se dělíme o brčko, většinou (smích),“ (Dana)

„Nejvíc o prázdninách že jo, když jsou ty akce, ...“ (Beáta)

Dana je nerada, když je po aplikaci drogy mezi lidmi, neboť je jí na zvracení a není ráda, když jí přitom někdo vidí. I při představě fáze polykání při rozhovoru uvedla, že se jí udělalo nevolno.

„to je potom jako docela blbý, když jsou tam lidi, že jo kolem vás a teď to člověk polyká a zvedá se mu ten žaludek a teď no fuj teď se mi znova zvedl. (smích)“ (Dana)

Toaleta

I toalety dle ní spadají do skupiny tajných míst. Říká, že se zde aplikace dá zvládnout rychle. Jediné co je na ní viditelné, když opustí místo aplikace, je slzení očí.

„no šňupání je takový tajný to se dá na tom záchodě nebo někde zvládnou docela rychle, akorát vyjdeš potom a slzí ti oko jedno nebo dvě podle toho jestli si to dáš do jedný nebo do obou že jo.“ (Beáta)

Daně se zdá aplikace na záchodovém prkénku nechutná. Pokud u ní k této aplikaci dojde, otře si před tím prkénko.

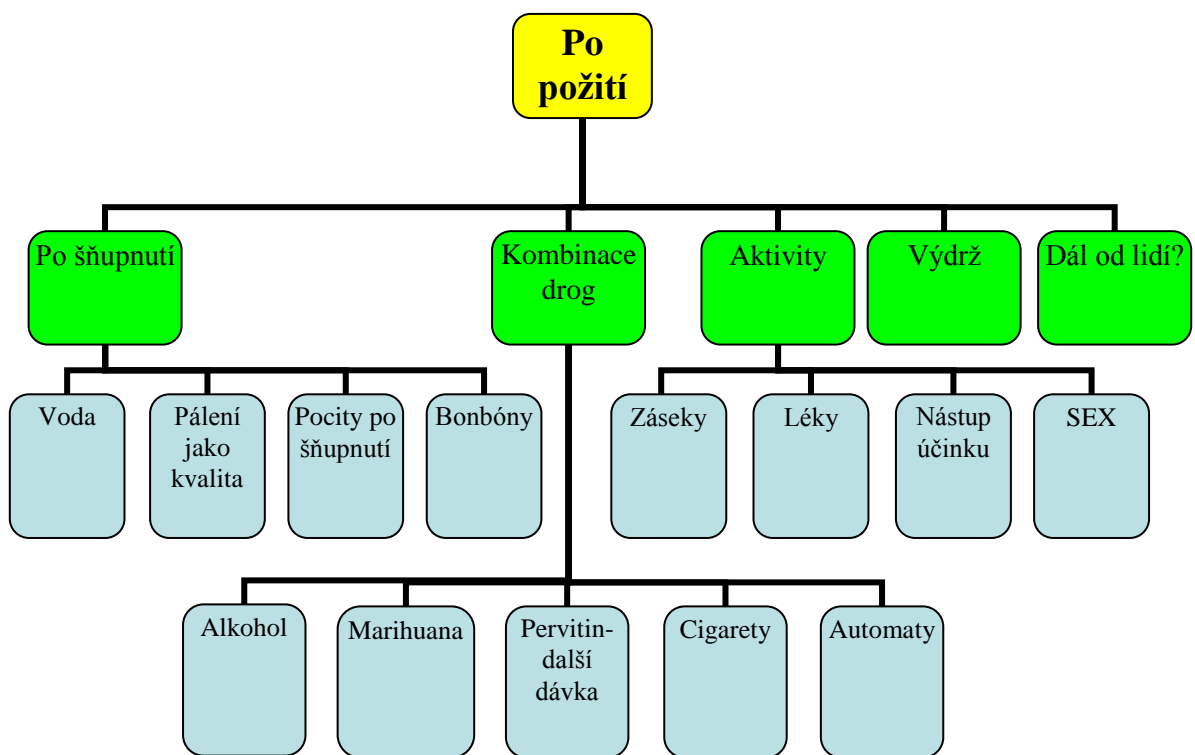
„a na záchodovym prkénku je to teda fakt pěkně nechutný. A teda ještě k těm rituálům můžu říct, že když to teda je na záchodě, tak teda jestli to můžu nazvat rituálem nebo nějakým postupem tak si to dávám většinou na záchodovym prkénku, že jo, tak si většinou

utírám teda prkýnko toaletákem. Sklopiš, utřeš, plesk, mezitim se teda ještě vysereš kolikrát, že jo.....“ (Dana)

4.1.3 Po požití

V tématu po požití se objevují kategorie jako je po šňupnutí, kombinace drog, aktivity, výdrž a dál od lidí. V některých z těchto kategorií jsou uvedeny podkategorie, na které odkazuje vždy téma před kategorií.

Diagram č. 3 Třetí téma- Po požití

Zdroj: Vlastní výzkum

Po šňupnutí

Voda

Po šňupnutí Beáta, která měla před aplikací pocit, že si musí vyčistit nos, si nyní proplachuje nos vodou, aby se to co nejrychleji vstřebalo. Toto chování popisuje následující literatura u předávkování.

Pokud jedinec pociťuje, že se předávkoval, musí vysmrknout co nejvíce šňupnutého pervitinu a případně propláchnout nosní dutinu vodou, kterou následně vyplivne (Pervitin, perník, piko, péčko, párnó, peří, bílý, sníh, ice, czecho, speed, hromady, čáry, 2008).

Beátě jde však o rychlejší vstřebání drogy a ne o předejití předávkování.

„a ještě potom když si šňupnu, tak si to potom vždycky jako... namočím si ruku od vody a ještě si jako šňupnu kapku vody, aby to jako projelo... aby se to vopravdu jakože rozměnilo, co nejdřív no.... Co nejdřív...“ (Beáta)

Jak Beáta uvedla výše, tak i Dana si občas po aplikaci kape vodu do nosu. Dělá to v případě, že jí droga nestéká do krku, nebo když jí nemůže spolknout. Po smíchání drogy s trochou vody to jde lépe.

„No...a když mi to tam dlouho třeba neteče, nebo to nemůžu třeba spolknout já nevim mám hleny nebo co . Táák si občas, občas si zakláním hlavu, nebo si tam kapu, do nosu si kapu vodu, že se to prostě smíchá s tou vodou a pak to tam do toho krku jde líp.“ (Dana)

Pálení jako kvalita

Adam a Beáta upozorňují na pálení po aplikaci v nose. Je to dle Adama velmi nepříjemný pocit. Adam to porovnává s intravenózní aplikací, a to přímo se situací,

kdy se netrefí do žíly a dávka jde vedle. Je to dle něho příjemnější než pálení po intranasální aplikaci.

„no jestli je někomu příjemný že to tak hrozně pálí, mě teda ne to je ještě horší než když si dá člověk buchnou vedle“ (Adam)

Krom pálení také upozorňuje na chemickou chuť drogy, kterou cítí v krku po šňupnutí. Po samotné aplikaci tedy dle Adama nastává vstřebávání hnusné chuti drogy a čekání než nastane stav intoxikace. Adam dříve užíval pervitin nitrožilně, kdy je nástup účinku drogy daleko rychlejší.

„a už bych asi nešňupal, čáru ne je to hrozně bolestivý, pálí to v nose, hnusný to je, v krku všude, ty chemikálie uplně je fuj“ (Adam)

„pak jenom střebáváš jak je to hnusný a jak to pálí a čekáš, dlouho čekáš, co to s tebou udělá“ (Adam)

Beáta také pociťuje pálení v nose, ale nebere to jako negativum. Naopak dle ní, když to pálí je to dobře, značí to kvalitu drogy.

„pak to přijde a šňupnu si a je to parááda, sice to pálí v nose ale to je vono, protože když to nepálí, tak je to...tak to není vono.....“ (Beáta)

Adam tyto pocity zdůraznil větou:

„Když jsem si jí dal takovou, že mi začaly stříkat slzy z očí.“ (Adam)

Beáta a Dana si myslí, že pálení je známkou kvality pervitinu. Beáta přímo popisuje, jak cítí, že se jí droga dostává přes sliznici nosu dál, a také to značí moment, že droga začíná účinkovat.

„A tak že to pálí? To je právě vono...to má pálit...to máš cejtít jak ti to žere se do tý sliznice a.. až to pojedje....hmm...to naskočí a pojedem“ (Beáta)

I Dana si všimla faktu, že nástup účinku drogy je závislý na pocitu pálení v nose po aplikaci drogy. V případě, že si aplikuje drogu a necítí štípání, tak je nemile překvapená, neboť to pro ni znamená, že účinek drogy nebude tak silný.

„ten nášlap by prostě nebyl takovej, kdyby to tam nebylo, protože je fakt, že když si dám nějaký matro a neštípe to tak mě to nemile překvapí, nemile překvapí, protože si automaticky myslím, že to matro nebude tak silný.“ (Dana)

Další větou Dana potvrzuje, že štípání pervitinu je známkou kvality. Neví, jestli to tak opravdu je, ale pro ni ano.

„To štípání je známka kvality, ani nevím jestli to tak není ale je to prostě můj takovejpocit. Mám to s tím spojený, že prostě když to štípe tak to stojí za to.“ (Dana)

Cyril a Dana popisují pálení v nose po aplikaci. Cyril to popisuje jako nic moc příjemného, ale paradoxně čím více ho to pálilo, tím větší z toho měl radost, neboť tak poznal jak je to silné.

„No..no....pocit ze šňupání...ze začátku nic moc příjemnýho, nevím jakože to pálení a čím víc mě to pálilo čím víc mi tekly slzy tím jsem měl větší radost, že to je silnější (smích) a že to bude fakt dobrý“ (Cyril)

Danu po aplikaci také pálí nos, což musí rozdýchat. Nepálí ji ale jen nos, také oko, které jí následně začne slzet. Po aplikaci chvíli mlčí, protože to do sebe vstřebává. Pak přijde úleva a pocit, že to musí spolknout.

„No, takže si to dám, teď to pálí jako kráva většinou. Takže prostě, chvílku musím to rozdechat. Musím chvílku, prostě nemluvim, si to tam prostě, si to tam nějak musím

vstřebat. Protože ono to prostě pálí, pálí, pálí a najednou tak přijde taková jako úleva jakože už to nepálí, a teď cejtíte, že to máte v tom nose a že to musíte spolknout“ (Dana)

„eště mě teda pálí voko většinou a brečím“ (Dana)

Pocity po šňupnutí

Adam pocítuje po šňupnutí pocit probuzenosti a chytrosti.

„Pak člověk začne bejt takovej probuzenej, myslí si jak je chytrej a přitom je blbej, uplně geniální a přitom je uplnej magor (smích).“ (Adam)

Cyril i Dana ve svém rozhovoru popisují stav po aplikaci. Cyril po šňupnutí chvíli sedí a nechává se unášet drogou:

„pak šňupnou a prostě a chvíli jako seděj a nechávaj se postupně unášet tou drogou.“ (Cyril)

Dana si myslí, že každý stav po aplikaci je individuální dle jedince.

„ten stav se nikdy nedá tak popsat jak to ten člověk prostě prožívá je to individuální asi podle mě u každýho“ (Dana)

Dana po aplikaci cítí, jak se jí potí ruce i čelo a už cítí, že ten stav přijde. Poprvé však tento moment nezaznamenala. Pocítuje také zalehlé uši a myslí si, že je to následek popotahování.

„když je dobrý matro, tak už cejtíte, že se vám prostě lesknou ruce, že už to pracuje jakoby na dlaních, takovej studenej potmatný čelo mám většinou z toho, prostě už to jako cejtím no ňák.“ (Dana)

„A ta čára poprvý...ja jsem ani nepřemejšlela o tom co se semnou děje, ale..... je to prostě.....nevím, dala jsem si to a.....najednou jsem zjistila, tak a to je ten stav, ani ani jsem si to jako neuvědomila, že že už teda to je ONO a najednou mi došlo, že jsem plná elánu, že mě to baví všechno, že prostě jsem si to užila, jakobynevím no jako to vysvětlit, nevím jak to vysvětlit.“ (Dana)

„poslední dobou, nebo taky se mi stávalo že jsem měla zalehlý ucho a že mi začínalo, jakoby jak začíná zánět středního ucha, takže jak už to člověk pořád tahá do sebe tak se mi třeba po čase stává že mám zalehlý ucho a ikdyž to třeba nákej čas už neberu tak se hodně slyším“ (Dana)

Dana po dlouhodobější aplikaci přechází z nasálního na orální podání, neboť se jí zvedá žaludek při nasálním užití a následném polykání.

„vlastně jsem si to dávala i na lžičku no, protože jak to člověk furt prostě už jak to třeba má poněkolkátý, tak mě už se tak zvedal z toho žaludek, že jsem nemohla, vůbec jenom představa že si to dám prostě do nosu a že to budu polykat NE, takže jsem to kolikrát dávala i jako rozpustila ve šťávě na lžičku a má to stejný účinky.“ (Dana)

Bonbóny

Beáta při intoxikaci nejí, a tak nahrazuje jídlo různými bonbóny, aby měla energii a nebylo jí špatně.

„jak já na tom třeba nejím, tak když jsme občas jeli dva dny, tak mě už potom bylo tak blbě, jak jsem neměla z čeho brát energii jak člověk nejí vůbec nic vobčas ani nepije, aspoň ty bombóny no...“ (Beáta)

Také se obě shodují, že našly řešení té hořké chuti, kterým jsou různé bonbóny či žvýkačky. Tuto hořkou chuť popisuje i Gabrhelík. Čistý pervitin má formu bílého prášku, bez zápachu, hořké chuti (Gabrhelík, 2010).

„no...nejhorší je kdyžto stejká do toho krku, já vždycky když dem někam šňupat tak si koupim bombóny, nebo lízátka, protože si šňupnu, dám si prostě do pusy bombón a je po problému a nim mě ... žádný hořký neteče“ (Beáta)

„to šňupání mi taky nikdy nevadilo, třeba lidi mi říkaj, jak to může dyť je to hořký, ale tak to si člověk vychytá že jo...třeba si si právě koupim ty bombóny a tak a je to v pohodě...ta chuť je hnedka pryč...nebo člověk se napije a je to dobrý.. je to pryč, spláchne se to.“ (Beáta)

Dana fázi polykání snáší špatně, a tak díky pití, žvýkačce, nebo bonbónu si tuto fázi usnadní. Také zde popisuje, že v některých případech se jí z toho zvedá žaludek. Po aplikaci si musí dopřát chvilku pro sebe, aby drogu vstřebala, než se třeba rozpovídá nebo vyvine jinou aktivitu.

„takže tam nastává ta další etapa, toho polykání, což je u mě úplně....hrozný, hrozně potřebuju se hned napít, potřebuju to zapíjet, žvejkačku, nebo bombón, nebo něčím to prostě přelácat tu nechutnou, odpornou chuť.“ (Dana)

„Je to fakt hnusný, je to úplně, zvedá se mi z toho vždycky žaludek. Takže potřebuju mít k tomu pití, žvejkačky nebo něco, čím to prostě zajím, no a pak to jakože chvilku vstřebávám v hlavě, než se rozpovídám...“ (Dana)

Kombinace drog

Kombinace pervitinu a jiných drog zvyšuje pravděpodobnost nežádoucích účinků (Kalina, 2003). Proto je kombinování drog nebezpečné, hlavně je životu ohrožující užití pervitinu spolu s antidepresivy (Národní informační centrum pro mládež, 2013).

Pervitin uživatelé nejčastěji kombinují s kanabinoidy, ale i s heroinem, jinými stimulanty, sedativy, halucinogeny, kokainem i alkoholem (Incidence léčených uživatelů drog, prevalence léčených uživatelů drog a akutní předávkování a zdravotní komplikace v souvislosti s užitím drogy, 2012).

Kombinace pervitinu s jinými drogami může způsobit záchvaty. Už samotný pervitin tím, že se řadí mezi látky se stimulačním účinkem a při intoxikaci není potřeba spánku, může být spouštěčem různých záchvatů (Epileptické záchvaty-Edekontaminace, 2009).

Alkohol

Dana si myslí, že alkohol je s užitím pervitinu stoprocentně spojen, avšak jak uvádí literatura stimulancia, tedy i pervitin snižuje účinek alkoholu a dochází ke zvýšené toleranci na alkohol. Můžeme tedy říct, že jedinec intoxikovaný pervitinem vydrží více alkoholu než obvykle, aniž by mu bylo špatně, nebo se motal. Může ho tak ohrozit otrava alkoholem, protože necítí množství vypitého alkoholu (Pešek, Kandler, 2009).

Kombinace nelegálních látek s alkoholem může způsobit nepředpokládané negativní účinky, jako je přehřátí a nadměrná ztráta tekutin (eDekontaminace-zima, 2010).

*„většinou s flaškou vína, nebo na pifko, takže alkohol je s tím stoprocentně spojenej.“
(Dana)*

Adam říká, že pervitin kombinuje hlavně s alkoholem.

„hlavně že ten chlást na to no“ (Adam)

Dle Beáty se někdy pije hodně alkoholu a někdy nevypije vůbec nic. Popisuje, jak se jí poslední dobou stává, že se probudí z opojení drogy a zjistí, že za noc nic nevypila.

*„No a na šňupání kalení...jak kdy no, někdy se prostě jako kalí hodně, jakože člověk pije, pije... a někdy prostě se probudíš jakože z toho stavu až ráno a najednou zjistíš, že tam máš furt nalitýho ruma s kolou a napila jsi se jednou a málo, což se mi stává poslední dobou, že jsem prostě dehydratovaná a pak mi z toho třeba není dobře.“
(Beáta)*

Beáta a Cyril uvádí, že alkohol užívají až na konci stavu, kdy droga přestává účinkovat. Jako náhradu vyprchalého stavu také používají další dávku drogy nebo marihuanu.

„.....do té doby než to začne vyprchávat....no, pak se to musí nahrazovat, buď další dávkou, nebo....anebo prostě něčím jiným, třeba tou trávou, nebo tím alkoholem...většinou tím alkoholem.....“ (Beáta)

Marihuana

Pervitin se velice často kombinuje s drogami, a to hlavně s THC. Tuto kombinaci upřednostňují hlavně mladí klienti, starší klientela užívá vyrovnaně opioidy a pervitin. Díky spolupráci se sociálními kurátory se dospělo ke zjištění zvýšení počtu nových mladých klientů užívajících THC a pervitin (Výroční zpráva, 2009).

Kombinováním pervitinu a konopí se zvyšuje riziko úzkostných stavů a přechodných nebo i dlouhodobějších duševních poruch. Zvláště u dospívajících evidujeme kombinaci alkoholu a jiných psychotropních látek, neboli užití více různých návykových látek. U mladých lidí existují souvislosti mezi užíváním alkoholu, tabáku a nelegálních drog (Nešpor, Csémy, 2002).

„no, pak se to musí nahrazovat, buď další dávkou, nebo....anebo prostě něčím jiným, třeba tou trávou“ (Beáta)

I pozici marihuany při intoxikaci vnímá Beáta a Dana. Dana kouří, aby usnula a Beáta hlavně na dojezdu, který je důsledkem odvykacího stavu. Ten se projevuje následovně.

Znaky odvykacího stavu u stimulancií jsou letargie a únava, nepříjemné sny, zvýšená chuť k jídlu, neklid, silné touha po droze, nespavost či nadměrná spavost. Při škodlivém užívání návykových látek dochází k tělesnému nebo duševnímu poškození (Nešpor, 2011).

Beáta kombinuje pervitin hlavně s marihuanou a alkoholem.

„většinou jako perník kombinuju s trávou a s alkoholem ...hlavně na dojezdu druhé den...“ (Beáta)

Dana se tak naučila, že po stavu intoxikace pervitinem aplikuje marihuanu, která jí navodí pocit únavy a usne. Marihuanu kouří hlavně v létě. Hlavním důvodem užívání THC je klidný spánek.

„jdeme spát žejo a já mám problémy třeba usnout. Takže jsem se naučila, že po tý trávě se mi spí, nebo prostě usnu bez problémů. Takže trávu tu jsem začala hulit docela hodně teďkon v létě, protože tak se spí krásně ikdyž člověk není na peří žejo, prostě si zahulíte to brčko...stačí třeba já nevím tři šluky a úplně si to tam zalomíte a najednou se vzbudíte až ráno. No, takže to sem, takže takhle jo hulit jo, ale jenom kvůli tomu... to je taky takovej paradox.“ (Dana)

Pervitin - další dávka

Cyril také uvádí, že i když pije alkohol při intoxikaci, tak ho začíná pociťovat až při odeznívání drogy. Pocit opilosti však většinou přebije další dávkou drogy, po které vystřízliví.

„Třeba alkohol, alkohol....alkohol není moc cejtit, až ke konci tý drogy, když přestává účinkovat tak člověk začíná být úplně opilej a když, když prostě jak se většinou člověk dá další tu čáru a už je zase střízlivej jo,“ (Cyril)

Cigarety

O cigaretách mluvila jen Dana. Říká, že kouří při intoxikaci dvakrát více, ale hned po intoxikaci nekouří. Dle ní je s tímto stavem spojené vše špatné (kouření, alkohol, marihuana, výherní automaty).

Při užívání pervitinu se zvyšuje počet vykouřených cigaret (Brensilver, Heinzerling, Swanson, 2013).

„hulim samořejmě jako o dost víc, dvojnásobně, většinou prostě člověk kouří a většinou že jo, když si člověk dá..... čáru, tak není někde doma, ale většinou se jde někam bavit, buď do hospody, na nějakou akci, někam ven“ (Dana)

„No takže spojený je s tím úplně všechno špatný kouření, alkohol, eee tráva, automaty.“ (Dana)

Dana ve svém rozhovoru uvedla, že si musí nakoupit zásobu cigaret.

„samořejmě cigára to si musím koupit minimálně dvě krabičky, to bych považovala jako rituál možná. ...“ (Dana)

Ihned po intoxikaci nemá chuť na cigaretu. Zakouří si až tak po hodině. Po první cigaretě od aplikace už kouří hodně a často.

„první cígo si dám třeba až tak po hodině, že na to nemám hned chuť na to cígo. A pak teda jo no, to člověk kouří furt. To bych vykouřila...ty vooole“ (Dana)

Automaty

Jak už Dana uvedla, mívala tento stav spojený i s hraním na výherních automatech. Jak uvedla, za střízlivého stavu by tolik peněz, jako při stavu intoxikace do automatu nedala. Myslí si, že je to tím, že se na automatu zasekne. Není to kvůli vidině výhry, ale spíš o touze hrát dál.

„Eeeee mívala jsem to spojený třeba i s hraním beden. Šla jsem kolem...střízlivá bych to v životě, nebo tak jo neřeknu když tam člověk hodí dvacku jo, to je o něčem jiným, ale člověk jakoby, když je na tom, tak se tam strašně zasekne, zasekne se a kouká na to jak se to tam točí ty válce a prostě ani nechce třeba vyhrát jen si chce prostě zahrát, takže to jsem byla taky schopná tam třeba nechattakový slušný no řádově jako tisícovky to byly.“ (Dana)

Aktivity

Záseky

Následující kategorie jsou Aktivity, které jsou v rámci záseku popsány takto: Mezi typické projevy pervitinu patří takzvané záseky, které se mohou projevit například tím, že si objeví na čele malý zanedbatelný beďar a za hodinu ho upozorní kamarád na délku strávenou před zrcadlem. Jedinec si neuvědomuje časové rozpětí strávené péčí o pleť, luštěním křížovek, rozebíráním různých přístrojů, mytím holením, či uklízením (Pervitin, perník, piko, péčko, párně, peří, bílý, sníh, ice, czecho, speed, hromady, čáry, 2008).

Po požití pervitinu se Adam, Beáta a Cyril dostali do stavu „zásek“, který může trvat různě dlouho a projevovat se různými aktivitami. Pociťují nával energie, kterou je potřeba na něčem využít.

*„člověka to tak jakože probudí a jee já bych něco dělal a je jee to je mazec , uplně ...“
(Adam)*

Beáta popisuje intoxikaci pervitinem jako rychlý proces, který vede ke stavu blaženosti. Cítí se tak zrychlená a má pocit, že zvládne všechno.

„rychlej jednoduchej proces, ktorej tě dovede do stavu...občas i blaženosti....hlavně zrychlenosti, naspídanosti a člověk na tom ví všechno zvládne všechno“ (Beáta)

Beáta také popisuje, že po aplikaci drogy jde buď uklízet, ale lepší je, když je někde na akci.

„ted'ka jo dáme si, no tak si dáme no a co....deme uklízet nebo něco takovýho... to je na prd..nejlepší to je na akci.....fakt.....“ (Beáta)

Nejlepší dle ní je po celý den něco dělat, aby se unavila, a po té se napije alkoholu, nebo vykouří marihuanu, aby se unavila a mohla usnout, před tím než přijde dojezd.

Pocit potřeby vykonávat nějakou činnost popisuje i literatura jako: pocitění obrovského přívalu energie, kterou ale často jedinec nemá jak vybit a pocítuje zvýšené sebevědomí (EXTC: prevence zneužívání syntetických drog, 2009).

„nejlepší je fakt celej ten večer něco dělat, někde lítat, aby se člověk unavil a pak si ráno já nevim dát toho panáka..ty jo jít se zhulit a prostě se tak vodrovnat aby člověk usnul, aby nemusel myslet na ten jako stav, kterej by přišel“ (Beáta)

Beáta upřednostňuje různé činnosti při intoxikaci pervitinem, protože, když nic nedělá, tak se překřikuje s ostatními intoxikovanými osobami.

„...protože když pak sedíme v kolečku tak se překřikujem, nenecháme nikoho dopovědět..a tadyto a tadyto...a tadyto a je to prostě takovýyyý lepší když se na tom něco dělá.....“ (Beáta)

Cyrilovy činnosti při intoxikaci pervitinem jsou: hraní počítačových a mobilních her, nebo prosté záseky. Při těchto zásecích řeší hlavně různé přístroje, kdy se zabývá jejich programy do úplných detailů, a tak dokáže ostatním tyto přístroje opravit a dobře nastavit.

„Já na tom mluvím, zasekávám se, hraju počítačový hry, mobilní hry prostě cokoliv takovýho, nebo nastavování něčeho prostě to jsou neuvěřitelný záseky dlouhý, kdy dokážu ty jo ten přístroj dá se říctuplně od těch základních programů, který tam jsou, jak je nastavenej prostě tak uplně od počátku až nakonec přejít, celý to přelouskat, sice si toho pamatuju tak polovinu, vobčas něco přeházím blbě, ale pak o tom přístroji toho vim dost a dokážu ho různě uplně nastavit a pak když lidi za mnou přijdou“ (Cyril)

Jeho záseky jsou i 10 hodinové, při kterých nepije. Právě ten pitný režim ho většinou ze záseku probere, má pocit, že se jeho kůže scvrkává a jeho jazyk je přilepen k patru.

„protože záseky na tom jsem mohl mít třeba i 10 hodinový, bez pití jo, většinou mě to pak probralo to pití jo, že jsem zjistil, že se mi scvrkává kůže a že mám přilepený jazyk k patru a že bych se měl asi napít.“ (Cyril)

Nyní však Cyril říká, že ho droga v záseku moc dlouho neudrží, přičemž si vlastně protiřečí. Nyní má názor, že musí při intoxikaci vykonávat nějakou aktivitu.

„na tom se člověk zasekne, ale samozřejmě ta droga ho tam dlouho neudrží, prostě potřebuje vykonávat nějakou aktivitu“ (Cyril)

„Jo....že pak už jsem byl zabraný do myšlenek ...dokázal jsem jít třeba přes celý město na druhou stranu a když jsem byl teprve na konci tak jsem si uvědomil že už bych se měl asi vrátit a že jdu vlastně na nádraží (smích).“ (Cyril)

Adam a Beáta se shodují, že při intoxikaci si chvílemi odpočinou, což jak uvádí časopis eDekontaminace, je v rámci zásad bezpečného chování v případě intoxikace pervitinem dobré. Jak již bylo řečeno, je dobré se předem pořádně najíst a zajistit si během intoxikace dostatečný přísun tekutin. Pokud jedinec užívá pervitin v delší jízdě, je třeba se donutit jíst. Je důležité si uvědomit, že během intoxikace je v pohybu nepřírozeně dlouho a měl by také myslet na odpočinek a takzvané vychladnutí organismu, neboť během intoxikace jedinec nevnímá únavu, i když si už tělo potřebuje odpočinout (Pervitin, perník, piko, péčko, párnó, peří, bílý, sníh, ice, czecho, speed, hromady, čáry, 2008).

Po užití psychotropních látek je největším aktuálním rizikem tělesné přehřátí, proto je důležité si hlídat tělesnou teplotu a po každé delší aktivitě si odpočinout (eDekontaminace-zima, 2010).

„po nějakým tom běhání si lehnu, mám zavřené oči, odpočívám, jak s očima, dokážu celou noc nekouřit.“ (Adam)

„To taky třeba dělám, že si třeba jen lehnu, zavřu oči a né jako že spím ale prostě odpočívám a nechávám to tělo jakoby ...si odpočinout no“ (Beáta)

Beáta i Dana se při intoxikaci cítí špinavé. A Beáta zde popisuje, že si při intoxikaci nedává pozor na čistotu svých rukou, a tak jí po vymačkávání akné zbudou na obličeji boláky. Myslí si, že k tomu přispívá i droga, která se jí vyplavuje z těla.

„nejhorší je když si rozřeješ ksicht na tom, jakože beďary, to potom se z toho ráno probereš a řekneš si jaaaaj a to je vidět ještě tak tejden prostě (smích), protože než se to zahojí a ty špinavý ruce prostě, jak se to vyplavuje ještě z těla ven.....hrozný.“ (Beáta)

Dana se naopak více koupe, neboť má pocit, že se potřebuje očistit a je jí zima.

„víc se meju, chodím často do sprchy, protože člověk má prostě pocit, za prvý jak jsem řikala je mi zima, takže se tam jdu většinou ohřát a zadruhý prostě je to pro mě takový očištění prostě zvenku.“ (Dana)

Dana také mluví o pocitu vyplavení drogy z těla, což se projevuje i zvýšenou mastnotou pokožky. Proto si také více čistí pleť.

„Je to prostě cejit když se to vyplavuje a tam jde asi o ten pocit, hodně si třeba i čistím ksicht, čistím si pleť, protože samozřejmě jak je člověk mastnej že jo, tak to, takže tohleto“ (Dana)

Dana si uvědomuje, že chodí více na malou a má to spojené s intoxikací pervitinem. Není to však spojeno s tím, že by se zvýšil její pitný režim.

„Protože já vlastně to mám hodně i ve spojení s tím, že když jsem v tom stavu tak chodím víc třeba na malou, chodím hodně jako čůrat, aniž bych třeba jako zvýšila pitnej režim, tak i přesto chodím víc“ (Dana)

S příchodem „dojezdu“ Dana pociťuje chlad a ztuhlost, ale přitom je stále plná energie.

„A je mi vždycky hrozná zima teda potom, vždycky když jsem jako vysmažená a už jako to třeba přestává fungovat tolik...tak jsem taková ztuhlá a přitom jako plná energie, ale prostě...jsem taková zimomřivá.“ (Dana)

Léky

Dana nebere léky, protože má pocit, že by její tělo bylo zahlceno chemií. Uvádí zde kombinaci pervitinu a antikoncepce, která je popsána na webových stránkách drogové poradny.

Podle dostupných informací by neměla hormonální antikoncepce interagovat s užitím drogy, a tak nehrozí závažnější komplikace než při užívání pervitinu, či antikoncepce jako takové. Jejich kombinace nemá žádné fatální následky, ani nemá vliv na účinnost hormonální antikoncepce (Drogová poradna: piko a antikoncepce, 2009).

„třeba, já beru prášky na štítnou žlázu a antikoncepci a....na štítnou žlázu prášky neberu vůbec, když fetuju, protože mám prostě divnej pocit z toho, nevím..... Aaaa mám blběj pocit když polykám antikoncepciprostě jeden humus a ještě druhej, já vim že to už je jen zlomek toho humusu co do sebe cpu ale tak, to jsem chtěla jenom zmínit no.“ (Dana)

Nástup účinku

Adam a Cyril říkají, že občas ani nepostřehnou, kdy ten stav přesně začne, což může být zapříčiněno tím, že pervitin nasálním užitím přechází do krve pomaleji než třeba injekčním podáním, a tak je takzvaný nájezd pomalejší (Pervitin, perník, piko, péčko, párnó, peří, bílý, sníh, ice, czecho, speed, hromady, čáry, 2008).

„u tý čáry o to přijde, že mu to prostě tam mu to začne pozvolna, fakt pozvolna a tak nepatrně, že já jsem měl opravdu problémy si toho všimnout, jako kdy to vůbec začne.“ (Adam)

„ten začátek byl spíš takovej ten placebo efekt, kdy sem si myslel že už to funguje ale ještě furt to nefungovalo ...ten pravej stav přišel po nákejch 10 minutách, kdy jsem přestával vnímat vlastně okolní časvětšinou jsem si tohodle všimnul tak po půl hodině teda (smích)“ (Cyril)

SEX

Beáta a Dana zdůrazňují pozici sexu při intoxikaci, což se můžeme dočíst i v literatuře, která uvádí, že metamfetaminová závislost může také vést k hypersexualitě. Dlouhodobí uživatelé mají také zkušenosti i ohledně sociálních důsledků, jako je odstranění jejich dětí do systému péče o děti z důvodu zanedbávání nebo zneužívání. Když jsou děti vystaveny prostředí, kde se vyrábí metamfetamin, jsou ohroženy různými zdravotními riziky, nemluvě o riziku exploze nebo požáru, které jsou způsobené používáním těkavých látek při výrobě (Adamec, 2011).

„.....třeba jako sex je na tom hodně dobrej, ale to se musí dát bacha, protože... když na tom začnete něco dělat, tak máte problém se zastavit (smích). Vobčas je to....víc, než by mělo být (smích)“ (Beáta)

„.....sex je na tom dobrej, ale to člověk, kterej to nezkusil tak to těžko vysvětlovat no, prostě sex je na tom uplně jinej.“ (Dana)

Výdrž

Další kategorií je Výdrž, která může být, jak říká následující literatura i nebezpečná. Cesta, která uživatelům zvláště škodí, se nazývá bingeing, neboli flámové užívání, které spočívá v opakovaném podávání dávek po jedné až dvou hodinách a to během

několika dní. Zde jde konzument až do úplného vyčerpání (drogy či konzumenta) a následuje zpětný efekt extrémního vyčerpání (Sotolář a kol. , 2003).

Dle názoru Adama nemá cenu se „dokrmovat“, nebo si dávat malé dávky, pak je dle jeho názoru jedinec akorát tak vymletý a jsou daleko horší dojezdy.

„u pervitinu není dobrý si dávat nějaký drobečky, to člověka akorát vymele a akorát má ty dojezdy a tak, to když už tak už“ (Adam)

„No ale takhle se dokrmovat, to třeba každé 4-6 hodin a být úplně na prášky z toho, že prostě já ono zas dojde to néé“ (Adam)

Cyril také uvedl, že se snažil pocit spánku přebít další dávkou drogy, která ho však už tolik neuspokojovala. Už nepociťoval pocity radosti a euforie. Další dávkou docílil jen toho, že nešel spát, ale jako následek dlouhodobé bdělosti se dostavili halucinace.

„a pocit spánku jsem se snažil přebýt dalším šňupnutím, že už prostě... to už stejně nemělo smysl, žádnéj pocit radost, euforie, nic jsem nepociťoval, jenom jsem doufal, že nebudu spát a tím jsem prohluboval ty halucinace“ (Cyril)

Beáta se pozastavuje nad tím, jak někdo může stav intoxikace prodlužovat do více dní. Říká však, že je to asi tím, jak se ostatní jedinci intoxikovaní drogou naučí při dlouhodobějším užívání jíst a odpočívat.

„třeba nikdy nepochopila, jak jsem říkala tak jako ty dva dny nejvíc jsem jako jela v kuse a víc prostě nedám. Ale je pravda, že oni na tom už uměj i jíst...najíst se a tak si třeba tak jenom lehnout.“ (Beáta)

Ona nikdy nebyla intoxikovaná více dní v kuse, jen pokud musela vydržet někde venku na akci.

„nikdy jsem to nejela jako víc dní v kuse, ale prostě když byla nějaká akce a mělo se nějak víc pít a vydržet, tak aby člověk vydržel“ (Beáta)

Dál od lidí?

Poslední kategorii jsem nazvala Dál od lidí?. Zde se informanti a informantky pozastavují nad společností během intoxikace.

Atmosféra lidí okolo nás dělá hodně a Beáta s Danou si toho všimli. Beáta se však radši straní „normálních“ lidí. Beáta si všimla, že nyní jí už droga nedává to co dříve, už nemá takové stavy. Všimá si toho, že dříve byla lepší atmosféra.

„ted' už mi to tolik nedává jako dřív, nevím, jestli už to nedělej tak dobrý jako dřív, už potom nejsou takový stavy, nebo asi ta atmosféra lidí dělá taky hodně, protože dřív to byla atmoška jakože mazec jedem!!!“ (Beáta)

Beátě se na intoxikaci drogou líbí i to, že pokud je někde na venkovní akci, tak vydrží až dokonce vzhůru, nemusí řešit, kam si půjde lehnout, když bude unavená. Pokud je při intoxikaci doma, tam uklízí, čímž potěší své rodiče.

„prostě je při vědomí, nemusí se nikde válet nasračky, protože to prostě vydrží... a že to je prostě v pohodě no.....člověk na tom doma i uklidí ty jo...že jo rodiče maj radost..“ (Beáta)

Jak už bylo řečeno, pokud je Beáta intoxikována, je raději dál od neintoxikovaných. Buď se drží v prostředí akce, na které se nachází nebo je doma.

„prostě když si dám, tak dál od normálních lidí, třeba jako na tý akci, nebo když si to dáme doma, tak prostě zůstanu doma, a nechci jít mezi... normální lidi“ (Beáta)

Dana si je jista, že stav intoxikace na ní nikdo nepozná, a to hlavně lidé co nevědí, o co jde. Může na tom normálně fungovat ve škole a v práci. Avšak na „dojezdu“ se také raději straní okolí.

„Lidi, který neví, ani je to nenapadne, tak to prostě nepoznají. Takže člověk de mezi lidi normálně, do školy, do práce a je vyjetej, je na peří a nikdo to neví. A to mě začalo bavit. To mě začalo bavit....ve spojení s tím, že se po tom hubne.“ (Dana)

„Takže těžko potom chodit mezi lidi když je člověk na dojezdu, tak to radši ani nikam nechodit.“ (Dana)

4.2 Výsledky axiálního kódování

U axiálního kódování jde o určení vztahů mezi kategoriemi. Informanti a informatky popisovali postup aplikace drogy a z toho vyplývá, že témata na sebe volně navazují. Pro přehlednost připojuji za popis axiálního kódování jeho schéma.

Kategorie v prvním tématu - **příprava těla**, a to jak **nasální**, tak **zažívání**, probíhají při fázi **čekání a shánění**. Pokud už tedy jedinec ví, že bude užívat pervitin, či si pro drogu třeba i jede, tak pocituje předjezd, nebo také flashback. Jak informanti a informatky popisují, dochází zde k vyprázdnění střev, ztrátě chuti k jídlu, pocitu sevřeného žaludku. V této fázi již popisují také pocity zrychlení psychomotorických funkcí. Také už mají nutkání se vysmrkat, vyčistit si nos.

V době kdy ještě jedinec drogu nevlastní, ale už je na cestě pro ni, byly popsány pocity, které byly dle jednoho informanta silnější, než pocity po podání drogy. Pro tohoto informanta je tato fáze jako rituál. Je to něco, co se pro něho neustále opakuje. Popsal to jako nejlepší stav a jedna informantka jako nejlepší pocit.

Touha po droze neboli bažení, které se v kategorii čekání a shánění objevuje, může mít vliv na výkon částí rituálu. Rituál u uživatelů drog se dělí na určité díly, jakými jsou například užití drogy, rituální místa nebo situace, při kterých je droga užitá. Proto se při abstinenci drog doporučuje vyhnout se těmto rituálním prvkům užití drogy (Grund, 1993).

Postup aplikace, který se nachází v druhém tématu, je u všech dotazovaných stejný a dle nich i u ostatních uživatelů drog. Byl zde znatelný malý rozdíl v aplikaci u mužů a žen, přičemž muži postup aplikace tolik neřeší. Pokud drogu mají, přemýšlí jen kde a jak drogu co nejrychleji aplikovat. Například Adam konstatoval,

že občas aplikuje drogu přímo z psaníčka. Cyrila přípravy také nebaví, ale všímá si jich u ostatních uživatelů. K aplikaci drogy používají všichni různá šňupátka, ruličky z jízdenek či bankovek, ale nejraději brčka. Opět se zde vracejí k tomu, že se musejí před aplikací vysmrkat. Beáta s Danou zde řeší i očistu nosu formou vody, pro lepší vstřebání drogy na nosní sliznici.

Ke šňupání tedy slouží různé úzké trubičky. Může se jednat o papírové bankovky, které jsou stočené do válce nebo skleněné trubičky. Díky těmto pomůckám je pervitin vdechnut a transportován na nosní sliznici (Vobořil, 2009).

V kategorii **příprava těla** byla zmínka o nausee, způsobené drogou. O podobných problémech hovoří Dana i v **postupu aplikace**, kdy rozebírá, jak se jí udělá nevolno po aplikaci drogy, ale občas je jí špatně už před aplikací z představy hořké chuti.

Dalším aspektem, na kterém se všichni shodli, je pálení drogy. Tuto skutečnost berou informanti a informantky jako známku kvality. Také se zde objevuje další odlišnost dle pohlaví dotazovaných. Jak už bylo řečeno, muži u aplikace moc nepřemýšlí nad detaily, ale ženy upřednostňují pravou nosní díрку pro aplikaci drogy. Dana bere postup aplikace drogy jako rituál.

S kategorií **místa aplikace** souvisí kategorie ze třetího tématu – „**Dál od lidí?**“. Pokud je to možné, všichni vyhledávají pro aplikaci bezpečná místa. Pro muže to může znamenat i telefonní budku, či „někde zastrčené schody“. Ženy oproti tomu nejvíce upřednostňují aplikaci doma. Pro Adama je aplikace doma, na zrcadle, přípustná jen tehdy, pokud je to předem dohodnuté. Cyril se o možnosti doma, v obýváku vůbec nezmiňuje, ale má rád aplikaci v přírodě. Dana se vyhýbá aplikaci v místech, která jí uvádí do stresu, tam podle ní patří i místa jako jsou toalety. Opět zde řeší polykání drogy, její chuť a následnou nevolnost. Nejraději drogu aplikuje doma, nejlépe ve skupině více lidí, protože pak není na dojezd sama.

Společenské rituály užívání drogy jsou prováděny většinou v místech, kde se droga prodává. Také to mohou být místa jako je vlastní domov, u přátel, v opuštěných budovách, či jiná veřejná místa. Taková místa jsou těmito lidmi navštěvována i v rámci socializace (Grund, 1993).

Kategorie **po šňupnutí** a **pocity po užití** se velice podobají. Jsou zde vyobrazeny pocity pálení, které jsou dle dotazovaných známku kvality drogy.

Také zde dotazovaní uvádí, že ihned po požití nevykonávají žádnou aktivitu, až po vstřebání drogy a nástupu účinku. Ženy se hodně pozastavují nad hořkou chutí drogy, která jim dělá problémy, a to hlavně Daně, která má z této chuti pocity na zvracení. Tuto skutečnost vyřešily obě dvě informantky bonbóny a to zde odkazuje na kategorii **příprava těla- zažívání**.

Obě dvě informantky se zde zmínily o proplachování nosní dírky po aplikaci pro lepší vstřebávání, což souvisí s **přípravou těla- nos**. Jak se již několikrát ženy zmínily o pocitu nauzey z chuti drogy, tak Beáta zde uvedla, že tyto pocity má i při pohledu na velké množství drogy.

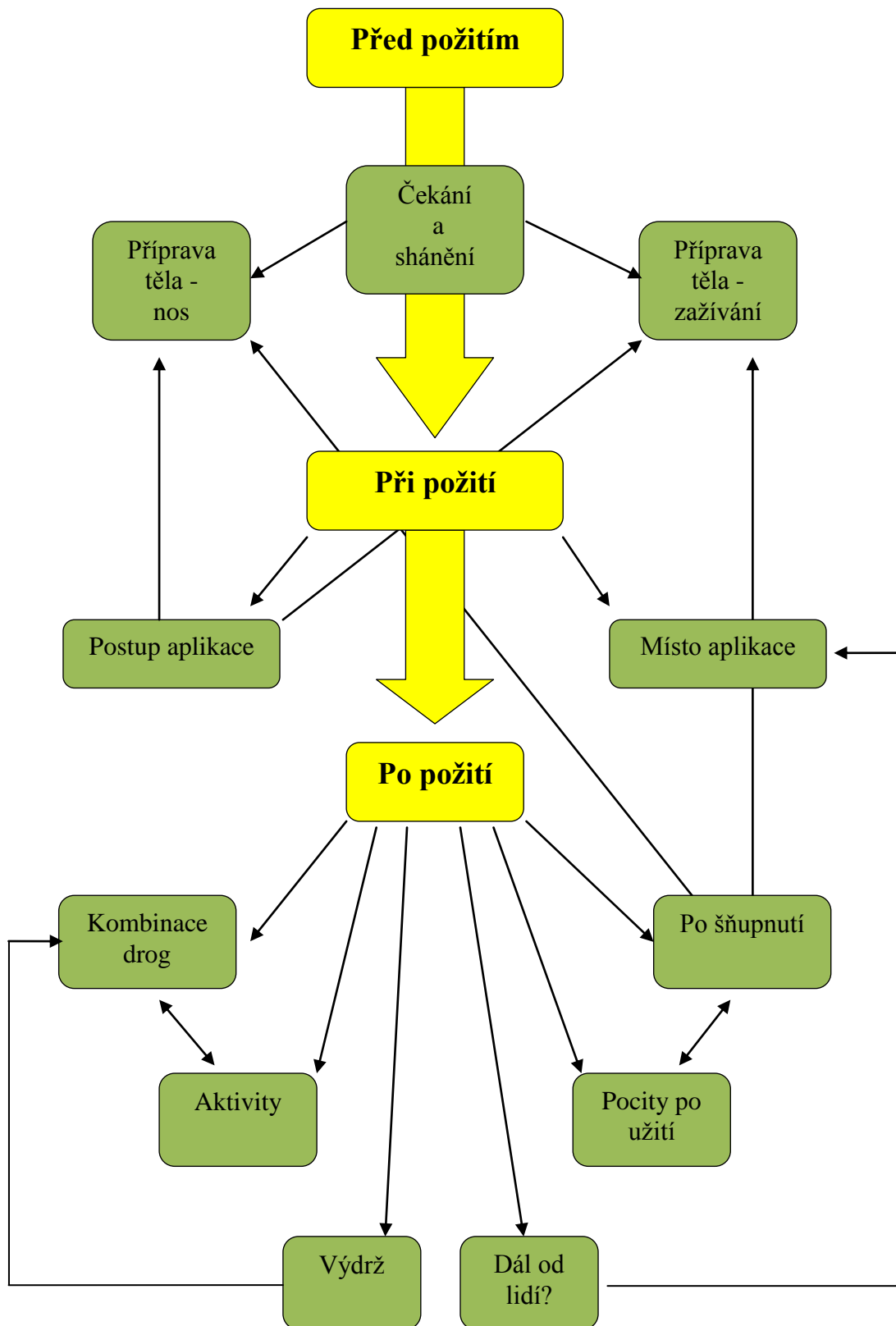
Kategorii **aktivity** provází hlavní fakt a tím je „zásek“. Dle dotazovaných může být „zásek“ různě dlouhý, někdy i 10 hodinový, při kterém může jedinec vykonávat různé aktivity, jako je uklízení, hraní různých her, či pobyt na party. Tyto aktivity jsou vykonávány s pocitem, že jedinec zvládne všechno. Po unavení těla přichází na řadu **kombinování** pervitinu s jinými **drogami**. Nejčastěji s marihuanou a alkoholem a tím upadá kategorie aktivity. Alkohol užívají i při stavu intoxikace, ale jeho účinky nepocítují, ty se dostávají až při odeznívání účinku drogy. Proto také kategorie **výdrž** souvisí s kategorií **aktivity**.

Takzvaný zásek, který se objevuje v kategorii aktivity, popisuje literatura jako nadměrnou koncentraci na nějakou, mnohdy nesmyslnou činnost (Pervitin, Prevcentrum).

Jedna informantka upozorňuje na to, že stavy při intoxikaci pervitinem, už nejsou takové jako dřív. Ani jeden z dotazovaných nechce být při intoxikaci s neintoxikovanými lidmi, jen Dana uvedla, že to na ní nikdo nepozná. Nejraději jsou doma či někde na party, neboli dál od neintoxikovaných lidí.

Naopak Dana není ráda sama při intoxikaci, je ráda, když ví, že na to není sama. A právě sdílení společné nálady a emocí je základní složkou rituálu. Droga dává uživatelům pocit identity a společného pouta, přičemž i funguje jako silný podpůrný systém pro své členy (Grund, 1993).

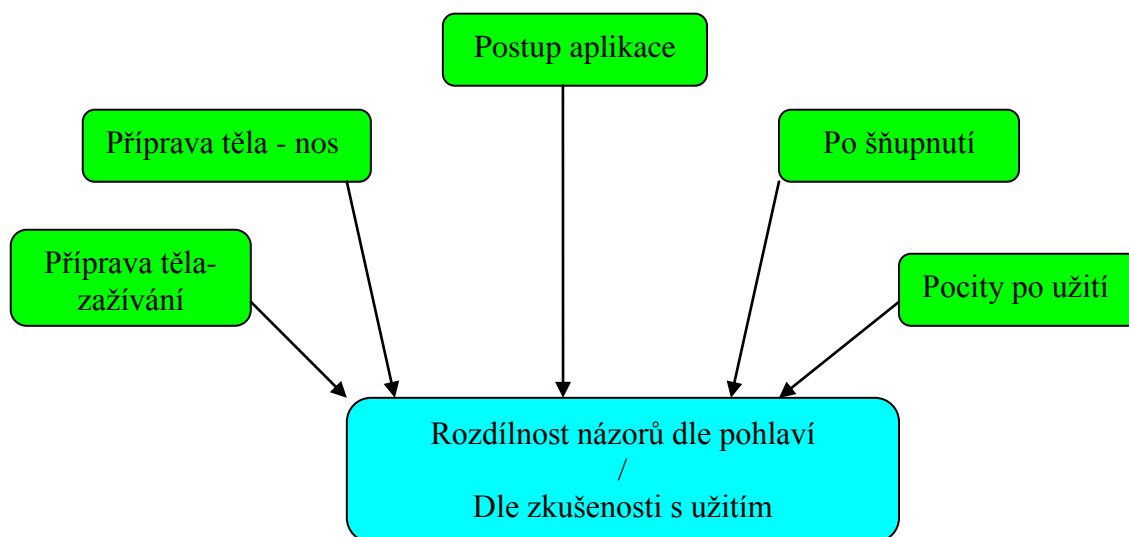
Diagram č. 4 Schéma axiální kódování

Zdroj: Vlastní výzkum

4.3 Výsledky selektivního kódování

Diagram č.5 Schéma selektivního kódování

Zdroj: Vlastní výzkum

V selektivním kódování jde o nalezení centrální kategorie, která se prolíná ostatními kategoriemi. V tomto případě se jedná o problematiku rozdílnosti názorů dle pohlaví. Jde zde hlavně o fakt, že ženy popsaly proces šňupání daleko podrobněji a z jejich výpovědí je patrné, že daleko více přemýšlejí a prožívají užití drogy. Je tu však i možnost, že ženy vnímají proces šňupání intenzivněji, protože nikdy nezkusili injekční způsob užití pervitinu, jako muži.

Vzhledem k tomu, že se centrální kategorie zabývá genderovou problematikou je třeba tento termín objasnit. Gender je sociální kategorie zahrnující hlavně sociální a společenské kulturní rozdíly, očekávání a specifika v postavení mužů a žen (Šiklová, 1999).

Psychologie rozlišuje dva hlavní přístupy ke studiu genderu. Jeden z nich je biologicko-fyziologický, kdy se předpokládá, že genderová identita se přiřazuje na základě biologických kategorií. Druhý přístup se nazývá sociální a kulturní. Zde se objevuje předpoklad osvojení genderové identity na základě interakce jedince s okolím. Mluví se i o třetím proudu – interakcionismu, který říká, že chování osoby

je výsledkem obou předchozích přístupů, tzn., že je chování ovlivněno jak osobními dispozicemi, tak proměnnými situace (Výrost, Slaměnik, 2008).

Genderové hledisko ve výzkumu užívání návykových látek se objevilo až kolem roku 1980. Do té doby byla většina studií o drogách provedena na mužích. V rámci jednoho výzkumu je popsána i rozdílnost důvodů, proč jedinci začali a přestali brát drogu. U žen souvisí začátek drogové kariéry s mužem, zejména vztahem k němu. Opouštějí pak tuto kariéru především z rodinných důvodů. Když ženy přestanou brát drogy je to většinou soustředěno na osobní a emocionální aspekty. Zatímco pánské ukončení kariéry je zaměřeno na vnější a finanční aspekty. Existuje stále více důkazů, že užívání drog se projevuje jinak v životě mužů a žen. Určitá souvislost mezi genderem a užíváním drog existuje (Drug use and gender).

Centrální kategorie se objevila hlavně v kategoriích:

- * Příprava těla – zažívání
- * Příprava těla – nos
- * Postup aplikace
- * Po šňupnutí
- * Pocity po užití

V kategorii **příprava těla – zažívání** popsaly ženy různé pocity jako je ztráta chuti k jídlu, potřeba pocitu prázdného těla a jeho následné vyprázdnění. Tuto skutečnost popsaly jen ženy. Neznamená to však, že kdybychom se na tuto skutečnost zeptali mužů konkrétně, tak by nám na to takto neodpověděli.

Přípravu těla – nos prožívají všichni dotazovaní, a to vysmrkáním se před aplikací. Ženy mají však potřebu si více vyčistit nos a to třeba i šťouráním v něm. To, že všichni dotazovaní mají potřebu se před aplikací vysmrkat a tím zajistit lepší přístup drogy na sliznici, může být následkem průběhu rituálu představení. Jde zde o vzdělání nováčků o pravidlech užívání drogy na základě sociálního učení (Grund, 1993).

I Adam si v kategorii **postup aplikace** všiml, že se ženy více starají o rituální znaky užívání. Dotazované ženy zde uvedly, že si vybírají jen pravou nosní dírku, přičemž mužům je jedno, do které nosní dírky aplikují drogu. S ženami můžeme

také spojit delší přípravu drogy před aplikací, a to stavění různě dlouhých čar z rozmělněného pervitinu. Naopak muži to neřeší a aplikují drogu co nejrychleji.

Až na nevýrazné odchylky je postup aplikace u všech dotazovaných stejný, a tak můžeme mluvit o určité fixaci na nasálním užití, neboť jedinci postupují pokaždé stejně a nějak se nad různými postupy nezamýšlí. Přičemž fixní, neboli ustálené chování je vlastně pojem rituálu, který odkazuje k chování. Není tím myšleno každé chování, ale specifické pozorované chování, neboli specifická následnost v chování, která nepřipouští žádnou nejistotu a žádnou volbu (Grund, 1993).

V této práci jde o fixaci na nasálním užití pervitinu. Pro doplnění je však dobré se zmínit i o fixaci na injekční aplikaci drog. Fenomén „Závislost na jehle“ je známý již několik let po celém světě a i mezi samotnými uživateli drog. Klinický psycholog Richard Patese definoval závislost na jehle jako opakující se porušování integrity kůže injekcí, a to s i bez aplikace drogy cestou žilní, podkožní nebo svalovou. Tato aplikace není spojena s vazbou na očekávaný efekt způsobený psychoaktivní látkou (Pešek, 2013).

Výše zvýšený termín však nepopisuje jeden konkrétní typ chování, ale jde o souhrnný název pro různé projevy chování, kterým však samotní uživatelé přisuzují určitou důležitost. Tato fixace je tedy způsobena kladením důležitosti na samotný průběh aplikace a nikoliv na účinek drogy (Pešek, 2013).

Zbývající kategorie jsou si dosti podobné a to po **šňupnutí a pocity po užití**. Zde se dotazované ženy shodují na propláchnutí nosu vodou po aplikaci pervitinu a řeší zde hořkou chuť drogy, kterou přebíjí různými bonbóny či žvýkačkami. Také zde opět řeší nevolnost, kterou u Dany vyvolává právě ta hořká chuť a u Beáty pohled na velké množství drogy.

Proplach nozdry vodou po aplikaci drogy, může ovlivnit některé škody způsobené šňupáním jakékoliv drogy (Grund, 1993). Pravidelným šňupáním drog vzniká poškození vnitřní výstelky dutiny nosní a také přepážky, která může být při vysoké frekvenci šňupání proděravělá (Kokain-účinky, 2010).

Literatura popisuje, že všichni uživatelé drog v určité míře ritualizují aplikaci drogy. Představuje to stylizované a ustálené chování, které se objevuje při užití drogy. Jedná se zde o situace opatrování drogy, způsoby jejího užití, aktivity následující po užití drogy a také způsoby, jak předcházet negativním účinkům drogy (Grund, 1993).

5 Závěr

Cílem této diplomové práce bylo analyzovat a popsat jednotlivé aspekty rituálního chování nasálních uživatelů drog. K jeho naplnění bylo potřeba zjistit, jak vnímají nasální užití pervitinu samotní uživatelé, přičemž jsem se snažila najít v jejich popisech užití rituální prvky chování, které mohou být základem pro fixní chování.

Výzkumnou otázkou bylo zjistit, jaké rituální aspekty se objevují u nasálních uživatelů drog. A jak samotná literatura popisuje, všichni uživatelé drog v určité míře ritualizují aplikaci drogy. Představuje to stylizované a ustálené chování, které se objevuje při užití drogy. Jedná se zde o situace opatrování drogy, způsoby jejího užití, aktivity následující po užití drogy a také způsoby jak předcházet negativním účinkům drogy (Grund, 1993).

Pro svou diplomovou práci jsem použila kvalitativní výzkum. K základním přístupům tohoto výzkumu patří zakotvená teorie, která má za cíl určit návrh teorie pro zkoumané fenomény v určité situaci, na které se výzkumník zaměřuje. Je užitečná především v oblastech, které jsou málo teoreticky zpracované (Hendl, 2005).

Sběr dat probíhal pomocí narativních rozhovorů, které byly následně doslovně přepsány. Díky otevřenému kódování jsem jednotlivé informace od dotazovaných rozdělila do tří hlavních témat a jim podřízených kategorií. Po té jsem díky axiálnímu kódování našla určité vztahy mezi kategoriemi. Na závěr jsem v selektivním kódování objevila centrální kategorii týkající se gender problematiky.

Ustálené chování provází všechna tři témata. V prvním, nazvaném před požitím, jde především o vyprazdňování, vysmrkání se a také o nervozitu neboli předjezd, který se u čekání na drogu vyskytuje.

V tématu při požití jde o postup přípravy a aplikaci drogy, která je vesměs u všech dotazovaných stejná. Připraví si drogu do tvaru čáry a za pomoci šňupátka drogu aplikují. Jako různé odchylky můžeme uvést výběr nosní dírky pro aplikaci, výběr šňupátka (bankovka, brčko) či delší a preciznější příprava čar, a to hlavně u žen.

V třetím tématu po požití se všichni dotazovaní pozastavili nad pálením drogy, přičemž většina říká, že je to známka kvality té drogy. Pro aplikaci i po dobu

po aplikaci vyhledávají všichni dotazovaní skrytá místa a neradi se vyskytují mezi neintoxikovanými lidmi.

Po šňupnutí drogy nastávají u jedinců různé aktivity, které provází zásek, který může být různě dlouhý. Při těchto aktivitách dochází ke kombinaci drog, jejichž účinky však pocítí až na konci účinku pervitinu.

I někteří dotazovaní uvedli při rozhovoru slovo rituál. Cyril bere jako rituál to, co je před šňupnutím. Jsou to aktivity spojené se sháňkou po droze, cestou pro drogu a s předjezdem, který je podle něj silnější, než pocit při aplikaci drogy.

Dana popisuje postup aplikace jako rituál, avšak rituální chování uvádí i při koupi dostatečné zásoby cigaret pro intoxikaci a pokud aplikuje drogu na záchodovém prkénku, uvádí jako rituál, že otírá prkénko před samotnou přípravou drogy pro aplikaci.

Zbylí dva dotazovaní sice ve svých výpovědích nepoužili přímo slovo rituál, ale určité rituální prvky se známkami ustáleného chování při užití drogy se u nich objevují také. V obecné rovině předpokládáme, že diplomová práce by mohla přispět k diskuzi o rituálních aspektech uživatelů drog.

Seznam použitých zdrojů

1. ADAMEC, Ch. *Understanding drugs: Amphetamines & Methamphetamine*. Spojené státy americké: Infobase, 2011. 106s. ISBN 978-1-4381-3820-6.
2. ANDERSON, T. L. *Drug Use and Gender*. University of Illinois [online]. [cit. 2013-07-27]. 4s. Dostupné z: <<http://www.udel.edu/soc/tammya/pdfs/Drug%20Use%20and%20Gender.pdf>>.
3. BOWIE, F. *The anthropology of religion*. Oxford: Blackwell, 2004. 344s. ISBN 978-0-631-20848-8.
4. BRENSILVER, M., K. HEINZERLING a A. SWANSON. *Cigarette smoking as a target for potentiating outcomes for methamphetamine abuse treatment*. PubMed: US National Library of Medicine [online]. 2013 [cit. 2013-07-27]. DOI: 10.1111/j.1465-3362.2012.00423.x. 4s. Dostupné z: <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22385210>>.
5. CURTIS M. a L. GUTERMANOVÁ. *První pomoc při předávkování a jeho prevence*. 1. vyd. Tišnov: Sdružení SCAN, 2010. 98 s. ISBN 80-86620-19-0.
6. ČERVINKOVÁ, H. *Úvod do kulturní a sociální antropologie*. druhé. Praha: Slon, 2004. 268s. ISBN 80-86429-25-3.
7. Drogová poradna: piko a antikoncepce [online]. 2009 [cit. 2013-03-30]. Dostupné z: <<http://www.drogovaporadna.cz/dotazy/23729/piko-a-antikoncepce.html>>.
8. Dekontaminace zima 2010: Parties. In: EDekontaminace [online]. Praha: Sananim, 2010 [cit. 2013-07-27]. 15s. Dostupné z: <http://edekontaminace.cz/downloads/1292935772_dekontaminace_2010zima-nahled.pdf>.
9. Epileptické záchvaty. In: EDekontaminace: informace pro pracovníky a klienty terénních programů a kontaktních center [online]. 3/2009 [cit. 2013-04-01]. Dostupné z: <<http://www.edekontaminace.cz/clanek/2/172/epilepticke-zachvaty.html>>.
10. EXTC: *prevence zneužívání syntetických drog* [online]. 2009 [cit. 2013-03-30]. Dostupné z: <<http://www.extc.cz/>>.
11. GABRHELÍK, R., et al. Aktuální otázky léčby závislosti na metamfetaminu. *Adiktologie*. 2010, roč. 10, č. 2, Dostupné z:

- <https://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CC4QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.adiktologie.cz%2Fcz%2Farticles%2Fdownload%2F3381%2FGabrhelik-et-al-2-2010-cze-pdf&ei=UU72UeARgpQ4ioOAYAc&usg=AFQjCNHRl3Qy3IsL1qZn_UtlahvqwrGUQ&sig2=92yqh3kUcMwoUzPSzeusDw&bvm=bv.49784469,d.ZWU>.
12. GRUND, J. C. *Drug Use as a Social Ritual: Functionality, Symbolism and Determinants of Self-Regulation*. Rotterdam: Erasmus Universiteits Drukkerij, 1993. 340s. ISBN 90-74234-03-8. Dostupné z: <<http://repub.eur.nl/res/pub/39132/>>.
 13. HEJDA, V. *Onemocnění virem hepatitidy C: informace pro pacienty*. Praha: Schering-Plough, 2006. 124s. Dostupné z: <https://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&cad=rja&ved=0CEoQFjAB&url=http%3A%2F%2Fwww.virova-hepatitida.cz%2Fdokumenty%2Fkniha_laici.pdf&ei=HO1XUcGLKeWI4ASDsoCoBQ&usg=AFQjCNFayJVA2spKfTkWXcxDxktt9uO3g&sig2=Kzfd2d20xQ2RbsUEgU6Ozw>.
 14. HENDL, J. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. 1. vyd. Praha: Portál, 2005. 408 s. ISBN 80-7367-040-2.
 15. HERZOG, Aleš. Kriminalita a drogy. In: *EDekontaminace: Harm Reduction* [online]. 2012 [cit. 2013-07-31]. Dostupné z: <<http://edekontaminace.cz/clanek/1/225/kriminalita-a-drogy.html>>.
 16. HOLZBACHOVÁ, I. *Antropologie současných světů*. Praha: Francouzský institut, 1999. 126s. ISBN 80-7108-154-X.
 17. CHARMAZ, K. *Constructing Grounded Theory: A Practical Guide Through Qualitative Analysis*. Britain: SAGE, 2006. 208s. ISBN 10-7619-7353-2.
 18. Incidence léčených uživatelů drog, prevalence léčených uživatelů drog a akutní předávkování a zdravotní komplikace v souvislosti s užitím drogy [online]. Praha: Hygienická stanice hl.m. Prahy, 2012, 93s. [cit. 2013-03-31]. Dostupné z: <<http://www.hygpraha.cz/files/CR%201.pol.2012.pdf>>.
 19. KALINA, K. *Drogy a drogové závislosti 1: mezioborový přístup*. první. Praha: Úřad vlády České republiky, 2003. 320s. ISBN 80-86734-05-6.

20. KALINA, K. *Základy klinické adiktologie*. Praha: Grada, 2008. 367s. ISBN 978-80-247-1411-0.
21. Kalina, K. a kol., *Glosář pojmů*. In: Drogy-info.cz: informační portál o ilegálních a legálních drogách [online]. Národní monitorovací středisko pro drogy a drogové závislosti. 2001. [cit. 2013-07-31]. Dostupné z: <http://www.drogy-info.cz/index.php/info/glosar_pojmu/d>.
22. KELLER, J. *Tři sociální světy: sociální struktura postindustriální společnosti*. Vyd. 5. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2011, 214 s. ISBN 978-80-7419-044-5.
23. *Klinika adiktologie: 1. LF UK a VFN v Praze* [online]. Praha, 31.7.2013 [cit. 2013-07-31]. Dostupné z: <http://www.adiktologie.cz/cz/>
24. *Kokain-účinky: Výukový text*. In: ŠEVL, J. *Adiktologie: Časopis adiktologie* [online]. Praha: Centrum adiktologie, 2010, 28.1.2011, 48s. [cit. 2013-07-26]. Dostupné z: <https://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CC4QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.adiktologie.cz%2Fcz%2Farticles%2Fdownload%2F3441%2Fkokain-uvod-pdf&ei=OI3yUf_YLoWEtAaU2YHwDA&usg=AFQjCNFIIWM5ZCMnshyoXbVu5MttSb-GTQ&sig2=I8ZRJcNk2i8MXh54xnCJ-g&bvm=bv.49784469,d.Yms>.
25. *Léčba a následné péče: Akutní účinky metamfetaminu*. *Klinika adiktologie: informace z adiktologie* [online]. 18.4.2011. [cit. 2013-02-17]. Dostupné z: <<http://www.adiktologie.cz/cz/articles/detail/72/2788/Akutni-ucinky-metamfetaminu>>.
26. LIBA, J. *Zdravie drogy a drogová závislosť: Terminologické a výkladové minimum*. prvé. Prešov: Metodické centrum v Prešove, 2001. 83s. ISBN 80-8068-036-1.
27. LOUPOVÁ, H. *Sociální a kulturní antropologie: Příbuzenství, národnostní příslušnost, rituál*. Praha: Portál, 2008. 407s. ISBN 978-80-7367-465-6.
28. *Metamfetamin (Pervitin)*. *Metamfetamin* [online]. 3s. [cit. 2013-03-02]. Dostupné z: <www.policie.cz/soubor/metamfetamin-pdf.aspx>.

29. Methamphetamine: *History, Pathophysiology, Adverse Health Effects, Current Trends, and Hazards Associated with the Clandestine Manufacture of Methamphetamine*. Science direct: Disease a Month. 2012. Dostupné z: <<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0011502911002604>>.
30. MIOVSKÝ, M. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha: Grada, 2006. 332s. ISBN 80-247-1362-4.
31. MRAVČÍK, V. *Výroční zpráva o stavu ve věcech drog v České republice 2011*. Praha: Úřad vlády České republiky, 2012. 173s. ISBN 978-80-7440-067-4.
32. Národní informační centrum pro mládež: *Ilegální drogy-charakteristika*. [online]. [cit. 2013-03-31]. Dostupné z: <<http://www.nicm.cz/drogy-a-jine-zavislosti-ilegalni-drogy>>.
33. NEŠPOR, K. a L. CSÉMY. *Alkohol, drogy a vaše děti*. Praha: Sportpropag, 2003. 159s.
34. NEŠPOR, K. a L. CSÉMY. Bažení (craving): Společný rys mnoha závislostí a způsoby zvládnání. In: [online]. Praha: Sportpropag, 1999. 67s. [cit. 2013-07-29]. Dostupné z: <<http://www.drnespor.eu/cr12.doc>>.
35. NEŠPOR, K. a L. CSÉMY. "Průchozí" drogy: Co by měli vědět rodiče a další dospělí, kteří se starají o děti a dospívající. In: [online]. Fortuna, 2002. 28s. [cit. 2013-03-31]. Dostupné z: <<http://www.zkola.cz/zkedu/rodiceaverejnost/socialnepatologickejevyajejichprevence/zavislosti/zavislostobecne/getfile.aspx?a=1743&p=15814>>.
36. NEŠPOR, K. *Návykové chování a závislost: Současné poznatky a perspektivy léčby*. Praha: Portál, 2011. 176s. ISBN 978-80-7367-908-8.
37. Pates, R., McBride, A., & Arnold, K. (Eds). (2005). *Needle fixation. Injecting illicit drugs*. Oxford: Blackwell Publishing. 179s. ISBN 978-14051-1360-1.
38. Pervitin. In: EDekontaminace: informace pro pracovníky a klienty terénních programů a kontaktních center [online]. 2012 [cit. 2013-04-01]. Dostupné z: <<http://www.edekontaminace.cz/clanek/1/230/pervitin.html>>.
39. Pervitin. In: *Prevcentrum: Informace o drogách* [online]. [cit. 2013-07-29]. Dostupné z: <<http://www.prevcentrum.cz/Pervitin>>.
40. Pervitin, perník, piko, péčko, párnó, peří, bílý, sníh, ice, czecho, speed, hromady, čáry... In: EDekontaminace: informace pro pracovníky a klienty terénních

- programů a kontaktních center [online]. 4/2008 [cit. 2013-04-01]. Dostupné z: <<http://www.edekontaminace.cz/clanek/1/69/pervitin-pernik-piko-pecko-parno-peri-bily-snih-ice-czecho-speed-hromady->>.
41. PEŠEK, M. *Závislost na jehle: důvody pro injekční aplikaci drog – teoretický přehled*. EDekontaminace [online]. 2013, 10s. [cit. 2013-07-27]. Dostupné z: <<http://www.edekontaminace.cz/clanek/1/306/zavislost-na-jehle.html>>.
 42. PEŠEK, M. a M. KANDLER. *Alkohol*. In: [online]. Plzeň: Centrum protidrogové prevence a terapie, o.p.s, 2009, 24s. [cit. 2013-03-31]. Dostupné z: <http://www.bezpecnemesto.eu/Files/bezpecnaplzen/prevence/protidrogova_prevence/alkohol_fin_press.pdf>.
 43. PRESL, J. *Drogová závislost*. 1. vyd. Praha: Maxdorf, 1995, 88s. ISBN 80-85800-25-X
 44. PROKEŠ, J. *Základy toxikologie: Obecná toxikologie a ekotoxikologie*. první. Praha: Galén, 2005. 100s. ISBN 80-7262-301-X.
 45. SCHEP, L. J. a R. J. SLAUGHTER. *The clinical toxicology of metamfetamine*. *Clinical Toxicology* [online]. 2010, roč. 48, č. 7, str. 675-694. [cit. 2013-07-27]. DOI: 10.3109/15563650.2010.516752. Dostupné z: <<http://informahealthcare.com/doi/abs/10.3109/15563650.2010.516752>>.
 46. ŠIKLOVÁ, J. *Gender studies a feminismus na univerzitách ve světě a v České republice*. In Společnost žen a mužů z aspektů gender. Sborník studie vniklých na základě semináře Společnost, ženy a muži z aspektu gender. Praha: Open society fund. 1999. ISBN neuvedeno.
 47. SKALNÍK, P. *Základy antropologie a etnologie*. Praha: Portál, 2001. 121s. ISBN 80-7178-385-4.
 48. SKARUPSKÁ, H. *Úvod do kulturní a sociální antropologie*. Olomouc : VUP, 2006. 70s. ISBN 80-244-1509-7.
 49. SOTOLÁŘ, A., F. PÚRY a P. ŠÁMAL. *Trestná činnost spojená se zneužíváním drog a formy jeho řešení*. Justiční akademie České Republiky, 2003. 247s.
 50. SRISURAPANONT M. *Přehled studií o zvládnutí závislosti na návykových látkách*. [online] 1. vyd. Praha. 2010 Centrum Adiktologie a Sdružení SCAN 40 s. ISBN 978-80-86620-28-2 44s. [cit. 2012-02-28] Dostupné z: <<http://www.adiktologie.cz/cz/ar-ticles/detail/17/2472/Prehled-studii-o-zvladnuti->

zavislosti-na-navykovych-latkach-Systematicky-prehled-o-lecbe-poruch-spojnych-s-uzivanim-amfetaminu.>.

51. ŠUSTKOVÁ-FIŠEROVÁ, M. *Taneční drogy 2.část*. Postgraduální medicína: odborný časopis pro lékaře [online]. 15s. [cit. 2013-03-30]. Dostupné z: <https://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&sqi=2&ved=0CDAQFjAA&url=http%3A%2F%2Fold.lf3.cuni.cz%2Fdrogy%2FTanecni_drogy_2.doc&ei=esBWUcGqKIOA4gTIpIDgDg&usg=AFQjCNEvmr7S_CApbIKPTClhJaJWWah8hQ&sig2=_DZlG4vfpjA0X9-s64Xcsw&bvm=bv.44442042,d.Yms>.
52. VALNOHA, J. Harm reduction. 2009. Kvalifikační multidisciplinární kurz pro pracovníky v sociálních službách zaměřených na prevenci, léčbu a redukci škod zneužívání návykových látek, Brno.
53. VOBOŘIL, J. Metamfetamin, pervitin, speed. 2009. Kvalifikační multidisciplinární kurz pro pracovníky v sociálních službách zaměřených na prevenci, léčbu a redukci škod zneužívání návykových látek, Brno.
54. Výroční zpráva za rok 2009 [online]. Drug - out klub o.s. 23s. [cit. 2013-03-31]. Dostupné z: <http://www.drugout.cz/sites/drugout.cz/files/DrugOutClub_VZ2009_0.pdf>.
55. VÝROST, J. a I. SLAMĚNÍK. *Sociální psychologie*. 2. vyd. Praha: Grada, 2008. 404s. ISBN 978-80-247-1428-8.
56. ZÁBRANSKÝ T. *Drogová epidemiologie*. 1. vyd. Ostrava: Univerzita Palackého v Olomouci 2003. 95s. ISBN 80-244-0709-4.0.
57. Česká republika. Zákon č. 167/1998 SB.: *o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů*. In: Sběrka zákonů. 1998. 31s. Dostupné z: <<http://www.mzcr.cz/Soubor.ashx?souborID=5983&typ=.pdf&nazev=01%20-%20Z%C3%A1kon%20%C4%8D%20167-1998%20Sb.pdf>>.
58. ZOLA, L. *Drugs, addiction and initiation: The Modern Search for Ritual*. Switzerland: Daimon, 2000. 125s. ISBN 3-85630-595-5.

Přílohy

Příloha 1: Rozhovor 1

Příloha 2: Rozhovor 2

Příloha 3: Rozhovor 3

Příloha 4: Rozhovor 4

Příloha 1: Rozhovor 1

Adam

Někdy jsem to bral jako pěkný dobytek, žádný rituál normálně jsem to shrabal v tom psaníčku nn... doprostředka a vyfrknul jsem to nějakou smotanou jízdenkou od vlaku (smích). Jakože hrudky tam. No Ale jinak třeba to já jsem takhle občas šňupal s nějakýma slečnama a ty se spíš starali o rituálky, jakože si k tomu pustili perníkovou věž, zrovna ten záběr kde jsou ty lajny, připravili dvě... tři takovýhle lajny na zrcadlo. Jedna měla dokonce po celým pokoji brčka roztříhaný,... normálně brčka jak se s tím pije kola. No a jinak já jsem na to vždycky hrozně moc rád pil..... Já jsem se defakto vždycky vyfrk akorát kvůli tomu, abych mohl chlastat několik dní v kuse. (smích). A víš jak to leze do peněz. To si člověk.... I co jsem pak bral jehlou, tak to si prostě člověk dá za 500 nebo jenom za tři stovky nebo za 500 když si dá, jednou jsem si teda dal za 750 ...kolik jsem mohl....dal jsem si to v úterý chlastal jsem do pátku a furt pořád a to byli i -20, mi normálně omrzly prsty. Mi to pivo stejalo po tom (smích).

No a jinak na ty čáry fakt, já jsem se na to někdy tak ožral, že jsem si ani nepamatoval, že jsem si něco šňupnul. (smích). No ale čáry mají jednu obrovskou nevýhodu, naleptává to nosní přepážku, takže i mozek z toho je člověk bzzz. Rychlejc mu z toho hrábne. A pak to má jednu obrovskou nevýhodu v tom, že já jsem to vždycky pociťoval tak, že.. jo co se týče závislosti na šňupání, tak kdybych měl šňupat kdyby neexistovaly jehly, tak bych musel šňupat furt, protože ten stav je hrozně krátký a ten dojezd hrozně dlouhý úplněj opak než u jehly, takže bych musel prostě si dávat tak každou čtvrtou hodinu čáru, abych pak dva dny netrpěl protože to je pak fakt opravdu pár hodin je mi dobře.. pak dva dny třeba sedím na bobku před lavičkou a čumím prostě do těch dlaždiček a je mi všechno jedno. Uplně vymlejtej nevim ani kde bydlím vid'. Ale to je hrozný..to prostě..jehly takovýhle stavy nemaj, ty maj zas psychózy.

Ale můžu říct, že co jsem takhle viděl ty slečny, co hodně šňupaly tak že některý byly fakt jako jedlý (smích) hodně jedlý. Jedna si myslela že je Alenka v říši divů, chtěla oslovovat jen mladá dáma... furt něco povídala a pak ještě druhý den chtěla, abych si všechno pamatoval. Jako..... ptala se mě třeba na nějakou hodinu, jestli

vim, co mi říkala a tak.... No tak na tý jsem to poznal už po telefonu kolik toho v sobě má. (smích). No ale jinak... já jsem těch čar zas tolik nezažil, hold jehla no. Po roce. Dal jsem si čáru a po roce tink. Vlastně ani né po roce. V září jsem si dal čáru 2004 a v květnu 2005 jsem už byl na jehle. Hrozně rychlý, ale jehly mě začaly bavit víc no. Toho se těžko zbavuje.....Já myslím, že z toho šňupání vzhledem tomu, že i tamta slečna pološílená se z toho vyhrabala, takže prostě, když člověk bere nosem, tak má ještě...má ještě čas couvnout. Ale když už pak člověk nosem nebere a bere jehlou tak prostě... nemá... musí se hodně hodně moc snažit a kolikrát se prostě i snaží a je ze sebe zklamanej, že zase nevydržel, ale i tak mu to nedá, protože ten pervitin, ten ho prostě tak pohlcuje, že ...prostě představ si si třeba tři měsíce nedat, nebo klidně i rok, pak se o tom začně někde bavit nebo tak že něco bude a člověk se rozklepe naskáčou mu žíly a normálně začnou ho svědit tak, kde bylo zvyklý krmení. (smích) No prostě svině chce nažrat vid'. No ale to je tak hrozně úporný, že někdy to může trvat třeba pár vteřin, to je dobrý... to přežiju, ale když se to opakuje, je to třeba..... někdy to může probudit třeba nad ránem. Třeba stalo se mi že jsem nad ránem, prostě se probudil vybral jsem tátovi prasátko a letěl jsem prostě někam na hlavák si dát anebo třeba že jsem slyšel jen nějakou písničku o drogách... a zase jsem vybral tátovi prasátko a jel jsem rovnou tam, kde jsem věděl.. No, ale z těch čar má člověk ještě fakt jako šanci... myslím, že na čarách se nekončí. Na šňupání se nekončí.... Končí se vždycky na jehle.

Kdybych si měl vybrat místo.... tak bych si nejradši vybral pupík nějaký pěkný slečny (smích) ať je to jako bodyshot. To by byl hezkej rituál jako s bejvalkou jsme měli pěkněj rituál a to se týkalo heroinu. A jelikož o pervitin jsme se nechtěli dělit, normálně jsme si záviděli každou čárku, ale u heroinu to tak nebylo..... prostě pervitin dělá z člověka svini prostě Hrozně rychle sebere charakter.....heroin spíš zabíjí no. Ale mě je takovej sympatičtější, alespoň že nesebere ten charakter. Člověk stejně není schopnej v abst'áku udělat nějakou sviňárnu, když leží doma v křečích zvrací vid', má halucinace, je uplně v háji, akorát tak někoho přizabít za blbý slovo no ale dělat nějaký, vymejšlet nějaký blbosti na to fakt nemá sílu. A zatím co na tom pervitinu je to uplně jinak...to prostě člověk nemá a jak je to to psychický, tak ho to prostě dožene k tomu, aby něco udělal. Že prostě jako takový to nutkání jakože jeee není no, prostě kde vemu a teďka začne prostě vymýšlet, kde by co proved, aby dostal.....

a to je právě..... to se mi na něm nikdy nelíbilo. Bílím tom sajraju (smích). To se mi na tom nikdy nelíbilo, tak proto jsem si to asi kompenzoval ještě chlastem, protože to mě alespoň uklidňovalo.

A jinak místa... jéé kde jsem si všude dával čáru....čoveče, já jsem takovej typ toxikomana, ktorej nad tím nepřemejšlí, kterému je jedno místo, který prostě když to má v ruce, tak co, co nejrychleji.... A jó tak třeba telefoní budky, záchodky, schody někde zastrčený vid'.pak...samožřejmě že v obýváku na zrcadle je to daleko jedno.. daleko.. ale to je fakt jakože naplánovaný šňupání nebo tak. Tamty záchody a telefoní budky to bylo takový to rychle vyjednat a rychle vyšňupat nebo rychle si napálit. Ale aby to bylo fakt jakože hezký někde zrcadlo pěkný v koupelně velký sundaný (smích) a u toho třeba ten záběr z tý perníkový věže na ty čáry zastavený na tom na tý kazetě a teďka ty brčka a tak to fakt muselo bejt jako dohodlý předem jakože... prostě se smluvit s ostatními, že se sejdem a dáme si, třeba dva dny předem, jinak to bylo vždycky takový chaotický, jako mě to bylo jako fakt jako úplně jedno.. už jenom to co jsem prováděl s těma jehlama, že jsem si všude šlehal a tak..... maminka mě vyhodila z domu, napálil jsem se herákem a nechal jsem jí všechno to nádobičko hnedka u nádobí na kuchyňský lince a šel jsem pryč. Schválně jsem nechal padat nádobičko z kapes, abych jí ještě víc deprimoval. Když mě řekla...co to děláš... s pánvičkou plnou opia viť...vařim drogy, jestli mi to sebereš, budu agresivní a nervní (smích). Co to je na těch dveřích, co to tam je zabodaný, jehly. Když jsem ještě šňupal tak to doma nevěděli.

To šňupání je takový skrytý, pokud člověk jako fakt nepřijde, ikdyž člověk může ten dojezd svízt na nevolnost vid'.... pokud se člověk naprokecne....ta jehla to už je víc vidět vid'... jako jinak jo vlastně jo vlastně jsem si šňupnul heroin, protože jsem bral v sobotu ráno sociálku a v sobotu odpoledne už jsem jí neměl, tak to máma věděla no..no neměl jsem měl plnou peněženku psaníček...ale to si tenkrát sedla na zadek no, půl hodiny to ze mě páčila, co to mám s očima a co mi je a já byl drzej jako co je tobě, chodil jsem doma se slunečníma brejlema (smích) a ještě jsem šel s bráchou do kina na pohádku...dobrej stav... a jinak...

Jo to nesmim zapomenout moje první čára... já jsem nevěděl co to se mnou udělá, prostě přijel jeden týpek neměl kde přespat, říkám já ti poskytnu,

ale dáš mi vyzkoušet, táák jo... tak jsem si šňupnul a asi tři dny to trvalo, no jo ale zrovna bylo posvícení, takže doma spoustu pochoutek, hrozně moc, já jsem normálně brečel když jsem viděl to jídlo, normálně sem brečel, já bych tak rád, ale já nemůžu, já nemůžu já se kal že jsem něco takovýho udělal, voni to říkali...než to ze mě vyprchá tak to všechno sežerou (smích) hodně jsem si to vyčítal, protože mám hodně rád jídlo. Už na pervitinu teda jim a úplně to anuluje tu...zchátralost. Prostě najim se, dám si po nějakým tom běhání si lehnu, mám zavřený oči, odpočívám, jak s očima, dokážu celou noc nekouřit. Normálně i plicím dopřávám odpočinek, když jsem na tom. Ale tenkrát na tý čáře, na tý první to jsem se opravdu divil. Já jsem ty čáry moc neregistroval, jen tak trošku. A je tak jakože jo hm tak něco jo. A ne žádný jako když se člověk napálí a vao co to je, úplně hlava pryč vid', během pár vteřin to je prostě...jó někdy jsem něco registroval a to jsem se zase musel přešňupnout, to jsem si musel dát třeba opravdu jako za 600 na váhu...no a za 600 na váhu, když ty drobečky co zbily v tom psaníčku zfetovaly další dva lidi, to co se mi už jako... co bych jinak vyhodil no tak to už jsem asi musel bejt pěkněj. Když jsem si jí dal takovou, že mi začaly stříkat slzy z očí. (smích).

A někdy jen do jedné dírky úplně celý to psaníčko úplně rychle rychle rychle bylo, když jsem šel do sklepa, ani jsem to nějak nerozdělal aby to bylo jako, aby to mělo, aby to bylo úhledný, prostě to byly celý ty placičky, nebo prostě ty hrudky v tom, to je šílený. Taky že se prej vůbec nedá šňupat destička, to jsem nikdy nezkoušel, to jsou ty krystaly, to se nedá šňupat, protože to pak dělá díry do hlavy, ale zato je to nej originál čeko piko, nejlepší. Nemá to dojezdy začne to makat až když se setmí, když si to člověk dá tak nic necejtí, nic necejtíš, prostě když si to dáš někdy přes den a pak najednou přijde večer a úplně pak teprve přijde večer a člověk pozná,že si toho dal moc (smích) už jsem viděl i zvracet jednoho potom, no tak jakože v pohodě pak se najednou setmělo a blee. A já úplně 50 hodin za 150 korun úplně připravovaly se básničky na čtení a pohodička.

Ale tak čáry, čáry jsou hrozně destruktivní, jsou hrozně destrukční, šíleně destrukční a možná kvůli tomu, když člověk nepřejde na jehlu, což se mu vždycky zdá lepší hnedka, každej kdo prostě okusil jehlu tak už čáry nechce vidět, ikdyž já jsem si taky občas ještě dal čáru, ale prostě jsou hrozně hrozně to tělo žerou a je to možná proto, že ten člověk se pak na sebe koukne do zrcadla a řekne si takhle

to dál nejde a ještě se má, ještě se vyhrabe třeba i bez léčení. No zatím co z tý jehly to se člověku zdá tak supr, že se z toho nejdřív dlouhá léta ani hrbat nechce a pak že už to nějak jde ztěží no, že už se ho to drží, takže..a navíc...no jestli je někomu příjemný že to tak hrozně pálí, mě teda ne to je ještě horší než když si dá člověk buchnou vedle, to taky pálí, ale pálí to alespoň někde jinde. Dyt' to je... já nevim... to rovnou může člověk šňupat chilli. To taky tak nabudí, to bude, to bude lítat jak turbomyš ještě dřív než by mu to piko vůbec došlo (smích).

No pak jsem ještě slyšel, nikdy jsem to neměl, že do toho dávaj drcený sklo, normálně se tě zeptaj rovnou dýleři, šnupeš? Střílíš si? Normálně drcený sklo aby to poškrábalo ten nos a dostalo se to rychle do krve. Vlastně to se může vstřebat jakkoliv.....člověk ani nemusí šňupat.....třeba holky to maj takový jednoduchý asi, ty by si to mohly strkat někam, tak by se jim to vsáкло velice rychle..... no ale pak by se drbaly vid' (smích) No ale slyšel jsem jakože někteří kluci to dávají holkám stříkačkou bez jehly do zadku rozpuštěný a to prej se taky vstřebá velice velice rychle, ale ne tam vepředu že to prej bejt nemá, že ne že to je hrůza, to je jak včely (smích).

Neodvádím moc od tématu? Myslíš, že někdo bude ještě takhle otevřenej? (smích) Ostatní se o tom boje docela mluvit. Oni to maj jakože my máme tabu a to si musíme střežit. Jééžíš já tabu, vždyť já jsem byl schopnej to brát úplně všude, na náměstí a ještě kdo mi podrží ruku, špatně mi nabíhaj žíly, chodil tam se stříkačkou za uchem, no kdybych šňupal ještě v tu dobu, tak tam nosim brčka za uchem a ještě v nose rovnou připravený(smích). Ale tak.... Boje se no lidi a zvláště ty co šňupou, protože, je fakt že když jsem šňupal tak jsem byl utajenej, to nikdo nevěděl, to věděli jen ti s kterejma jsem ale jinak praskla asi druhá jehla.....Jako jo s tím herákem to jako prasklo vid' kvůli těm penězům a ty voči jako ten herák to úplně udělá. Ty co šňupou ještě spolíhaj na to, že je to všechno ještě úplně v pohodě, že to nikde nemusej řešit vid' a že by to ani nikdo neměl vědět, protože by to zbytečně řešili a pak z toho vznikaj takový ty vyhrožovací léčby a tak jako běž se buď léčit, nebo táhni z baráku, jo to na mě máma zkoušela, až když jsem byl na jehle, zkusila to dvakrát a ani nikdy jsem tam nevydržel, vždycky jsem přijel domů po třech tejdnech zfetovanej jako prase (smích). Vždycky jsem zrecidivoval tak do 20 hodin po propuštění (smích) a pak jsem se držel, až když mě to začalo štvát až když jsem zjistil že jako smrt je fakt

blízko, že i smrt blízkých je blízko, jako je to, je to hrozný někoho milovat a zachraňovat mu život, křísit ho úplně zmodralýho, prostě bát se, že mi umře v náručí.

Tadyto se asi po čarách perníku nemůže stát. Je to takový bezpečnější, sice to víc žere tělo, proto to je tolik vidět, že prostě ty co jsou na jehle tak už musej brát hodně hodně moc dlouho, aby vypadali, prostě..... čáry to tělo sežerou rychleji protože jsou ty dojezdy větší a je to takový to tělo to moc nebere tím nosem....prostě nedostává se do toho těla tolik aby to v tom vydrželo a tím pádem je ten stav tak hrozně krátký a ten stav kdy je člověku zle je tak strašně dlouhý. To se dá na jehle někdy i anulovat, třeba na těch krystalkách. Jo to mimochodem když se to chce šňupat tak se to musí dát do hmoždíře a rozdrtit to. To by jim normálně praskla hlava (smích). To by se tam někde zašprajclo a pak by se to pomalu rozpouštělo víť.

No.....ale jinak.....určitě jsem byl vždycky vyjetej ale neuvědomoval jsem si to tolik a neuvědomoval jsem si to...prostě člověk si dá ňákou čáru myslí si jako jóó tak třeba pohoda vid' mi to zas tolik toho neudělá, dá si zas za 500, vyfrkne to vid', no.....a zjistí třeba až po 12 hodinách, zjistíš že to totálně nezvládáš že to totálně přepísk....že to prostě totálně, totálně přepísk.No a teďka já fakt nevím jestli se to žere do toho mozku nebo... prostě mi připadaj ty co šňupou mi připadaj, ty co jako šňupou jako fest, tak mi připadaj takový hloupější.Právě že na tý jehle se chce člověk furt učit něco, furt něco studovat a tak, chuť něco někde vynalézat a vymyšlet, vyrábět aikdyž kolikrát když prostě skončí ten rauš tak pak člověk kouká co to vlastně vytvořil. (smích) co to je, nemůže se v tom vyznat...no třeba když jsme si vyšňupaný vid' napsali svý jména na trička bílý, napsali jsme si tam čísla šťastný a šli jsme se fotit po střeších autobusovejch zastávek v Praze na sídlištích. Jsme šli vždycky..já a dvě holčiny...nóó a vždycky jsme někoho sehnali kdo nás vyfotí vid', vylezli jsme tam, aby to bylo zajímavější tak jsme si ty trička prohazovali a aby to bylo ještě zajímavější, tak ta co nás pozvala tak ta to byla taková exhibionistka, vid' tak prostě si jde po Praze, prohlásí je mi vedro, navostro normálně se svlíkne vid' (smích), ale to dělá všechno..

To prostě všechno dělá, to dělá šňupání tohleto, tadytu vymletost, že prostě člověk neví, co by dělal a teďka ještě k tomu představ si tu kombinaci ženská, zazobaná maminka, která ani neví, že to dceruše dotuje protože dceruška stíhá nakupovat různé kraviny, prostě se vyfrkne a jde prolízt všechny ty krámy po Praze značkový vid', ještě

nakupuje takový kraviny jakože furt dárečky pro kamarády a do toho ty psaníčka vid', ňáký různý klíčenky a v tom psaníčka, na tady máš dárek. No jo ale..mě hrozně, mě hrozně vadí to, jakej to má vliv na holky...hroznej, že když to tak vemeš tak třeba nádherná holka začne šňupat vid' a něco jí, když to přeháním prostě tu krásu jí to úplně veme, úplně úplně jí to rozežere a pak je taková prostě odpudivá úplně... ..no a ..co se týká třeba jehel a tak obzvláště heráku tak to už je úplně konec, to většinou holka končí no, tak 25, 30 a jde pod kytky...u kluků je to takový, ty pak můžou mít tak akorát výčitky svědomí, že jí to dovolili vid'.....a to už je..po smrti.... .a už bych asi nešňupal, čáru ne, je to hrozně bolestivý, pálí to v nose, hnusný to je, v krku všude, ty chemikálie úplně je fuj... to když si člověk šlehne tak to taky cejtí v puse, ale už takový jako...ble ...už jenom prostě ten odér toho, že to má v těle, že ta chemie úplně žije v tom těle dokud je to čerstvý tak to alespoň voní....pamatuju si když jsem přišel od varu ve svetru a máma na mě sudej ten svetr, smrdíš, říkám, nesmrdím, voním jak králiček azurit (smích).

Lidi šňupou, protože je to začátek, protože se bojejí jehel. Lidi se bojejí jehel a dělaj dobře, protože jehly jsou oproti tomu fakt supr a to je ta jejich zkáza, jelikož ty čáry vic, rychlejc to tělo žerou, tak tam je rychlejc to varování, jakože se dá ještě couvnout v pohodě. Prostě ještě furt to člověka varuje, protože člověk se sleduje ráno v zrcadle a tak a lidi mu řeknou tu a tam svůj názor, co to s tebou je a tak.... Ale ta jehla je v tadytom zrádná, že je to supr, takže z toho už se člověk..ikdyž se z toho vymotá, většinou jenom dočasně.....tak já už neměl od února 2011, teďka máme červen 2012, a i tak mám kolikrát co dělat abych to ustál ty chutě a myslim si že kdybych tenkrát skončil u šňupání, tak že takovejhle problém nemám...by se mi to zhnusilo, zhnusilo by se mi to, ale prostě ještě k tomu, když už jsem schopnej na tom jíst, odpočívat, nekouřit abych nekašlal, protože pak hrozně kašlu, eště k tomu chlastat, jsem na to schopnej, já už byl defakto na to schopnej hlavně ve 2008 byla taková ta poslední kapka, taková poslední zkáza, největší moc. A to bylo ...opium základ , do toho pifka, jointy, perník, mlíko...prostě co se mi dostalo...kořalka, všechno co se mi dostalo do ruky ale vždycky byl základ opium a tenkrát mi perník pomáhal no..aspoň jako oddálit ten..ten konec toho stavu na tom opiu, protože bez toho jsem se nemoh ani hejbat jako, ale už jsem ani nevěděl co mi to vlastně dává, jak už jsem toho do sebe sypal, tím míň jsem chápal

co mi to vlastně dává. Já už jsem nák měl nějaký potíže dosáhnout toho vytouženého stavu prostě šlo to, nešlo to a až pak jsem dosáhl makovejma odvarama a vypil jsem toho tak litr vid'....ale...myslím že u těch čar jsem taky ještě nevěděl, co mi to dává, že na jehle když jsem na to přešel, tak jsem na to nemoh pít, nemoh jsem jíst, spát, nemoh jsem kouřit, nemoh jsem pít.

Ted'ka to je všechno obráceně, všechno naopak a pokud to tak není, tak jsem z toho akorát vystresovanej, mám psychózy dojezdy a tak protože jsem nervózní, když prostě...nejsem odpočatej, hrozný sny, ale čáry.....prostě já jsem to vždycky zapil a nevím, nevím co to dalo, nevím, co mi to dávalo, třeba čára heroinu to jsem věděl. To bylo v pohodě, to jsem třeba se vyzvracel vid' a bylo mi ještě líp...A říkal jsem už zvracet nebudu a zas vid' celou hospodu..a přitom jsme tam seděli u kofoly. No převodňování...to zase u perníku je důležitý pít, u heráku se nesmímoc jen tak svlažit jazyk, prostě nemůže to ven spodem, protože člověk nemůže močit, když je moc přepálenej, prostě mu to totál jako ledviny znefunkní, no tak co mu nejde ven spodem to musí vrchem.....a po čarách myslím že vobčas je člověku taky trochu zle od žaludkua docela dost...po jehle myslím že....mě snad..... já jsem se z perníku snad nikdy nepoblil. A přitom když jsem se nepoblil z heráku, tak to pro mě byla slabá pecka já jsem prostě musel hodit symbolickou šavli, symbolickou, jakože aby mi to ukázalo: jooo chtěls to, chtěls pořádněj stav, tady ho máš (smích)..a je to silný dej si půlku, ale hovno celý naředit prásk, zůstal jsem ležet to někde v tom v zastávce vid', nebo někde prostě v telefonní budce úplně jsem sjel po tom skle a bžžž.. a po perníku...jo jednou se mi stalo, ale to bylo teda jehlou, jsme potřebovali jako rozdělávačku dno od plechovky od voňavky, lžička byla malá, noo tak to sem měl takovej, takový nájezdy který byly jako opilost pozpátku, nejdřív jsem ztratil vědomí, spadnul jsem na zem...pak jsem se z toho probral okamžitě, viděl jsem všechno dvakrát, pak jsem se zvednul, zamotal jsem se a pak jsem teprve začal frčet, jako opilost pozpátku, jako když se člověk ožere, ale zpětnej tah, ale jinak mě to bylo vždycky líto tý...vždycky když mi někdo řekl hele šňupni si, přede mnou si nestřílej, nebo nedostaneš, tak to mi bylo vždycky hrozně líto, protože jsem viděl tu obrovskou hromadu co mám jako nafutrovat do toho nosu a jak mi to dá hrozně málo a že bych si to prostě mohl rozdělit natřikrát, ale stejně jsem takovej magor, že bych si za půl hodiny dopálil ten zbytek vid', já si tadyto

nedokážu nějak schovávat. (smích) já to prostě ochutnám a jo dobrý, dobrý a za půl hodiny, když mi to přestane najíždět, tak zkusíme co udělá ještě ten zbytek a dám si toho ještě dvakrát víc..prásk!..No pak končím na psychiatrii vid'...

No a u toho šňupání..no prostě co bylo to bylo, co bylo to se dalo do nosu, doposledka. A když toho bylo hodně, tak ty drobečky co tam byly, co by mě jinak zajímaly, mě nezajímaly. Ale prostě když toho byla hromada, tak prostě hromada... takže člověk si řekne joo to ustojim, je to jenom blbá čára to není žádný..jehlou bych to dal taky...noo a pak zjistí že je na sračky, že nemůže ani mluvit...to člověk má..normálně mu to vypne tu hemisféru jak máš, všechno co máš ruce a tak, tak levou ti ovládá pravá hemisféra a to ti to celý poplete a poplete ti to i centrum řeči, že mluvíš jako bez citu. Jako když někomu rozpůlej mozek a nechaj mu tam řeč tak může mluvit ale bez citu a když mu zase nechaj tu druhou a vemou mu tydytu, tak může jenom vydávat citoslovce, a tohle je právě bez těch citislovcí, že člověk všechno říká stejným tónem, vůbec to není nák procítěný nic prostě úplně... já jsem se tenkrát málem styděl promluvit, eště se člověk jako úplně se mu chvěje hlas vid' , je takovej celej roztěkanej, buď něco řeší vid'...to mě taky vždycky..proto na tom musím chlastat vždycky, abych na tom nic neřešil, chlast mě uklidňuje.. to je takový, když si dám moc, tak potřebuju na interně aby mě píchli apaurin na uklidnění, tak to radši začnu hnedka zachlastávat a mám to lepší jak ten apaurin, sice dražší, nestojí to 90, jakože tam chodím vždycky otravovat tak ve 2 v noci, stojí to víc jak ten materiál, mnohem, když se to blíží tak k těm 60 pivkum za jízdu (smích). Ale zase.. uklidňuje to.

Já asi mám křížovou závislost, já prostě potřebuju ten chlast, základ ke všemu, já už to nemíchám snad jenom s heroinem a to jo když mi přestane fungovat heroin tak to ještě, prostě, když už to začne odcházet z těla ta eufórka, dám si pifko a mám tu eufórku znova vid'. (smích) nebo stačí čokoláda, ale na perníku bych se zbláznil bez chlastu a kor na čáře.. jako jo třeba bych si dal do nosu, ale kdybych věděl že půjdu někam moc moc kalit, že bych věděl, že bych se tak zkalil, že bych ani nevěděl, nevnímal že v sobě něco takovýho mám a že bych na to úplně zapomněl, že sem si vůbec něco dal do toho nosu.

Perník není moje droga, já jsem začal na heráku, nejsem zvyklej na ten klid na perníku, moje oblíbený drogy byli asi vždycky opiáty asi kvůli těm nohám vid', že mě to bolí, tak prostě nejlepší lék na bolest, ikdyž s nejkřutější daní,

no ale kor na čarách mi nikdy nebylo nák extra dobře hmmm tak se musím nák vykompenzovat, jo a nebo když nákej dojezdíček, tak pomůže heroiníček, to mi taky pomohlo a nemusel jsem toho mít ani moc, stačí za padíčko, dát si, klidně nosem, klidně přes plech, klidně perník s herákem přes plech a ten dojezd přejde, člověk se tak hezky unaví vid', vysmátej jako sluníčko a normálně usne, a nemusí se trápit, takže když perník tak je nejlepší prochlorat a kdyby náhodou něco tak si dát trošičku heráčku, trošičku jen tak na košť, aby člověk netrpěl.

No eště možná dobrý na těch čarách, ikdyž ty čáry jsou fakt zlo, tak je dobrý že člověk nemůže mít žádný flegmóny a tolik mu nehrozí žloutenky a všelijaký takovýhle věci, ikdyž taky jo můžou ale většinou to je způsobený nákou nadržností a nechráněným sexem s někým, kdo taky užívá. Říká se, že nepůjčovat brčka. ... No tak brček bylo vždycky dost vid'.. už jsem šňupal, jednou jsem šňupal to šel kamarád do kriminálu, jsem se s ním loučil a to jsem šňupal dolarem, too ze záchodový desky dolarem, to bylo něco, jo ještě na občance jsem to vlastně měl. Na občance položenou na záchodovou desku, on koupil čáru, jakože si ještě užijem. No pak jsem mu holčinu, co jsem s sebou přitáh z Rokycan tak jsem mu jí tam dal, jsem se jí chtěl zbavit. Tim dolarem to mělo takový zvláštní kouzlo. Chtěl bych připomenout to, že v Německu se rozpadají eura z českýho pervitínu (smích). Ale tim dolarem je to asi lepší. Eura to je taková stravenka vit. To už můžu rovnou šňupat jízděnkou (smích). Ale tim dolarem to mělo opravdu, to bylo jakože opravdu na úrovni asi jako v těch americkéjch filmech jak šňupou ten koks, když teda ovšem nemají ty speciální trubičky. Tenkrát jsem se hodně bavil a čoveče pak jsem....jak jsem poslal do háje tu jednu, tak jsem pak potkal druhou hnedka, ta si mě vodtáhla domů, ale jako bavili jsme se o tom a normálně jsem jí zapřel jakože nejsem, jakože už jsem z toho venku, přitom jsem byl přímo pod vlivem, ještě ke všemu vožralej, ale asi jsem zas nějak asi zapomněl, že jsem si něco jako dal v tu chvíli. Ale tak... von člověk občas zapomene u toho chlastu. Ono to je pozitivní, aspoň pak na něj lidi nekoukají skrz prsty...tak to je lepší, takhle to zkombinovat....no a.....to bylo jako....že asi....fakt pěkný jakože.....celej den na cestě vid', pak zapadnout do nonstopu, zbavit se patnáctiletý holky, abych jí nemusel tahat po skvótech (smích), to nešlo to by byl strašnej průšvih.....ale tenkrát jsem byl dost hnusnej no...utekla s brekem, ale to se mám nechat zavřít, kvůli tomu, že se semnou tahá nějaká patnáctiletá,

co má ...co ještě chodí na základku, někde po ulicích...No, já jsem jí to v těch Rokycanech nemoh vysvětlit, zůstaň tady! A né máma tě tady nechce, já jedu s tebou....(smích) taky bodeť by jo bodeť by mě tam její máma chtěla, když to byla doktorka a viděla ty moje ruce vid'. Jizvy všude.....no ale tenkrát to bylo fakt jako hezký, chlast a chlast a chlast. A pak jsme se ještě dohadovali tak nějak nad ránem, že bysme se ještě vyfrkli, ale toho s tou dolarovkou už jsme nák nemohli sehnat, ten se asi vyfrk moc tak někam utek. (smích) jak to tak bejvá. Né von se vlastně někde zasek ale to už je hodně dlouho, to už je.....hele to byla moje druhá nebo třetí čára.....druhá nebo třetí no...ta první to bylo to peklo s tím jídlem, to sem se normálně chytal za hlavu jsem normálně brečel, že nemůžu jíst, já nemůžu jíst, ani spát, co to je? Co to je já nemůžu jíst ani spát..uplně aaaaaa(smích) Ale na to teďka...tamto už nebylo takový, jakože v pohodě...hlavně že ten chlast na to no...ikdyž co vim tak lidi co užívaj pervitin tak na to neradi pijou, a kór.....jako.....to je uplně jedno jestli člověk šnupe nebo si střílí, neradi pijou, to fakt...zvládaj jenom prasata,znám jich málo a přitom i docela dost.

Ale je to takovej ohrožený druh (smích) kombiné. Křížová závislost. Když už tak už, všechny sračky světa do sebe jen tak pro radost, tak asi takhle to chodí s těma čárama. No kdybych šňupal dál, tak bych se asi ušňupal, že to překlení toho, prostě vydržet ten stav, člověk totiž ví, že když mu je špatně, tak ho z toho vytáhne další dávka. A ta to ještě zhorší ale to se pak až ukáže potom. To je u špatnýho matra i u střílení ale hlavně u šňupání, když člověku končí to hezký, začne mu to... to peklo ...tak prostě ono to je hrozně těžký vydržet a ono to toho člověka nutí sehnat ještě. Eště to v sobě má ale potřebuje další. Protože to není abst'ák, to je prostě, už těch drog..už ty drogy tolik nefungujou už se to z toho těla dostává pryč a jak je toho málo, prostě.....u pervitinu není dobrý si dávat nějaký drobečky, to člověka akorát vymele a akorát má ty dojezdy a tak, to když už tak už, protože pak to alespoň nákou dobu vydrží v tom těle a toho trápení není tolik, a když toho je hodně, tak to trápení, třeba se unaví a to trápení zaspí. No ale takhle se dokrmovat, to třeba každé 4-6 hodin a bejt uplně na prášky z toho, že prostě jéé ono zas dojde to néé, ještě že už to nemusim.

První rok šnupeš..... počkat jak to je...já jsem si snažil vzpomenou na to bílý prokletí, že bych ti to tam zaveršoval, tam je to přesně popsany.....První rok

šňupeš....No tak jéé, jak se to vůbec šňupe.... Stačí třeba kreditka, nebo..kartička od pojišťovny je dobrá, cokoliv...no občanka....spíš na občance, občanku ta se spíš, jako podklad používá....ale....jinak...normálně třeba bankovku, hlavně né euro, ať se nerozpadne, takový eura jsou drahý....docela škoda přijít třeba o dvacku (smích). Za to už by bylo další matro že...no tak, doporučuji tu dolarovku nebo kilo to je taky zelený (smích)...no a smotáš to do ruličky vid' a dáš si tam to matro vid' si vysypeš z toho psaníčka, nebo z toho sáčku, si to vysypeš na tu občanku a pěkně si to tam rýsuješ tou kartičkou od tý pojišťovny...jé ty doklady jak se hoděj. Já jsem si furt myslel, že je to k ničemu a ono se to hodí...Nó a pak si sroluješ tu stovku, když nemáš tu dolarovku, aby to aspoň tak vypadalo, tak z dálky by to třeba nemusel nikdo poznat, že to není dolar (smích). A normálně to vyfrkneš, uděláš si tam ty čárky dvě na vyfrknutí nejdřív jednou dírkou, jednu si zacpeš, no a nasaješ i tou druhou dírkou, no a pak jenom střežáš jak je to hnusný a jak to pálí a čekáš, dlouho čekáš co to s tebou udělá, zatím co u jehly je to složitější proces, ale jednodušší čekání.

Při čekání cítíš nervozitu...uuuž aby to bylo, už aby to něco dělalo, sakra co je proč to nic nedělá? Pak člověk začne bejt takovej probuzenej, myslí si jak je chytřej a přitom je blbej, úplně geniální a přitom je uplnej magor (smích). No prostě takovej, člověka to tak jakože probudí a jee já bych něco dělal a je jee to je mazec, úplně ...normálně poznám po telefonu, když je někdo, tak poznám když mi volá, tak poznám že je, podle tady toho, prostě jak už jenom mluví, jééé teďka jsem si dal, úplně mazec teď jsem si dal, joo to je supr za patnáct, ee víc už se prej nedostanu, za jinou hranici se už prej nedostanu jo jo jo. No tak takovýhle brutality no ale...jinak.....to na co člověk čeká, tak ta jehla ta dá prostě ránu do hlavy...no...tam si to člověk může odpočítávat..5..4..3..2..1..start BUM! A ještě k tomu když si to šleháš někde nahoře do žíly, tak eště to zkracuje, třeba z nohy to trvá dýl. No ale je to prostě kolikrát se člověk nemůže ani zvednout, protože se mu eště motá hlava, úplně padá dozádu, to jsem se musel přidržovat to a to člověk úplně rozdejchává (dejchání) ty krávo co to je. A úplně ale má to okamžitě.

No a u tý čáry já jsem právě nikdy pořádně nezaregistroval, že tadyto vlastně co má člověk okamžitě, tak u tý čáry o to přijde, že mu to prostě tam mu to začne pozvolna, fakt pozvolna a tak nepatrně,že já jsem měl opravdu problémy si toho všimnout, jako kdy to vůbec začne. Zatím co...prostě.....s tou čárou

se tam člověk ochudí o ten prvotní ihned nejlepší prostě nájezd, kterej je prostě, kterej já nevím, jak jsem nikdy nezkákal padákem ale možná, že to bude asi něco podobného (smích). Jako je to mazec teda.

Myslím si, že závislost na šňupání může bejt ale menší, už jenom kvůli tomu jak to varuje, že ta jehla člověka sežere až když je fakt pozdě skoro. Dyt' mě to ještě pořádně nesežralo za těch 6 let. To už je docela...no 7...počkej.....no.....7, když připočtu tu rok pauzu taktak 7 let na drogách a 6 let z toho na jehle. A mě to ještě nesežralo, zatímco ten perník jako přes ten nos to je fakt vidět hrozně rychle. Jako ty následky, jako v tváři a tak na těle, a to asi ty lidi odradí daleko rychlejc nebo je to přinutí přejít na jehlu a pak jsou v háji. Jako mě...vždyť já měl asi jenom 7 čar pak vokamžitě jehla. Eště mě strašně zajímalo od první čáry co to je, jaký to je jehlou, kdybych měl možnost si dát poprví jehlou, tak se nechám normálně poprví jehlou..a jsou i takový lidi, co nikdy nešňupali. Už toho je hrozně moc.. to než zpracuješ (smích)..

Příloha 2: Rozhovor 2

Beáta

Takže šňupání... moje zkušenosti se šňupáním pervitinu začly... přibližně... asi tak před 7 roky, celou dobu... šňupu... jak se to říká... experimentálně. A ze začátku jsem vlastně ani jako nevěděla do čeho jsem šla, šňupala jsem to většinou s kamarádama, když se jelo na nějakou akci, tak je tomu dodnes, nikdy jsem to nejela jako víc dní v kuse, ale prostě když byla nějaká akce a mělo se nějak víc pít a vydržet, tak aby člověk vydržel,... Ze začátku to nebylo nic moc, ale asi tak před třemi roky bylo období kdy se mi to vážně moc hodně moc líbilo, člověk si připraví tu čáru... ze začátku to totiž taky bylo s lidma, kterejm je to jedno jestli šňupou jízdenkou, nebo jenom papírem nějakým a na čem vlastně... ale před těma třema rokama... jsem... když si to dáš na tom obýváku na tý skleněný desce stolu, nebo potom na tom zrcadle po a... už si to nedáváš jinak, protože počkáš že jo, než dojdete domů, nepotřebuješ hnedka. Tak... si to tam připravíš, na co nejtenčí čárku, na co nejmíň to... nejmíň to rozmělnit, aby tam nebyly velký krystálky, aby to nebolelo tolik... no, a pak si smotáš nějakou tu stovku, nebo něco a... vyfrknete to. Já upřednotňuju pravou nosní dírku, že když si to dám levou, tak už to dávám jenom když... to chci opravdu hodně pocejtit, protože jí mám hodně jako citlivou. Že když si to dám levou, tak to je mazec no...

Jinak před šňupáním se většinou vždycky vysmrkám, že jo, nejlepší je když... to čekání... to už má člověk prostě předjezd, má už ten stav, je to takový už...už nechcete jíst. Já už třeba, když se dozvím, že bude, tak automaticky do půl hodky jdu na záchod se vyprázdnit... protože prostě jsem na tom vždycky prázdná, nemůžu na tom jíst, vždycky se rychle vyprázdním, aby ve mně nic nebylo, tak to na mě funguje, no... Nejím třeba už půl dne předtím, protože to prostě už nejde... už mám sevřenej žaludek, jsem rychlejší, natěšenější, pak to přijde a šňupnu si a je to paráda, sice to pálí v nose, ale to je vono, protože když to nepálí, tak je to... tak to není vono... no... nejhorší je, když to stejká do toho krku, já vždycky, když dem někam šňupat, tak si koupím bombóny, nebo lízátko, protože si šňupnu, dám si prostě do pusy bombón a je po problému ... Žádný hořký neteče a to, to taky znamená, že už to steklo a že to už tam je a že to není v tom nose už se můžu třeba

vysmrkat, když mi teče z nosu, nebo mám rýmu. No a na šňupání kalení... jak kdy no, někdy se prostě jako kalí hodně, jakože člověk pije, pije... a někdy prostě se probudíš, jakože z toho stavu až ráno a najednou zjistíš, že tam máš furt nalitýho ruma s kolou a napila jsi se jednou a málo, což se mi stává poslední dobou, že jsem prostě dehydratovaná a pak mi z toho třeba není dobře.

No... taky hodně záleží s kterejma lidma, většinou když se sešňupem, tak jak jsem říkala tak buď jako na nějaký akci když jedem, nebo právě potom jdeme jako kalit, přerovnávat půdu, něco dělat... nebo se... protože když pak sedíme v kolečku, tak se překřikujem, nenecháme nikoho dopovědět... a tadyto, a tadyto... a tadyto a je to prostě takový lepší, když se na tom něco dělá... šňupání... Že třeba se mi i párkrát stalo, že jsem se bavila s lidma jako hodněkrát s lidma co už jsou na jehle, já jsem to jako vždycky chtěla zkusit, ale právě si říkám, že to by se mi mohlo zalíbit hodně, takže jsem to radši nikdy nezkoušela, ale zdá se mi, jak voni popisujou, ten stav, když se jich ptám, že co to jako dělá a tak, že už jsem to párkrát měla i na tý čáře... prostě... A třeba se mi stává že když už vím, že to bude, tak se začnu šťourat v nosu, já jsem takhle přemejšlela, proč to dělám a vono to je asi kvůli tomu, aby byl ten nos co nejčisčí, aby se to hnedka nalepilo na tu sliznici, a tak se to přeneslo do tý krve a začlo to co nejrychleji fungovat...

Většinou jako perník kombinuju s trávou a s alkoholem... hlavně na dojezdu druhej den... se prostě... Nejlepší je fakt celej ten večer něco dělat, někde lítat, aby se člověk unavil a pak si ráno, já nevím, dát toho panáka... Ty jo, jít se zhulit a prostě se tak vodrovnat, aby člověk usnul, aby nemusel myslet na ten jako stav, kterej by přišel, protože jak já na tom třeba nejím, tak když jsme občas jeli dva dny, tak mě už potom bylo tak blbě, jak jsem neměla z čeho brát energii, jak člověk nejí vůbec nic vobčas ani nepije, aspoň ty bombóny no... z toho něco... vycucat...

No...šňupání.....měla jsem to hodně ráda no... teď už mi to tolik nedává jako dřív, nevím, jestli už to nedělaj tak dobrý jako dřív, už potom nejsou takový stavy, nebo asi ta atmosféra lidí dělá taky hodně, protože dřív to byla atmoška jakože mazec jedem! Prostě a teďka jo dáme si, no tak si dáme no a co... deme uklízet nebo něco takovýho... to je na prd... Nejlepší to je na akci... fakt... kde jako místa... no tak jak říkám, tak nejlepší je si to dám doma ve vobýváku jako kde víš, že všeko v pohodě jako, že vás nikdo nevidí. Jinak jako třeba když je hodně velká chuť, tak třeba

na záchodovém prkýnku, občanku na to to nasypat, kartičkou od pojišťovny to rozetřít, smotat trubičku, že jo vyfrknou to... To třeba kámoška dělá, že má moc hlasitý... šňupání, tak přitom vždycky jako spláchne na záchodě, že chodí vždycky na záchod. No to já ne... a ještě potom když si šňupnu, tak si to potom vždycky jako... namočím si ruku od vody a ještě si jako šňupnu kapku vody, aby to jako projelo... aby se to vopravdu jakože rozměnilo, co nejdřív no... Co nejdřív... Jinak na akci to už je tam většinou jedno, protože to je venku, takže si sednete někam do trávy, dokolečka, vždycky sebou má někdo nějaký podklad, nákou knížku nebo cédéčko... Do auta někam, všechno se dá vždycky splášit... nepotřebuje k tomu člověk moc, ale na tom zrcátku a tím brčkem je to prostě nejlepší. ... ale vobčas to jsou takový hromady, že když to vidím prostě ty čáry před sebou, tak se mi normálně zvedá kufr už z toho, že to mám všechno do sebe nafutrovat a jak to smrdí tou chemií, tak z toho se mi jako vobčas zvedne kufr. Ale jako když už to do sebe dostanu, tak už je to v pohodě... vono toho je poslední dobou asi i míň, protože vždycky, když si dám, tak si právě řeknu že... Nevím, jestli to je tou atmoskou, nebo tím množstvím, ale dala bych si ještě daleko víc, že jo... prostě to chce pořádný hárdkór.

Jinak třeba kámoši i říkaj, že je to dobrý jako občas na rýmu, to jako nevím, protože to musí bejt pěkně na hovno, když má člověk ucpanej noc a do toho si šňupne, tak to musí bejt pěkně na prd, když to potom teče všude, že jo... No šňupání je takový tajný, to se dá na tom záchodě, nebo někde zvládnout docela rychle akorát vyjdeš potom a slzí ti oko jedno nebo dvě, podle toho jestli si to dáš do jedný, nebo do obou, že jo. No... je to docela v pohodě... třeba vobčas, když jsem zažila ty nájezdy na tý čáře, tak si nedokážu představit, jestli by mi to vůbec jako srdce vydrželo, jako na tý jehle, jestli to je nák jako silnější... je to mazec no... V životě jsem zkoušela hodně různých druhů drog, ale ten pervitin byl takovej nejsympatičtější pro mě... každěj nemá na všechno, že jo. Jsem třeba zkoušela i halucinogeny a ty teda nemůžu, to jako to mi hlava nebere, ale tadyto bylo vždycky fajn. Na tom člověk furt ví kde je, co dělá, prostě je při vědomí, nemusí se nikde válet nasračky, protože to prostě vydrží... a že to je prostě v pohodě no... člověk na tom doma i uklidí ty jo... že jo rodiče maj radost... je na tom akční přitom na těch halucinogenech, ani neví kde je. Neví, co se může stát, neví jestli to co vidí je vůbec pravda. Jsem taky někdy slyšela,

že pervitin je halocinogen, což je úplně největší kokotina co sem kdy slyšela jako... To bych ho nemohla, stejně jako nemůžu LSD, stejně jako nemůžu houby, stejně jako nemůžu... koule, který jsou trochu halucinogenní... ale perník mi nikdy nevadil... To šňupání mi taky nikdy nevadilo, třeba lidi mi říkaj, jak to může dyť je to hořký, ale tak to si člověk vychytá že jo... třeba si, si právě koupím ty bombóny a tak a je to v pohodě... ta chuť je hnedka pryč... nebo člověk se napije a je to dobrý... je to pryč, spláchne se to. A tak že to pálí? To je právě vono... to má pálit... to máš cejtít, jak ti to žere se do tý sliznice a... až to pojede... hm... to naskočí a pojedem... Kolikrát kluci, já jsem to třeba nikdy nepochopila, jak jsem říkala, tak jako ty dva dny nejvíc jsem jako jela v kuse a víc prostě nedám. Ale je pravda, že oni na tom už uměj i jíst... najíst se a tak si třeba tak jenom lehnout. To taky třeba dělám, že si třeba jen lehnu, zavřu oči a né jako že spím, ale prostě odpočívám a nechávám to tělo jakoby... si odpočinout no, ale to už je podle mě takový,... když se na tom člověk naučí jíst a odpočívát, tak už může jet furt a nebo musí, jakože to tělo, to tělo se jako tím brání, jako že... nejí... to prostě, musí to skončit, jakože den si užij a pak se du pořádně nažrat a vyspat. Ale ne, když na tom člověk si dá a stejně se jde nažrat a vyspat, tak si může dát další den zas, a zase a zase, a zase, a kde berou ty prachy vůbec nevím jako.

To je strašně finančně náročný, když se chce člověk vopravdu dobře, dobře sjet jo tak... tak to chce vopravdu dost. A přitom když si vezmu kolik mi stačilo dřív, jak si jako dovopravdy uvědomuju jak to roste jako ty dávky, tak to co jsem si dala dřív a fungovalo to, kdybych si dala teď, tak nad tím mávnu rukou a, tak čau no... nic... nevím to je ten mazec na tom, že ze začátku ti stačí málo a pak víc a víc a už to nestačí... no jo... Třeba bych si nikdy nešňupala mezi lidma, jako aby na mě lidi viděli. A třeba i, dřív mi to tolik nevadilo, jsem byla mladá, chtěla jsem to všem ukázat jak je mi strašně fajn, jak jsem strašně nabitá tou energií, ale teďka prostě když si dám, tak dál od normálních lidí, třeba jako na tý akci, nebo když si to dáme doma, tak prostě zůstanu doma, a nechci jít mezi... normální lidi, protože to na tom člověku je vidět, jak se kouše do tý huby furt, nebo ne ani kouše, ale jede mu huba, teď ty oči i ty pohyby jsou takový... je to vidět... člověku to je jedno, nejhorší je, když si rozřepeš ksicht na tom, jakože beďary, to potom se z toho ráno probereš a řekneš si jaj, a to je vidět ještě tak tejden prostě (smích), protože než se to zahojí a ty špinavý ruce prostě,

jak se to vyplavuje ještě z těla ven... hrozný. No, ani nevím, co bych už... k tomu šňupání řekla... je to rychlejší jednodušší proces, kterej tě dovede do stavu... občas i blaženosti... hlavně zrychlenosti, naspídanosti a člověk na tom ví všechno, zvládne všechno... A když to nezvládne, tak de k jiný věci a to zvládne a to všechno je pak jako v pohodě... do tý doby než to začne vyprchávat... no, pak se to musí nahrazovat, buď další dávkou, nebo... anebo prostě něčím jiným, třeba tou trávou, nebo tím alkoholem... většinou tím alkoholem.

Nejhorší je, že na to má člověk furt chuť, ale furt, i když to prostě není tak často tak... Když se sejde pár kamarádů a zrovna se shodnou, jakože... všichni maj tu chuť, tak se to... že jo... prostě shodne... tak si to dáme, ale... jsem zvědavá, jestli to někdy vyprchá ta chuť na to... jestli ta cestička v tom mozku se jako zacílí a zaroste křovinama a... už tam nebude no. To by bylo jako asi nejlepší, ale... zas jednou za čas se takhle pěkně odreagovat, taky nemůže bejt špatný... šňupání.

Podle mě je to furt ještě v pohodě... ale to si říká asi každě. Je pravda, že když vidím ty lidi co šňupou, teda vopravdu jako každě den, tak to není v pohodě. Ale jako... když to beru jako já a mí kámoši, který třeba jednou za měsíc, za dva... Nejvíce o prázdninách že jo, když jsou ty akce,... tak si furt osobně myslím, že to je v pohodě. Ani to na nich není znát, prostě se z toho vyspějí, všechno... Ale ty, co šňupou furt, ty vypadaj možná... stejně, nebo hůř jak ty na jehle. Když to tak vezmu, tak mi přijde, že to na tý jehle trvá dýl, než člověk tak jako zchátrá, podle mě. Ty vypadaj furt jako normálně, normálně... až pak najednou, třeba teď jsem potkala jednoho kluka a furt v pohodě, v pohodě a říkala jsem si to jsou kecy, to jsou kecy, jakože si střílí a... teď jsem ho potkala a... ty bláho, sice po dlouhý době, ale ukázalo se to teda... což u šňupačů je skoro hned... to člověk hnedka je hubenej, hnedka dělá takový... ty věci... Třeba jako sex je na tom hodně dobrej, ale to se musí dát bacha, protože... když na tom začnete něco dělat, tak máte problém se zastavit (smích). Vobčas je to... víc, než by mělo být (smích) normálně... No... Tak asi tak

Příloha 3: Rozhovor 3

Cyril

Takže... většinou, když jsem si koupil perník...tak jsem nevyhledával žádný nějaký skrytý místo, většinou jsem v hlavě myslel na to, co nejdřív... prostě... to šňupnout, takže většinou to probíhalo tak, že přímo v psaníčku, když jsem to dostal, tak jsem si udělal ruličku a přímo z psaníčka jsem si... vlastně... neovladatelné množství šňupnul... Samozřejmě občas byly situace, kdy jsem si mohl šňupnout na klidným místě. Kde jsem si rád... prostě sednul, viděl jsem, že mě nikdo nemůže vidět, takže jsem byl i klidnej. Nebavilo mě ale samozřejmě, připravování různých čar, kterých jsem viděl u svezích kamarádů, kteří si to různě rozdrcovali, d'áli si z toho co nejdelší čárky, pravděpodobně si mysleli, že je toho třeba víc, když udělaj větší čárku a já jsem prostě to jenom tak, jakože roztáhnul a šňupnul, takže... já jsem to moc neřešil, jako... co s tím... dělat... nebo... zkoumat, prostě hlavně, aby to bylo ve mně co nejdřív. No... samozřejmě byli i takový situace, kdy už jsem měl něco našňupáno a... kdy jsem měl velkej problém to jako... připravit nějakou tu čáru, nebo pokud jsem to dostal v pytlíku, tak rozstříhat ten pytlík a vyjmout to z něho, protože se mi... vlastně ve chvíli, když jsem měl tu drogu šňupat rozklepaly ruce, takže... to pak i tak občas dopadalo i že jsem to buď vysypal nebo prostě... poztrácel různě... na ruce se mi to lepilo,... na kalhoty padalo, prostě příšerný, což vyvolávalo ve mně vztek v tu chvíli... Nakonec se mi to nějak teda povedlo (smích).

No... no... pocit ze šňupání... ze začátku nic moc příjemnýho, nevím, jakože to pálení a čím víc mě to pánilo, čím víc mi tekly slzy, tím jsem měl větší radost, že to je silnější (smích) a že to bude fakt dobrý, že ten začátek byl spíš takovej ten placebo efekt, kdy sem si myslel, že už to funguje, ale ještě furt to nefungovalo... ten pravej stav přišel po nějakých 10 minutách, kdy jsem přestával vnímat vlastně okolní čas... Většinou jsem si tohodle všimnul tak po půl hodině teda (smích). Jo... že pak už jsem byl zabranej do myšlenek... dokázal jsem jít třeba přes celý město na druhou stranu a když jsem byl teprve na konci, tak jsem si uvědomil, že už bych se měl asi vrátit a že jdu vlastně na nádraží (smích). Jo... pokud jsem samozřejmě, přímo na místě, kde jsem to kupoval, byl a nebyl jsem doma...

Jinak nějaký silný prožitky ze šňupání...no měl jsem radost, euforie, ale ta už probíhala v té chvíli, když jsem věděl, že si to jdu koupit. Ta euforie byla obrovská prostě no... možná právě v téhle euforii, z toho že už to mám, nebo budu kupovat, že už to všechno dopadlo, tak možná v ní zanikl ten, takovej ten z té drogy z toho účinku, že už jsem byl vlastně předtím prostě... v té euforii. No... samozřejmě jsem měl ze šňupání takový ty špatný stavy, třeba po pěti dnech šňupání, kdy už to tělo samo chtělo spát a vlastně nemohlo, protože jsem byl pod drogou... sem začínal mít halucinace ... a... a pocit spánku jsem se snažil přebít dalším šňupnutím, že už prostě... to už stejně nemělo smysl, žádný pocit radost, euforie, nic jsem nepocítoval, jenom jsem doufal, že nebudu spát a tím jsem prohluboval ty halucinace, když jsem viděl kolem sebe chodit lidi a mluvil jsem s lidma, který údajně nebyli jo... Myslel jsem si že jsem na nějakým místě, kde jsem vůbec nebyl, jo... takovýdle věci různý, který jsem si uvědomoval až po tom co jsem se vyspal třeba... že se vůbec nic takovýho nestalo, nebo jsem se probudil na místě kde prostě... třeba v nějakým baráku jsem se probudil na chodbě jo... a vzpomínal jsem si na to, jak jsem prostě si myslel že honí mě... nějaký auto, jakože jsem měl být v budově dřív než to auto, jo takže jsem tam vlezl dovnitř do baráku, měl jsem radost, že jsem tam dřív, ale v tu chvíli jsem si začal myslet, že musím najít nějaký indície, který mi řeknou kam mám jít dál, abych se někam dál dostal... Takže jsem to tam vlastně celý prohrabal na té chodbě, boty jsem rozházel... a druhý den jsem se tam probudil... Jo a když jsem zjistil kde jsem, tak jsem rychle pryč jo (smích). Co se to stalo? I s takovouhle zkušeností.

A po tom vyspání sem samozřejmě už měl jako nutkání volat svému dýlerovi... tomu jsem samozřejmě zavolaal a... měl jsem pak opět euforický pocit jako, že si můžu pro to zajet a vlastně takhle pořád dokola, takže... možná ty jo... nejsilnější pocit je z toho, když někdo řekne že má, než ten pocit z té drogy...

Jinak prostě udělám ruličku, nebo jestli... když mám u sebe brčko, cokoliv takovýhleho, vysmrkám se a prostě, pak nasátím té drogy... prostě dostanu do sebe prášek, který mě zapálí, zabřečím si, ale náč jako neřeším právě jako nákej... nevím... přípravy velký a tak jako... mše bych moh říct, (smích) nic takovýho se u mě nekoná. Suverénně jdu jenom po tom, dostanu to do sebe a tím to pro mě končí, jsem v tom stavu a začnu si užívat... tu rychlost.

Úplně nejradši místa který mám, tak v přírodě, třeba někde v parku jo, nebo někde u pole... to je jako dobrý, to člověk pak vlastně může sledovat tu krajinu, najednou slyší líp ty ptáky... tak jak se říká, vidí trávu růst. Jo... na tom se člověk zasekne, ale samozřejmě ta droga ho tam dlouho neudrží, prostě potřebuje vykonávat nějakou aktivitu. Prostě po nějaký hodině strávený někde takhle v parku promění prostě v nějakou úplně honičku za něčím no... hledáním něčeho... no... snažil jsem se prostě vyhejbat hledání pokladů, protože to většinou končilo tříhodinovým kopáním někde v hlíně, pak zjištěním, že jsem celej špinavej jako... že by asi ty lidi, který šli okolo, který jsem vůbec ani nevnímал v tom stavu jako, byli asi překvapený, když mě viděli no, v tu chvíli jsem většinou mizel. No, ale pak už jako nějaký postupem času jsem jako nevyhledával nějaký takovýhle svoje místa, neměl jsem, dá se říct, prostě kdekoliv, kdykoliv, v jakoukoliv dobu, když to mám u sebe, tak prostě hned, co nejdřív (smích). Takže co bylo nejbliž skrytý místo, tam jsem si došel. Když to porovná, tak s jehlou jsem vyhledával ty místa, no... lepší místa, abych si užil ty místa no... tam to bylo trochu jiný. Prostě jsem potřeboval mít klid potřebovat mít takovej ten... to prostředí, který při tom nájezdu, při tý aplikaci prostě... jsem vyžadoval. U toho šňupnutí prostě od začátku... prostě jsem si šňupnul. Už vlastně poprvý, když jsem šel se svým kamarádem, kterýho jsem požádal, jestli by mi něco takovýho sehnal, tak už to první šňupnutí jsem už nějak jako neřešil. Prostě jsem si šňupnul a hotovo. Druhý taky, neřešil jsem to, pak už jsem přešel na tu jehlu, tak tu jehlu od druhý aplikace, protože první mi dával kamarád. Tak u druhý aplikace už jsem vyhledával přímo ty místa nějaký, kde bych to mohl pěkně prožít. U šňupnutí jsem nic takovýho neměl. Zná, spoustu lidí, který to maj teda, který se v tom úplně vyžívaj. Já nemám... všímám si u druhých... právě ta příprava tý drogy jako, že si jí různě rozmačkaj, prodlužujou si ty čárky z jedný na druhou furt to přehazujou, kontrolujou, prohlížej jestli to jo... pak šňupnou a prostě a chvíli jako seděl a nechávaj se postupně unášet tou drogou... Já jsem si šňupnul, dal jsem si cigárko, panáka a šlo to...(smích). V pohodě... no, myslím, že to je všechno... prostě dlouhý dlouhý, převeliký přípravy, většinou jsem si odebral a bez přípravy jsem si to hned dal. Vono je to trochu i popohnalo, když viděli mě (smích). Přece jen nemám čas, abych 10 minut koukal na to, jak si to tam připravujou. Já na tom mluvím, zasekávám se, hraju počítačový hry, mobilní hry prostě cokoliv takovýho, nebo nastavování něčeho

prostě to jsou neuvěřitelný záseky dlouhý, kdy dokážu, ty jo ten přístroj dá se říct... úplně od těch základních programů, který tam jsou, jak je nastavený prostě, tak úplně od počátku až nakonec přejít, celý to přelouskat, sice si toho pamatuju tak polovinu, vobčas něco přeházím blbě, ale pak o tom přístroji toho vím dost a dokážu ho různě úplně nastavit a pak když lidi za mnou přijdou a potřebujou poradit ohledně mobilů, nebo počítače, tak jim dokážu poradit, protože jsem si protože jsem si opravdu prošel úplně tím... stylem od začátku... prostě co to šlo, protože záseky na tom jsem mohl mít třeba i 10 hodinový, bez pití jo, většinou mě to pak probralo to pití jo, že jsem zjistil, že se mi scvrkává kůže a že mám přilepený jazyk k patru a že bych se měl asi napít.

A když ten stav dojde, tak ho prodlužujou leda tak další dávkou, ničím jiným to neprodloužím, jinak to nejde. Třeba alkohol, alkohol... alkohol není moc cejtít, až ke konci tý drogy, když přestává účinkovat, tak člověk začíná být úplně opilej a když, když prostě jak se většinou člověk dá další tu čáru a už je zase střízlivej jo, takže ten alkohol je takovej nekontrolovatelný no a nevím, nebezpečnej bych řek, člověk se může lehce otrávit, protože opravdu to tělo mu nedává žádný signály, jakože už seš nasračku, teďka bys měl ležet na zemi, blábolat nějaký věci, kterým nikdo nerozumí. Člověk je prostě furt v pohodě, jak se říká, jsem úplně v pohodě, jsem úplně v klidu (smích).

U mě převládá ta shánka po tom dýlerovi a po tom zboží, to je takovej můj rituál. Tomu musím zavolat, támhletomu musím zavolat, no a teďka vím, že musím támhle a támhle. A teďka si to musím všechno voběhnout, peníze, tohle všechno, zajistit a pak, když už to všechno mám zajištěný a všechno klape, tak vlastně ta cesta pro to. To je pro mě takovej ten rituál, ale šňupnutí je pro mě jen takovýto jednoduchý užití, nic kolem toho.

Příloha 4: Rozhovor 4

Dana

No tak já bych začala asi tím, že jsem to párkrát jako zkoušela... jeden čas jsem to teda trošku víc zkoušela, takže těch stavů na tom jsem zažila víc... Takže zkoušela jsem šňupat kokain a pervitin a... pervitin mě teda zaujal trošku víc, než ten kokain, ale... Cože ste to chtěla vlastně vědět? (smích)... Tak většinou se vyskytují mezi lidma, který mají ten přístup k těm drogám, konkrétně k těmhle, takže jako sehnat to není zas takovej problém, co se týče peněz, tak ty peníze se na to taky najdou, ale už to není teď tak často jak to bývalo. A co se týče toho, jak to jako probíhá no... tak celkově je to jako rituál... Moje první čára... to je pár let dozadu, to mi mohlo být tak 16náct, 17náct let. No, tak samozřejmě jsem se bála, že jo člověk neví, teď to zkouší, zná to jenom z vyprávění... em ten stav se nikdy nedá tak popsat, jak to ten člověk prostě prožívá je to individuální asi podle mě u každého.

A ta čára poprvý...já jsem ani nepřemýšlela o tom co se semnou děje, ale... je to prostě... nevím, dala jsem si to a... najednou jsem zjistila, tak a to je ten stav, ani, ani jsem si to jako neuvědomila, že, že už teda to je ono a najednou mi došlo, že jsem plná elánu, že mě to baví všechno, že prostě jsem si to užila, jakoby... nevím no, jak to vysvětlit, nevím jak to vysvětlit. Ty další to už bylo o něčem jiným, to už byly taky trošku větší že jo, postupně, ale to je hrozně... nevím no. Hlavně to nejde vyjádřit jako těma slovy. Člověk to nějak cítí a nejde to tak popsat. Tak to zkusím popsat krok po kroku, takže mám pytel u sebe, že jo... v tom mám bílej prášek, brčko, kartičku. Vyndám si to prostě na brčko... už má člověk tu chuť no, už jakoby, už když to držím, nebo teda už když si proto du, anebo vím že to bude, tak už cítím, už jsem prostě nakopnutá, už mám psychicky... psychicky už vím, že to bude a už jsem daná, jakoby už se dostanu do té euforie toho, že už to bude a už mám tu energii a teďka se na to už prostě těším a teď tak tady to je prostě,... Takže to rozbálím že jo, teď si to tam naberu, a tak si s tím pěkně pohraju... to tam nejde vidět tohleto co tady ukazuju (smích). Tak se s tím jako pomazlím, no protože se prostě na to těším, že to bude dobrý, že to bude pálit, že to bude nechutně hořký... takže si udělám takhle tu čáru... a pak teda chvilku přemýšlím nad tím, že to bude fakt jako hnusný, že to je... mohli by tam dát nějakou... nějakou příchuť, třeba do toho... ale každopádně eště předtím

než si to dám, tak cejtím v břiše už to, že už nemám v ten moment už chuť k jídlu, většinou teda jdu okamžitě na velkou, protože to ve mně úplně nastartuje ty pochody všechny který... jako když je člověk nervózní nebo má trému, najednou se mu potí jakoby ruce takovým studeným potem, nevím jak to jako popsat no... Takže většinou jdu teda jakože na velkou, to mám s tím prostě spojený, a pak si to jakože aplikuju normálně nosem, že jo, udělám si čáru pěkně si s tím pohraju, jak jsem říkala, já si teda většinou dělám tenkou a dlouhou, protože mám prostě, protože mám takovej pocit, že to jde pak tím nosem líp, nebo že to jde prostě rovnou do krku já nevím, prostě to tak dělám. No a dávám si to většinou do jedny díry, do pravý dírky si to dávám, to už musí bejt fakt jakože, mám třeba nákej bolák v nose, nebo pupínek pod nosem, nebo něco, takže si to dám do té druhý... ale to jen hodně hodně výjimečně. Přijde mi, i že když si to dám do té druhý, tak že tam mám tu stavbu, nebo že to prostě jinak polykám hned, že mi to tam vletí úplně jinak než v tý, než v tý jak si to dávám normálně.

No, takže si to dám, teď to pálí jako kráva většinou. Takže prostě, chvilku musím to rozdejchat. Musím chvilku, prostě nemluví, si to tam prostě, si to tam nák musím vstřebat. Protože ono to prostě pálí, pálí, pálí a najednou tak přijde taková jako úleva jakože už to napálí a teď cejtíte, že to máte v tom nose a že to musíte spolknout, takže tam nastává ta další etapa, toho polykání, což je u mě úplně... hrozný, hrozně potřebuju se hned napít, potřebuju to zapíjet, žvejkačku, nebo bombón, nebo něčím to prostě přeplácát tu nechutnou, odpornou chuť.

No... normální, nebo některý lidi to dělaj tak, že to normálně, že si to prostě frknou že jo a naráz si to tam popotáhnou a spolknou, ale to já třeba nedělám, protože... nemám... ne... prostě si to tam nechávám stéct postupně. No... a když mi to tam dlouho třeba neteče, nebo to nemůžu třeba spolknout, já nevím mám hleny nebo co. Ták si občas, občas si zakláním hlavu, nebo si tam kapu, do nosu si kapu vodu, že se to prostě smíchá s tou vodou a pak to tam do toho krku jde líp. Je to fakt hnusný, je to úplně, zvedá se mi z toho vždycky žaludek. Takže potřebuju mít k tomu pití, žvejkačky nebo něco, čím to prostě zajím, no a pak to jakože chvilku vstřebávám v hlavě, než se rozpovídám... No a pak většinou když je dobrý matro, tak už cejtíte, že se vám prostě lesknou ruce, že už to pracuje jakoby na dlaních, takovej studenej pot... matný čelo mám většinou z toho, prostě už to jako cejtím no nák. A je mi vždycky hrozná zima teda potom, vždycky když jsem jako vysmažená

a už jako to třeba přestává fungovat tolik... tak jsem taková ztuhlá a přitom jako plná energie, ale prostě... jsem taková zimomřivá.

No... nevím někdo si dává třeba ještě kafe na to... to já moc nedělám, protože mám z toho takovej divnej pocit, že já nevím, prostě to nemám, jakože eště tam to srdce popohnat nějakým kafetem. Takže já nekafuju většinou, když jsem na peří... No, teď jsem se poslední dobou naučila, já jsem nikdy nehulila trávu, ale vzhledem k tomu, že mám přítele, kterej to neví, kterej prostě, jsem kolikrát s ním a mám to v sobě, on to neví a samozřejmě prostě večer jdeme spát že jo, a já mám problémy třeba usnout. Takže jsem se naučila, že po tý trávě se mi spí, nebo prostě usnu bez problémů. Takže trávu tu jsem začala hulit docela hodně teďkon v létě, protože tak se spí krásně, i když člověk není na peří že jo, prostě si zahulíte to brčko... stačí třeba já nevím tři šluky a úplně si to tam zalomíte a najednou se vzbudíte až ráno. No, takže to sem, takže takhle jo hulit jo, ale jenom kvůli tomu... to je taky takovej paradox. Člověk si veme prostě peří., aby měl plno elánu a energii, aby ho všechno bavilo, a pak paradoxně na to si musí vzít trávu, aby mohl usnout. Tak to už je asi nějaký kolo už ne. Takže to asi není moc okej no, ale tak co. No hulím samozřejmě jako o dost víc, dvojnásobně, většinou prostě člověk kouří a většinou že jo, když si člověk dá... čáru, tak není někde doma, ale většinou se jde někam bavit, buď do hospody, na nějakou akci, někam ven, většinou s flaškou vína, nebo na pifko, takže alkohol je s tím stoprocentně spojenej.

E mívala jsem to spojený třeba i s hraním beden. Šla jsem kolem... střízlivá bych to v životě, nebo tak jo neřeknu, když tam člověk hodí dvacku jo, to je o něčem jiným, ale člověk jakoby, když je na tom, tak se tam strašně zasekne, zasekne se a kouká na to, jak se to tam točí ty válce a prostě ani nechce třeba vyhrát jen si chce prostě zahrát, takže to jsem byla taky schopná tam třeba nechat... takový slušný, no řádově jako tisícovky to byly. Protože si hlavně, pak si říkám já kráva sem tam strčila třeba pět set, no tak tam eště strčím a vyhraju to zpátky že jo, to prostě si říká... vymaštěná já no.

No takže spojený je s tím úplně všechno špatný kouření, alkohol, e tráva, automaty. Takže je to úplně na píč. No tak samozřejmě to není zas tak úplně na píč. (smích). Já nevím, já třeba jsem se to naučila hodně brát, nebo u pervitinu je výhoda, nebo v uvozovkách výhoda, že to je droga, která se může brát a člověk na ní může

absolutně úplně bez problémů fungovat ve společnosti. Lidi to prostě nepoznají. Lidi, který neví, ani je to nenapadne, tak to prostě nepoznají. Takže člověk de mezi lidi normálně, do školy, do práce a je vyjetej, je na peří a nikdo to neví. A to mě začalo bavit. To mě začalo bavit... ve spojení s tím, že se po tom hubne. Respektive, když to člověk přestane brát, tak to rychle nabere. Takže mě se začalo líbit to, že jsem... že můžu bejt mezi lidma, můžu vymejšlet prostě programy ve dne, můžu jet na brusle, nejsem líná, nemusím jíst, hubnu, všichni mi do toho říkají, že mi to sluší, že jo samozřejmě, prostě bomba no.

Takže, takže tak, to mě na tom baví asi no... sex je na tom dobřej, ale to člověk kterej to nezkusil, tak to těžko vysvětlovat no, prostě sex je na tom úplně jinej... Jinak tak většinou, když jdem šňupat ve více lidech, tak se dělíme o brčko, většinou (smích), ale... já nevím, sama jsem jako víc v klidu, protože když si to dávám sama, tak vychytám dobřej okamžik, v klidu, protože to nemám ráda ve stresu, nemám ráda, když tady teď, hned musíme jít někam na záchod a tam si to prostě rozdělávat a dělat čáry z toho že jo. Mám to ráda v klidu, když jsem doma můžu si to dát na stůl, můžu si to v klidu prostě vyndat, jo, udělat si pěknou prostě čáru prostě, tak jak to má bejt a ne někde na záchodovém prkýnku na rychlo, ve stresu, že někdo venku... tam čeká a čeká frontu. Dejme tomu, takže v tomhleto je to jiný, protože většinou, když si to dávám sama tak je to doma, nebo někde na nějakým bezpečným místě pro mě, takže je to v klidu, ale... jinak je to asi víceméně podobný... asi na tom nevidím jako nic... nevím, jako dávám si to většinou ráda ve více lidech, protože prostě když si to dávám sama, tak vím, že jsem sama, jakože když budu mít dojezd, tak v tom budeme všichni že jo. Takže těžko potom chodit mezi lidi, když je člověk na dojezdu, tak to radši ani nikam nechodit. Takže já si myslím, že to je víceméně stejný, jestli sama, nebo ve skupině, je to stejný. Udělej se čáry prostě, člověk se vysmrká teda předtím, to sem zapoměla říct. Se většinou jakože vysmrkám, protože mi poslední dobou přijde že už mám z toho chronickou rýmu... Nejradši mám místa, kde vím, že mě nikdo nemůže vyrušit, nebo že mě nikdo nemůže... kde budu mít jakoby i prostor to spolknout, což mi dělá strašně velký problémy si to dát a hned někam jít mezi lidi, protože vím, že to budu polykat a že se mi z toho zvedá žaludek. Takže já to ráda třeba doma, nebo nemusí to bejt doma, kdekoliv, kde jsem prostě sama třeba, nikdo tam nemůže vyjít, nikdo mě nemůže přepadnout, překvapit a vím že prostě

tam mám bezpečí, a tam si to v klidu pomalu vymazlím, a pak že si to dám a můžu si tam v klidu jakože sedět a polykat a pít, abych to do sebe jakoby dostala, protože to je potom jako docela blbý, když jsou tam lidi, že jo kolem vás a teď to člověk polyká a zvedá se mu ten žaludek a teď no fuj teď se mi znova zvedl. (smích). Takže to no, asi jako bezpečný náký místo. Ani v autě třeba, to jsem taky kolikrát, když jsme jeli někam pro něco tak jsme si to dávali v autě a to, to nemám ráda... v autě. Mám ráda prostě jistotu, že mě nikdo neuvidí, protože nechci, aby to nikdo věděl... a na záchodovém prkýnku je to teda fakt pěkně nechutný.

A teda ještě k těm rituálům můžu říct, že když to teda je na záchodě, tak teda jestli to můžu nazvat rituálem nebo nákyem postupem, tak si to dávám většinou na záchodovém prkýnku že jo, tak si většinou utírám teda prkýnko toaletákem. Sklopíš, utřeš, plesk, mezitím se teda ještě vysereš kolikrát, že jo... No, a když není brčko, ale brčko většinou mívám jako u sebe pořád brčko, ale samozřejmě může to být jakákoliv prostě rulička, může to bejt účtenka, může to bejt e, může to bejt bankovka, ale to teda jako úplně nemám ráda no. Já za prvý... jsou to prachy, na který všichni šahaj a člověk si to potom dává do nosu, což mi přijde dost jako hnus a druhá věc, že mám pocit, že když to prostě smrknu tím papírem, nebo tím srolovaným papírkem, nebo teda tou bankovkou, takže ten... ten... to peří prostě zustává v těch rejhách a že to prostě je jako, jako že tím jako plejtvám no,... že to není brčkem, kde to je i čistý, hladký, nejsou tam tam žádný záh, ty prostě to tam proklouzne.

Takže brčkem a vlastně teda jo, vlastně jsem si to dávala i na lžičku no, protože jak to člověk furt prostě už jak to třeba má poněkolkátý, tak mě už se tak zvedal z toho žaludek, že jsem nemohla, vůbec jenom představa, že si to dám prostě do nosu a že to budu polykat ne, takže jsem to kolikrát dávala i jako rozpustila ve šťávě na lžičku a má to stejný účinky. Nebo no, je to trošku jiný, asi to je trošku jiný. Myslím si, že to možná ten žaludek je takovej z toho víc, přece jenom, když si to člověk smrkne, tak to de hned těma sliznicema jakoby že jo do těla, ale když to spolknou, tak to de tou trávicí, jestli to jde víc do toho žaludku, já nevím no, nebo to je možná jen takovej pocit. Nevím těžko říct, třeba jsem si to jen vsugerovala. Ale vím, že to jako jo, to jsem d'ála několikrát už jako v nouzi, že jsem si to dávala na lžičku no.

Většinou je to prostě furt stejný a u všech... vysmrkáš se, vyndáváš si to brčkem z toho dýleráku a nevím mě přijde, že akorát, je to asi u všech stejný, nebo u mejch

kamarádů, tak já jsem to od nich odkoukala, že jo taky, tak to musím dělat stejně, ale myslím si, že jim, oni nemaj takový problémy s tím polykáním jako já, že oni si to prostě daj a kolikrát ani nepotřebujou to zapít. Nemaj... vůbec se jim z toho třeba nezvedá žaludek, nebo já jestli si to moc jako беру, nebo se na to soustředím, nevím. Až potom ten pytel je prázdněj, tak se ještě dělá to, že to rozstříhnu podél stran a vlastně kartičkou vymetu jakoby ten zbytek a dělávala jsem to teda i u brčka no když už byla krize, že jsem si rozstříhla brčko i a vyškrábla z toho, když už byla fakt nouze.

Ještě jsem si vzpomněla na to, že předtím, že když vím, že to prostě bude a je to po delší době třeba, tak se hodně soustředím na to, abych byla najedená, že radši se jdu prostě najíst ten den i třeba i víc a něco teplýho a pořádnýho, a pak až si to dávám, nikdy jakoby po delší době, když si to jdu dát tak málokdy se stane, že bych si to dala aniž bych se najedla, že na to docela to, protože pak je člověku blbě a, a pak je to prostě takový, mám lepší pocit, když je ten žaludek plnej no.

Protože já vlastně to mám hodně i ve spojení s tím, že když jsem v tom stavu, tak chodím víc třeba na malou, chodím hodně jako čůrat, aniž bych třeba jako zvýšila pitnej režim, tak i přesto chodím víc a víc se meju, chodím často do sprchy, protože člověk má prostě pocit, za prvý jak jsem říkala, je mi zima, takže se tam jdu většinou ohřát a zadruhý, prostě je to pro mě takový očištění prostě zvenku. Je to prostě cejit, když se to vyplavuje a tam jde asi o ten pocit, hodně si třeba i čistím ksicht, čistím si pleť, protože samozřejmě jak je člověk mastnej, že jo, tak to, takže tohleto... asi toho je docela hodně když nad tím takhle přemejšlím co k tomu jako můžu zařadit.

A jinak jako rituál samozřejmě poprvý, když si to člověk dává jakoby, né poprvý v životě, ale jakoby první dávku, tak samozřejmě se na to člověk těší že jo, těší se jak ho to bude pálit, a že ho to našlápne a nakopne, no a při těch dalších dávkách prostě už ta nechut' stoupá k tomu, že člověk už se těší až to bude mít v sobě až ho to zase jako nakopne ale netěší se... radši bych úplně vynechala tu fázi toho přemlouvání se ať už to mám jako za sebou, tu aplikaci. A to jakoby roste s... vlastně s tím kolikátá ta dávka to je... ale stejně si to musím dát... nebo musím, kolikrát to mám u sebe a nedám si to že jo, ale jo je to tak poprvý člověk prostě se na to víc těší, nebo a jak si to zase dá a jak si to šňupne tak hned se mi to zase zvedne kufr, ale přitom, když to nemám, tak se úplně těším až to až mě to bude štípat.a když to vidím

před sebou, tak bych nejradši vynechala tu fázi toho štípání a polykání, ale přitom to k tomu patří, protože já si myslím, že ten nášlap by prostě nebyl takovej, kdyby to tam nebylo, protože je fakt, že když si dám ňákej, ňáký matro a neštípe to, tak mě to nemile překvapí, nemile překvapí, protože si automaticky myslím, že to matro nebude tak silný. To štípání je známka kvality, ani nevím, jestli to tak není, ale je to prostě můj takovej... pocit. Mám to s tím spojený, že prostě když to štípe, tak to stojí za to. Vůbec to nemám potvrzený, ani sem o tom nikdy nepátrala.

No takže tak no, nevím nikdy jsem si to jako nepíchala, takže rituály u píchání to fakt nevím... ale píchala jsem to teda někomu druhýmu, takže vím tak zhruba, že prostě se to musí nahřát že jo na... na... lžičce s vodou, dává se do toho vata, aby se z toho vysáli ty prostě částičky, který by se mohli dostat do té žíly, aby to bylo prostě jen ten roztok čistej, bez těch e bez těch ňákejch, nevím prachů a malejch drobnějch částiček. ... a eště mě teda pálí voko většinou a brečím... a poslední dobou, nebo taky se mi stávalo, že jsem měla zalehlý ucho a že mi začínalo jakoby, jak začíná zánět středního ucha, takže jak už to člověk pořád tahá do sebe, tak se mi třeba po čase stává, že mám zalehlý ucho a i když to třeba ňákej čas už neberu tak se hodně slyším... ale to je v těch fázích kdy to člověk bere pravidelně, jako je třeba léto že jo akce různý... asi už to je všechno, ono je toho hodně když se nad tím člověk zamyslí, jsem ani nevěděla že toho k tomu tolik řeknu... rituál no prostě ten postup.

Nemám ráda to čekání, prostě buď to bude, nebo to nebude. A když to nebude, tak vůbec o tom nechci vědět a chci to vědět o tom až, když prostě to bude, nebo až když to je, protože nesnáším to, že se na to člověk natěší a pak to nevyjde. I to nerada sháním, protože to je prostě pro mě pohodlnější, aby mi to někdo sehnal a se s nim samozřejmě podělím, nebo ho pozvu, že jo, ale radši to takhle udělám, než abych někde čekala něco vyřizovala a to ne... to mě nebaví... a občanku teda neolizuju, ale seškrabávám brčkem z toho ten prášek. Podle toho kolik toho u sebe mám, když hodně tak to jenom otřu o kalhoty a když třeba se to blíží už ke konci tak pak člověk každou až do mrtě to vysát...

E mám špatnej pocit, když si беру antikoncepci... Třeba já беру prášky na štítnou žlázu a antikoncepci a... na štítnou žlázu prášky neberu vůbec, když fetuju, protože mám, prostě divnej pocit z toho, nevím... A mám blbej pocit, když polykám antikoncepci... prostě jeden humus a ještě druhej, já vím, že to už je jen zlomek

toho humusu co do sebe cpu, ale tak to jsem chtěla jenom zmínit no... a mám vždycky u sebe brufen... a samozřejmě cigára, to si musím koupit minimálně dvě krabičky, to bych považovala jako rituál možná... ale je fakt, že to že když si to dám tu čáru, tak... první cígo si dám třeba až tak po hodině, že na to nemám hned chuť na to cígo. A pak teda jo no, to člověk kouří furt. To bych vykouřila... ty vooole. Hm, tak to je asi všechno no.